

SAPTHAGIRI(KANNADA)
ILLUSTRATED MONTHLY
Volume:01, Issue:03, Pages:56
October-2021, Price Rs. 5/-

ತಿರುಮಲೆ ತಿರುಪ್ಪಡಿ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು

ಸಪ್ತಗಿರಿ

ನಜಿತ್ರೀ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2021

ಬೆಲ್ಲೆ ರೂ. 5/-

11-10-2021

ಸೋಮವಾರ

ರಾತ್ರಿ:

ಗಮನಿಕಾ

ತಿರುಮಲೆ

ಶ್ರೀಲಂಕಣಿಕಾ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪರ ಬಂಧೂಲಕ್ಷ್ಯವಾದಿ
2021 ಅಕ್ಟೋಬರ್ 07 ರಿಂದ 15 ರ ವರೆಗೆ

5/APPAS

ತಿರುಮತೆ ತಿರುಪಟಿ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು

ತಿರುಮಲ

ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ್ವರನಾಮಾಮಿಯವರ ಪ್ರಹೋಣವಾರದು
2021 ಅಕ್ಟೋಬರ್ 07 ರಿಂದ 15 ರ ವರೆಗೆ

07-10-2021

ಗುರುವಾರ
ಹಂಗಳು:
ದೃಜಾರ್ಯಾಂಘಣ

07-10-2021

ಗುರುವಾರ
ರಾತ್ರಿ: ದೊಡ್ಡಳೆಷಾಹಣ

08-10-2021

ಶುಕ್ರವಾರ
ಹಂಗಳು: ಜಿಕ್ಕಾಳೆಷಾಹಣ

ಭಗವದ್ವಿತೀ

ನಿಮಿತ್ತಾನಿ ಜ ಹಶ್ಯಾಮಿವಿಹರಿತಾನಿ ಕೇಶವ
ನ ಜ ಶ್ರೇಯೋನು ಹಶ್ಯಾಮಿ ಹತ್ಯಾ ಸ್ವಜನ ಮಾಹವೇ

(ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವದ್ವಿತೀ ಅಧ್ಯಾಯ - 1, ಶ್ಲೋಕ - 30)

ಕೃಷ್ಣ, ಕೆಷ್ಟ ಅಪಶ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನನ್ನಪರನ್ನು
ಕೊಂಡರೆ ಒಕ್ಕೆಯದಾದೀತೆಂದು ನನಗೆ ಅನ್ವಿತಪುಂಡಿಲ್.

ನೊಳು ನೊಳು ಗರುಡಗಮನನೆ
ಮಾಡು ದಯವನು ವೇಗದಿ
ಹಾಡುವೆ ಆನಂದದಲ
ಕೊಂಡಾಡುವೆನು ನಿನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯಾ
ಮಂಗಳಾಂಗನೆ ಮನ್ಯಾಧನ ಹಿತ
ಸಂಗಿಲತ ಸುರಳೊಳಳನೆ
ಕಂಗಳುಭ್ರಾತ ತೀರುವಂತೆ ಜರ
ಣಂಗಳನೆ ತೊಳೆಯೋ ವಿನಯದಿ
ಪರಮ ಪುರುಷನೆ ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕನೆ
ದುರುಳ ದೃತರ ದಲ್ಲಣ್ಣ
ಮರಿಯಲ್ಲಂಡದೆ ನಿನ ಜರಣ
ಸ್ವರಣ ಉದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ
ವಂದನೆಯ ಗೊಳಬಿಂದ ಗೊಳಹಾಲ
ಮಂದರಧರ ಮಾಥವಾ
ಇಂದು ವಿಜಯವಿಶಲ ನಿನ್ನ
ಸಂದರುಶನವ ತೊಳರುತ್ತಾ

(ಫ್ರಿನೆಯ ಡಶಾ)

ದರ್ಶನ

ಶತಕಮ್

- ಎನ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯ

ಅಕೂವಾರ್ಯ ರೇಖೋಽರ್ಥಸಮಯವೈತಂ ಕಡವೇ:
ಅನಿವಾರ್ಯಾಂ ಕ್ಷೀಪ್ಯಂ ಕ್ಷುಪಯಿತುಮವಿದ್ಯಾಖ್ಯಾಬುಪದಾಮಾ|
ಕೃಷೇ ತ್ವಂ ತತ್ವಾಧಕ್ಷಾಧಿಮ ಪ್ರಾಣಪ್ರಸ್ತಿಧರ ಹತಿ
ಸ್ವರೂಪದ್ವಾಗುಣಸಿಜಬಿಂದು: ಪ್ರಭವಸ್ | ೬೮|

ಹಿಂದಿನ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಅಂಗಗಳೂ ದನೆ ಕೊಡಿದ ಪ್ರಪತ್ತಿಗೆ ನಿರೂಪಿಸಲಬ್ಬಿತು. ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪತ್ತಿ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಪ್ರಪತ್ತಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ದಯಾದೇವ ಯಿಂದುಂಟಾಗುವ ಅನುಕೂಲಗಳು ತಿಳಿಸಲ್ಪ ದುಪುವ. ಹಿಂದಿನ ದಶಕದ ಕೊನೆಯ ಪದ್ಧದಲ್ಲಿ ದಯಿಯ ಪ್ರಾಹಾದ ವಿಚಾರವು ಸೂಚಿಸಲ್ಪ ಟ್ಟಿತು. ಈ ಪ್ರಾಹಾದ ಕಾರ್ಯಗಳೇ ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪದ್ದುತ್ತವೆ..

ಹಿಂದಿನ ಪದ್ಧದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಿಮೂಲ ಮಾಡುವಂತಹ ಪ್ರಾಹಾದವನ್ನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಪಡಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾಧಿಕಾರ್ಯರೂತಾರೆ. ಅದರೆ, ಚೀತನರ ಪಾಪಗಳು ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ನಾಶವಾಗದಂತಹವು ಅಪಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವದಕ್ಕಿಂತನಗೆ ಶಕ್ತಿಯುಂಟೇ ಎಂದು ದಯಿಗೆ ಸಂದೇಹಪುಂಟಾದರೆ ದಯಾಪ್ರಾಹಾದವು ದಯಿಗಿಂತಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಏಗಿಲಾದುದಂದು ದಯಿಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಈ ಪದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸಮುದ್ರಗಳೂ ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿ ಅತ್ಯಧಿಕವೇಗದಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಕೆಬಳಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಪಡಿಸುವವು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಮಹಾಸಮುದ್ರಗಳ ವೇಗವು ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ವಿತಂಡಾವಾದಿಯ ವಾದದ ವೇಗದಂತಿದೆಯಂದು ಆಭಾರ್ಯರು ಬಹು ಸ್ವರಸವಾದ ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿತಂಡಾ ವಾದಿಗೆ ವಾದದಲ್ಲಿ ತನ್ನದು ಇಂತಹ ಪಕ್ಷವೆಂದೂ, ಅದನ್ನು ವಾದಿದಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸ ಬೇಕೆಂಬುದೂ ಯಾವ ನಿಯಮವೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾರು ಯಾವುದನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಆಜಂ

ಬರದಿಂದ ಕೊಡಿದ ಶಭ್ಬಜಾಲಗಳಿಂದ ಅಡಗಿ ಸುವುದಷ್ಟೇ ಉದ್ದೇಶ. ಅದೇ ಆತನ ಪ್ರಭಾವ ಅದರಂತೆಯೇ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದ ಸಮುದ್ರಗಳೂ ಯಾವುದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಯಾವುದನ್ನು ನಾಶಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಭಾಗ ಎಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೆಬಳಿಸುವವು. ಅಂತಹ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದ ಸಮುದ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಶಮನ ಗೊಳಿಸಲಾರದಂತಹ ಬಿಡಬಾಗಿಯೆಂತಹವು ಆವಿಧ್ಯ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಚೀತನರ ಕರ್ಮಗಳು, ಅಗ್ನಿಗೆ “ಆಶ್ರಯಾಶ” ವೆಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರುಂಟು. ಅಂದರೆ ತಾನು ಯಾವುದನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವುದೋ ಅದನ್ನೇ ನಾಶಮಾಡುವುದೆಂದು ಅದು ಅಧರ. ಬಡಬಾಗಿಯೂ ಅಂತಹುವೇ. ಅದರಂತೆಯೇ ಈ ಕರ್ಮಗಳೂ ಕೂಡ ತಮಗೆ ಆಶ್ರಯವಾದ ಜೀವರನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವವು. ಅಂತಹ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದ ಸಮುದ್ರಗಳು ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಬಿಡಬಾಗಿಯನ್ನು ಶಮನ ಗೊಳಿಸಿದರೂ ಕರ್ಮರೂಪವಾದ ಬಡಬಾಗಿಯನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಲಾರವು ಅಂದರೆ ಜೀವರ ಕರ್ಮಗಳು ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಶಮಾಗಲಾರವೆಂಬುದೇ ಇದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಅಂತಹ ಕರ್ಮ ರೂಪವಾದ ಬಡ

ಬಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಒಂದು ಕ್ಷಣಿದಲ್ಲಿಯೇ ನಾಶಮಾಡಲು ನಿನ್ನ (ದಯೆಯ) ಪ್ರಾಹಾದವೇಂದೇ ಸಮರ್ಥವಾದುದು. ಪರ ಮಾತನ್ನ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪವು ವಿಭುವಾದುದು. ಅಂದರೆ, ಎಲ್ಲಕಡೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ತನಗಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡದಾದುದು ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂಥಹದು. ಅಂತಹ ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ನಾಲಕ್ಷುರಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾದುದು ನಿನ್ನ (ದಯೆಯ) ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಆಜಾಯರು ನಿರೂಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಾಲ್ಕುರಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆ ದಯಾ ಪ್ರಾಹಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಾವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಸುವದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ (ದಯೆಯ) ಪ್ರಾಹಾದವು ಅಷ್ಟೋಂದು ದೊಡ್ಡದಾದರಿಂದಲೇ ಜೀವರ ಕರ್ಮಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಬುಲವಾಗಿದ್ದರೂ, ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ನಾಶಮಾಗದಂತಹವೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಒಂದು ಕ್ಷಣಿದಲ್ಲಿ ನಿಶಿಸುವುದೆಂದು ಭಾವವು. ದಯಾ ಪ್ರಾಹಾದವು ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮುಳುಗಿಸುವುದು. ಅಂದರೆ, ದಯೆಯ ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದ ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪವೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ಇದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಪತ್ತಿ ಮಾಡಿದವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಗವದ್ದೇಯೆಯು ಪ್ರಾಹಾದವು ಏಷಾಟ್, ಸಂಚಿತ, ಪ್ರಾರಭಜವೆಂಬ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವುದು. ಪ್ರಪನ್ನಿಗೆ ಪ್ರಪತ್ತಿ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಉಂಟಾಗುವ ಮೊದಲನೆಯ ಅನುಕೂಲವು ಇದೇ ಎಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರಧರ್ಮವೂ ಇಲ್ಲಿ ವಿವಕ್ಷಿತವಾದುದು.

వేంకటాల్రిసమం స్తానం బ్రహ్మాండే నాట్టి కింజన
వేంకటేళ నమోదేవోఽన భూమోద న భవిష్యత్తి

తిరుపులే తిరుపతి దేవస్తానగభు

సత్కారి

నబిత్ర మాసపత్రిక

శ్రీ ప్రపానామ

సంవత్సర

భాగ్వతపద - ఆశ్వయుజ

మాన సంజిక

నంత్రచ - 01 అక్టోబర్ 2021 నంజిక - 03

విషయసూచితో

నంపాదకింయ	6
శ్రీచెంకచోద్యర స్తుతాజ	7
తిరుపటిలు భగ్వాంత్ర శ్రీనివాస దేవము	9
శిరియర కైప్పి పెదినుప చెచ్చ	12
శ్రీముఖ్యాంశుది పెరిశాసు కుడ శ్రీనివాస	15
జంగిగావిలి ప్రస్తుతేశ్వరుడేవాలయ	19
యుగ యుగాల్లు వెంకటగిరి	21
శ్రీచెంకచోద్యర స్వామి ఆలయ	25
సమాప్తి నంత్రము	31
పంచార్థిలోఫ మిసిము	34
శ్రీనివాస తలంకారపస్మాపస్సిసిద తలం భక్త	36
స్తుతోమార్పుతేయరు	41
ఖండానీ గొఱించు దయశూ	46
కాచెరినంక్రూమి	49
శ్రీనివాస కుల్యాం	51
చిత్రకథ - గౌచుషణ	52
ఫ్లో	54

ముఖ్యిత్ర - గురుడ వాక్షస్త మేలి శ్రీమలేయస్తాన్మి, తిరుపులే
హింబదిజ్ఞత్ర - జీత్రాన్మి, తిరుపులే

గౌరవ నంపాదకయ

డా॥ కె. ఎన్. జవహర్ రెడ్డి, ఎఎఎస్
కాయినిపాపణాధికారి, తి.పి.దే., తిరుపతి.

ప్రధాన - నంపాదకయ

డా॥ కె. రాధారమణ, ఎఎఎఎఎఎస్.ఎ.

నంపాదకయ

డా॥ వి.జి.జోక్కులంగం, ఎఎఎఎఎఎస్.ఎ.

ముద్రణ

శ్రీ .పి. రామురాజు , ఎఎ
విశేషాదికారి,
(ప్రకాశన మత్తు ముద్రణాలయ),
తి.పి.దే., ముద్రణాలయ, తిరుపతి.

ది.ఎ.పి.

ప్రధాన నంపాదకర - కాయాలయ
తి.పి.దే. తిరుపతి.

భాయిగ్రహణః

శ్రీ పి. ఎన్. శేలపర్సో,
భాయిగ్రహణ, తి.పి.దే.
శ్రీ జ. చెంకచరమణ,
నంపాద భాయిగ్రహణ తి.పి.దే.

లేఖన / జండా మిక్ర విపరగళగే
ప్రధాన నంపాదకయ
తి.పి.దేచున్నానగభు,
క.ఎ.రస్ట్. తిరుపతి - 517 507

ఇతర విపరగళగే
కాయాలయ : 0877 - 2264543
డి.ఎ.పి. విభాగ : 0877 - 2264359
నంపాదకయ : 0877 - 2264360

24x7 కెలన చూదుప దూరపాట నంబ్స్

0877 - 22777777, 2233333

సలహ/చూదుగళగే టోలోఫ్టై నంబ్స్:

1800-425-4141

సలహ/పోటెప్ప/పోటోప్పగారి

sapthagiri.helpdesk@tirumala.org

సత్కారి చూనప్పికేయున్న విశ్వకర్మ

www.tirumala.org మూలక విల్సినపుదు.

జది ప్రతి రూ. 05/-

వాధికట జండా రూ. 60/-

ఆజయ జండా రూ. 500/-

విచిత్రివాడికట జండా రూ. 850/-

సత్కారియులు ప్రతిపాదన లేఖనాలక్కును

అభిభూతాలు నంపాదకగడ,

ప్రతికటి, అభిభూతాల ఆగబేటు

ఎందిల్ల - నంపాదక

ವಿಶು ಬೆಳ್ಳದೊಡೆಯನ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ

ಕಾರ್ಯಗಾರಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಯಂಭುವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿ ಅಜ್ಞನೆಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾ ಇರುವ ಸಾಕಾಶಾತ್ಮಕಿಂದಾಯಣನೇ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ್ವರನ್ನಾಗಿ.

ವಿಶು ಬೆಳ್ಳದೊಡೆಯನಿಗೆ ವರ್ಣ ಪೂರ್ವ ಎಷ್ಟೋಂದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆ ಅಲ್ಲವೆ ಗಳಿಳಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದುದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವರಗಳು. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ನಸ್ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಪೂರ್ವ ಹಬ್ಬವೇ! ನಿತ್ಯಪೂರ್ವ ಹರಿಮಾನ್ಯವೇ! ಆದ್ದರಿಂದಲೇ “ನಿತ್ಯಕಲ್ಯಾಣ ಪಜ್ಞತೋರಣ” ಎಂಬ ಮಾತ್ರ ಶ್ರೀವೇಂಕಟಾಜ್ಞನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಾಚೀನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಗಿ ಉಂಟಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಆಲಯದ ಘನತೆಯಾಗಲೇ, ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯಾಗಲೇ, ಆ ಆಲಯದ ಲುತ್ತವರಗಳ ಆರಂಭ, ಅದು ಆಕಣಿಸುವ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಸಂಖ್ಯಾಸುದ್ದುವಾಯ, ಅವುಗಳ ಲೀಕಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಆಧಾರಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ನವೋನಾಧಾರಣವಾದ ವಿಷಯ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ತಿರುಮಲೆಯ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ್ವರನ್ನಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವರಗಳು ಆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅನೇಕ ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದ ನೆರವೇಲಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಎಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವರದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಸಿಂತಿರುವ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ್ವರನು ಇಂದಿಗೂ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಚಿನದಿಂದ ಈ ಅಲ್ಲವೆ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದರೆ ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಆಹಾರಾತ್ಮಕ, ವಿಶೇಷವು ವಿಶಿಷ್ಟಪೂರ್ವ ಆಗಿದೆ. ಆ ಲೀಕಿ ಅಂದಿಸಿದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಎಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲವೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲಿಡೆ ಕರೋನ ಪ್ರೇರನ್ ಸಾಂಕ್ರಾಂತಿಕದ ಎರಡನೇ ತರಂಗವು ಜೀವನವನ್ನು ಅಸ್ತವ್ಯಾಸ್ತಗೊಳಿಸಿದ ಕಾರಣ ತಿ.ತಿ.ದೇ.ಯ ಭಕ್ತರುಗಳ ಆರೋಗ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಏಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲವೆ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಬೆಳೆತ್ತಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಆಹಾರಾತ್ಮಕ, ವಿಶೇಷವು ವಿಶಿಷ್ಟಪೂರ್ವ ಆಗಿದೆ. ಆ ಲೀಕಿ ಅಂದಿಸಿದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಎಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲವೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಗೋಚಿಂದಾ! ಗೋಚಿಂದಾ! ಗೋಚಿಂದಾ!!

ವೇಂಕಟೇಶ ಸ್ತರಾಜನನ್ನು ಸ್ತರನಗಳ ರಾಜ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಹಾಮಹಿಮನಾದ, ಅದಿ ಅಂತ್ಯ ಬಿಲ್ಲದ, ಅಣತ್ಯಾಳಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಅಹಾರುಷೀಯ ನಾದ, ಭಕ್ತರ ದೊರೆಯಾದ ವೇಂಕಟಾಚಲ ಹತಿಯಾದ ವೇಂಕಟೇಶನ ಗುಣವಣನೆ ಮಾಡುವ ಸ್ತುತಿಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗೇ ತಿಮ್ಮಣಿಲ್ಲದೇ ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವಬಿಲ್ಲವೆಂದು ಲೋಕ ಹಾಲಕನ ಜೊತೆ ಅಪ್ತತೆಯಲ್ಲ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಂದೆ ಮಗನ ಜೊತೆ ಮಾತಾಪುರುಷ ಲಿತಿಯಲ್ಲ ಆತ್ಮರಾಗಿ ಹೊರೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ವೇಂಕಟೇಶ ಸ್ತರಾಜವನ್ನು ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ ದಾನರು ರಚಿಸಿದರು. ಇವರು ಮಾಲತಃ ಅದವಾಸಿಯ ಹತ್ತಿರದ ಕಾಶಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಕೊಳಗಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವೇಂಕಟಗಿಲ ಮತ್ತು ಸೀತಮ್ಮೆ ದಂಡತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗಶಿರ ಶುದ್ಧ ಹಂಜಬಿ ನ್ಯಾಬಿ ರಾಯ ಮಗನಾಗಿ ಜನಿಸಿದರು. ಇವರು ಕೌತಾಳದ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯಾಪಾರಾಜ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಘೋಣದೇವರ ದೇವ ಮತ್ತು ಇಬ್ರಾಹಿಮಪುರ ಅಪ್ಪಾರುಪರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ವಿಶೇಷ ಜ್ಞಾನ ಹಡೆದರು.

ಗೋಳಾಲದಾನರ ಅಪ್ಪಣಿ ಹೇಳಿಗೆ ಅವರ ತಮ್ಮನಾದ “ತಂದೆ ಗೋಳಾಲಬಿತಲ್ ಅಂತಿತ ಹಡೆದ ಕೃಷ್ಣದಾನ ಲಂದ” ಗುರುಜಗನ್ನಾಥ ಬಿತಲ್ ಅಂತಿತ ಹಡೆದು ಗುರುಜಗ ನ್ಯಾಧಿದಾನರು ಎಂದು ಪ್ರಪಾತರಾದವರು. ಇವರು ಹಲವಾರು ದೀಳೆ ಕೃತಿಗಳಾದ ವೇಂಕಟೇಶ ಸ್ತರಾಜ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಹೃದಯ ಧೃವಜಲತೆ, ರಾಘವೇಂದ್ರ ರಕ್ಷಾಕವಚ ಹೀಗೆ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಿರ್ಮಿತ ಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾಲತಃ ಇದು ಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಲಕ್ಷ್ಮಿಹೃದಯ ಮತ್ತು ನಾರಾಯಣ ಹೃದಯ ನಾರವೇ ಈ ವೇಂಕಟೇಶ ಸ್ತರಾಜ. ಇದರ ಅನುಷ್ಠಾನ ದಿಂದ ಹರನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮಂತ್ರಸ್ಥಿದಿಯದೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಳಿಣ ನಿಯಮಗಳಿಂದ.

ಆದರೆ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥದಾನರು “ವೇಂಕಟೇಶ ಸ್ತರಾಜ” ಎಂಬ ಒಂ ನುಡಿಗಳ್ಳಿಷ್ಟ ಹಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದಾನರು ಹಂಡಿದ ಮೊದಲ ನುಡಿಯಲ್ಲ ಮೊದಲ ನಾಲಿಲ್ಲ “ಶ್ರೀರಮಣ ಸರ್ವೇಶ ಸರ್ವಗ ಉತ್ತರಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆ,

ನುಲಭವಾಗಿ ಹರನೆಮಾಡಲು ಬರುವ ಹಾಗೇ ದಾನರು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದಾನರು ಹಂಡಿದ ಮೊದಲ ನುಡಿಯಲ್ಲ “ಶ್ರೀರಮಣ ಸರ್ವೇಶ ಸರ್ವಗ ಉತ್ತರ ಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಏಕೆಂದರೆ ನಾಪುರಾಜ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸಹಿತ ವೇಂಕಟೇಶನ ಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಎಂದು ತೋಲಿಸಿ ತೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. “ಶ್ರೀ” ಎಂದರೆ ಸೀಲ ಮತ್ತು ಮಂಗಳಕರ “ಲಕ್ಷ್ಮಿ” ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಹತಿಯಾದ ಮತ್ತು ನಂಬಣ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಒಡೆಯನಾದ ಭಗವಂತನ ಜೊತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೇ ನಮ್ಮಂತ ಹಾಮರರು ಅಲತು ಅಧ್ವಾ ಅಲಯದೆ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳ ಮತ್ತು ಅಹಂ ಕಾರ ಮಸ್ತಿಷ್ಕ ಎಂದು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಬೇಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೇ ಸಿನ್ನ ಹೊರತು ಅನ್ಯ ದೇವರಲ್ಲ ಯಾರು ಗತಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಶಿಧಾ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಂದ ಭಕ್ತರ ಕಾಪಾಡು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಥಾದ್ವಾದಿಗಳ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಿನ್ನ ಸೈತ್ಯತ್ವ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದ ನಿನು ಎಲ್ಲರನ್ನು

ಕರುಣೆಯಿಂದ ರಚಿಸಿದವ, ಭಾಬಿಯ ಹಾಮರರನ್ನು ರಚಿಸು. ಸಿನ್ನ ಹಾದದ ಮೇಲೆ ನಿರಂತರ ಭಕ್ತಾತಿ ಕೊಡು ನನ್ನಾಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಾತಿ ಕೊಡಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಅಪ ಕೀ ತ್ರಿ ಬಂದಿತ್ರಾ ಎಂದು

“ಭಕ್ತಾತಿ ನೀ ಎನರಿಯಲು,
ವ್ಯಕುಂಬಾಗ್ಯಹಕೀತ್ರಾ ಬಹ್ಯದ್ರಾ”

ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವೇಂಕಟೇಶನಲ್ಲಿ ದೂರದಾರೆ.

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಭಗವಂತನು ನಿನು ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು

-ಶ್ರೀಮತಿ. ಶ್ರೀಯಾಖಾಣ್ಡೇಶ ಹರಿದಾಸ

8050436752

ರಕ್ಷಿತಾಲ್ಲವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಡೋಂಬೀಗಾರನ ಹಲಸ್ಥಿತಿ ಯಂತೆ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯು ನಹ ಅತಂತ್ರ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಿನು ಎಲ್ಲರ ಜಂಜಿ ಮೂರತಿಯಲ್ಲಾರುವ ವಾತ ನಿನು ಹಿಂಗಾರಿ ಈ ಬಿಶ್ವಪೇ ನಿನ್ನ ಕುಟುಂಬ ನಿನು ಶೈಕ್ಷಿದಬೇಡ ಕಂಬುವರವೇ ಗತಿಯು ಬಿಶ್ವ ಕುಟುಂಜ ನಲಹೋ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆರನೇ ನುಡಿಯಲ್ಲ ಎಲ್ಲ ದಶಾವತಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿ, ಯಾವ ಅವತಾರವೆತ್ತಿದರು ಭಕ್ತರ ಉದ್ದಾರ ನಲುವಾಗಿ ಹಿಂಗಾರಿ ನಿನ್ನ ನಾ ಜಡೆನು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ನಿರಮುಖಿ ಬಾರಹೊತ್ತು ಧಾರಣೆ ತಂತ್ರಗೆದು ಸಿಟ್ಟಿಲ
ಕ್ಷಾರನುದುರವ ಸೀಂಜ ಕರ್ಮಣ ಮ್ಯಾಲೆ ಧಳಸಿದರು
ಹೋಲ ಬಿಹ್ರ ಕುರಾಲ ವನವನ
ಜಾಲ ಗೋಹ ಏಲ ಪ್ರೋದರು ನಿನ್ನ ಜಡೆನು

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಇಲ್ಲ ಭಗವಂತನು ಯಾವುದೇ ಅವತಾರವೆತ್ತಿರಲ ಯಾರಳ್ಯಾಯೂ ಯಾವ ನಮಯದಳ್ಯಾಯೂ ಹಕ್ಕಾಹಾತ ಮಾಡದೇ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲ ದ್ರೌಪದಿಗೆ ವನನವನ್ನು ಅಕ್ಷಯ ಮಾಡಿ ದುಷ್ಟರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಿಸಿದೆ. ಕುರುಕ್ಕೆತ್ತೆ ಯಿದ್ದದಲ್ಲ ಕೌರಾವರ ಜೊತೆ ಎಲ್ಲ ಗುರುಗಳು ಇದ್ದರು ಕಪಬ ನಾಟಕ ನೂತನಾದ ನಿನು ಹಾಂಡಪರ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದೆ. ಹಾಗೇ ಪ್ರಷ್ಟ ಬಾಲಕ ನಾದ ಪ್ರಲ್ಭಾದನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮತ್ತು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಜಿಟ್ಟು

ಭಗವಂತ ನಿನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿಬಂದ ಧ್ವನಿ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಇವಲಿಬ್ಬರ ನಿಷ್ಠಾಮು ಭಕ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಅವಲಗೆ ಶೀಲಣ್ಣ ಹದಬಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಭೂತವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ದ್ವಾಜಾರ್ಯೋಲಹಣ

ತ್ತತಿ ದೇವನಾಥನಕ್ಕೂ ದ್ವಾಜಾಂಭವಿರುತ್ತದೆ. ದ್ವಾಜಾಂಭವನ್ನು ನೋಡಿ ದೇವನಾಥನದ ಒಳಗೆ ಇರುವ ದೇವರು ಯಾರೆಂದು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ದ್ವಾಜಾಂಭಕ್ಕೆ ನಬಿಸಿದರೆ ನ್ನಾಬಿ ಗಳ ಹಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಂತೆಯೇ.

ದ್ವಾಜ ಸ್ಥಂಭವೆಂದರೆ ಹತಾಕ ದ್ವಾಜ

ಛೃಷ್ಟಿ ದೇವರಿಗೆ ಗರುಡಪತಾಕವಿದ್ದರೆ, ಶ್ರೀವ ದೇವರುಗಳಿಗೆ ವೃಷಭ (ನದಿ) ಹತಾಕ ವಿರುತ್ತದೆ. ಶಕ್ತಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಿಂಹ ಅಥವಾ ವ್ಯಾಘ್ರ ಹತಾಕವಿರುತ್ತದೆ.

ತಿರುಮಲೇಶ್ವರನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅವತಾರವಾಗಿರುವುದಲಿಂದ ಮೂರು ಅಡಿ ಉದ್ದ ಮೂರು ಅಡಿಗಳ ಅಗಲಬಿರುವ ಹೊನ ಜಿಯ ವಸ್ತುದ ಮೇಲೆ ಗರುಡ ಜಿತುವನ್ನು ಅಳಸಿ ದ್ವಾಜಾಂಭದ ಮೇಲೆ ಹಾಲನಲು ನೂಲನ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಶ್ರಿಂದೇವಿ ಭಾದೇವಿ ನಹಿತ ಮಲೆಯಷ್ಟ ನ್ನಾಬಿಗಳ ನಮಕ್ಕಮುದಲ್ಲ ಗರುಡ ದ್ವಾಜವನ್ನು ಅದ್ಯಾರ್ಥಿದಿಂದ ನಂಜಲನುವ ನಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಇದೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವರ್ಗ ಆಹ್ವಾನ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವರ್ಗ ಮೊದಲನೇ ದಿನ ಬೆಳ್ಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಕ್ಕೆ ಹೊಕ್ಕುವಾಗಿ ಬಹಳ ಜಂಡದ ದೃಷ್ಟಿಂತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ದಾಸರು ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿ ಪರವಶತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅನೇಯ ಮೋರೆಯ ಕೇಳಿ ಪಠ್ಯಿಯ ಮಾತು ಲೆಕ್ಕಿನದೇ ಬಂದು ರಕ್ಷಿಸಿದವನು, ಮತ್ತು ನುಢಾಮನು ಕೊಟ್ಟ ಹಿಡಿ ಅವ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪ್ರೀತಿ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಅವನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ದಶಾವತಾರ ಮತ್ತು ಭಾಗವತದ ತ್ರಣಂಗ ಕೊಟ್ಟಿ ಇಂತಹ ಅಂತರಂಗದ ಭಕ್ತರನ್ನು ನಲ್ಲಿಹಿಡಿ ವಿಕದೇವ ಸಿನು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ಹೀಗಾಗಿ ನನ್ನ ಜಂಬ ಮೂರುತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿನ್ನ ವಾಸ ನದಾ ಇರಲ ಹಾಗೇ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಂಗಬಿದ್ಧಿ ಸಿನ್ನ ನಾಮನ್ನರಣಿ ಜ್ಞಾನ ಜಿಂತನೆ ಜೊತೆ ವಿನಯ ಬಿರುದ ಹಾಗೇ ಮಾಡಿ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಹಾಲನು ಮದ, ಮತ್ತು ರ, ಲೋಭ, ಮೋಹ ಎಂದು ಸುಜಯದ ಹಾಗೇ ರಕ್ಷಿಸು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮದವು ಮೋಹ ಲೋಭ ಮೋಹವು, ಒದಗಬಾರದು, ಹದಮನಾಭನೇ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ಬಿರಕ್ತಿ ಸಿನುತ್ತು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ನನ್ನ ನಾಾಗ ಮೇಲೆ ಸಿನ್ನ ನಾಮದ ಸಿಹಿ ಇದು ಎಂದು ಸಿನ್ನ ನಾಮನ್ನರಣಿಗೆ ಕುಂದು ಬಾರದ ಹಾಗೇ ಈ ಕಂದನನ್ನು ನಲಹು ವೇಂಕಟೀಶ ದೇವ. ಭಗವಂತ ಸಿನ್ನಲ್ಲ ನಾ ವಿನಂತ ಬೇಡಾ ಅನಂತ ಗುಣಹಾಗರನಾದ ಸಿನು ಈ ನಾನು ದಾನ ಹೀಗಾಗಿ ನನಗೆ ಏನು ಕೊರತೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಈ ಜಗತ್ತಿ

ನಲ್ಲಿ ಯಾರು? ಹಿತವರು ಯಾರು? ದ್ವೇಷಿಗಳು, ಸ್ತೋಹಿತರಾದು ಯಾರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಸಿನು ನನ್ನ ಜೊತೆ ಇದ್ದಿಯಾ ಸಿನೆ ನನ್ನ ಕ್ರಾರಲಂದ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿಯಾ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಕಾಲ ದಲ್ಲಿಯೂ ಸಿನ್ನ ಗುಣ ಸ್ತಂಭನ ಮಾಡುವ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿ ಕೊಡು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇ ದಶಾವತಾರದ ಅವತಾರ ವೆತ್ತಿದ್ದ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಜಯವೆನ್ನುತ್ತಾ, ಎಲ್ಲ ಅವತಾರ ದಲ್ಲಿಯೂ ಕರಣಿಯಂದ ದುಷ್ಪರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಶಿಷ್ಪರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ್ದಿಯಾ ಹೀಗೆ ನಮ್ಮಿಂತಹ ಸಿನ್ನ ನಂಜ ಬಂದ ಹಾಮರ ನನ್ನ ಪ್ರೇಮದಿ ನೋಡು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಸ್ತಂಭರಾಜದಲ್ಲಿ ದಾಸರು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಸಿಳ್ಳಲ ಭಕ್ತಿ, ದಶಾವತಾರದ ಮತ್ತು ಭಾಗವತದ ದೃಷ್ಟಿಂತದ ಜೊತೆ ಬಹಳ ಸರಳ ಸುಂದರವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೇ ಮನ ಸ್ವಿನ ಅಷ್ಟದಿಕ್ಷಾ ಕರುಲದಲ್ಲಿ ಜಂಬಮೂರತಿ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಸ್ತಂಭದಲ್ಲಿ ಮನುಜ “ನಾನೇ ಎಲ್ಲ ನಾನೇ ಬಲ್ಲ” ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಮೇರೆವಂತನು. ಕಲಯುಗದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸಕ್ಕ ನಾರಬಿರುವ ವೇಂಕಟೀಶ ಸ್ತಂಭರಾಜ ಹರಣದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಮದ ಇಂದು ಭಕ್ತಿರನ್ ಹೊಮ್ಮೆವಂತಹ ಸೋತ್ತ ಮಾಲಕಾ.

ದೊಡ್ಡ ಶೈಂಕರಾಹನ

ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೀಶ್ವರನಿಗೆ ಆದಿಶೈಂಕನೇ ಸುಖದ ಸುಷ್ಪತ್ರಿಗೆ, ಆದಿಶೈಂಕನ ಹಡೆಯೇ ನ್ಯಾಬಿಗೆ ಭಕ್ತಿ. ಆದ್ದಲಂದ ಶೈಂಕನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಜಾಸ್ತಿ. ಶೈಂಕನಿಗೂ ನ್ಯಾಬಿಗಳ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಮೊದಲ ನೆಯ ದಿನದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವದ ರಾತ್ರಿ ಆದಿಶೈಂಕನ ವಾಹನದ ಮೇಲೆ ಕುಂಜ ತಿರುಮಲೆ ಒಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೇರಿಯುತ್ತಾನೆ.

ಜಿಕ್ಕೆ ಶೈಂಕರಾಹನ

ಎರಡನೆಯ ದಿನದ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಶ್ರೀದೇವಿ ಭೂದೇವಿಯರ ಜೊತೆಗೆ ಜಿಕ್ಕೆ ಶೈಂಕರಾಹನದ ಮೇಲೆ ತಿರುಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಭಯ ಹಸ್ತವನ್ನು ತೊಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಗೋಬಿಂದ ನಾಮ ಸ್ವರಣೆಗಳಿಂದ ತಿರುಜೀವಿಗಳು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುತ್ತವೆ.

తిరుప్పత్తయ భాగ్వతద త్రిసివాన దేవరు

- శ్రీధర రాయసం
98453 27129

దేవరెందరే భా
వృక్షాంత ఎందే హేసరాగి
రువ తిరుమలేయల్ల నేలేసి

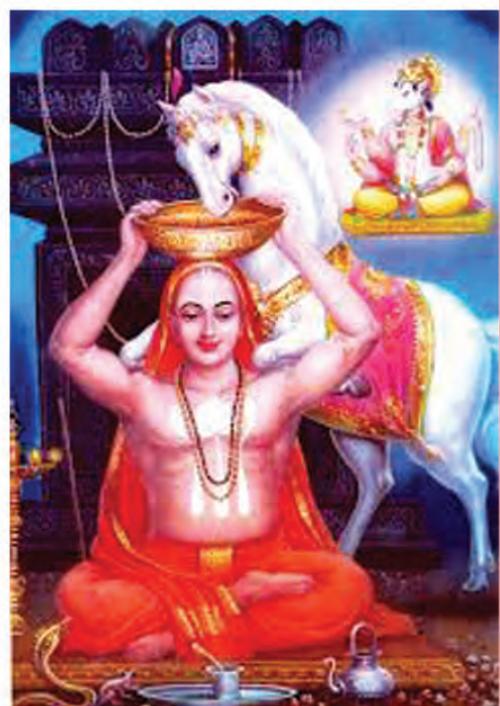
యవ త్రిసివాన దేవరు నజ్జనలిగే సకల అజ్ఞాతై సేరపేలనుప
భాగ్వతదేవరు. గురు ఎందరే మంత్రాలయద త్రిఏరాథపేండ్ర న్యాసు
గళు. తిరుప్తి తిమ్మప్ప, మంత్రాలయద రాఘవై ఎందే జనరు కరేయు
పుదు వాడికే.

సత్కరిలయల్ల హాపనాశకవాద వేంకటాద్రి ఎంబ శోభాయ
చూనచాద బెట్టుదల్ల నేలేసిరువ దేవతగెళుష్టు దానరన్నాగి మాడి
కొండిరువ త్రిసివాననేంబ కల్పవృక్షపు తన్న నేరజసింద యావా
గలూ భక్తురన్న కాపాడువను. ఎరడు బాహుగళల్ల, శంబ, జక్క, జిహ్వ
గజింద శోభతరాగి వేంకటేశన హాదవన్న పూజనుక్కురోఎ అంతక
భక్తులిగే ఈ సంనార సోంట చుట్టుదాగుత్తుదే. అధారతో సంనార
నాగర దాటలు సులభవాగుత్తుదే. గరుడన హేగలేల, త్రిఎబి భూదేబి
యింద ఆలంగితనాగి, నబినుపవలిగే సప్టస్ట్ స్ఫూర్హపనాగి భజను
పవలిగే భాగ్వతద వేంకటేశను అనుగ్రహ మాడువను. అదే లితి
త్రిసివాన దేవరు శేషనన్న హాసిగే మాడికొండు మలగి భక్తులిగే
అనుగ్రహిసువను. గరుడ శేషదేవరు త్రిసివాన దేవరిగే భక్తురల్ల
అత్యంత శేషురు.

తిరుప్తియ వేంకటేశన దశనక్కే లుటుపి సోఁదే మంద త్రిఎ
చాదిరాజ గురునాచ్ఛోమురు హోరణాగ తిరుప్తి బెట్టుద దాల
శాలగ్గాముదంతే భానచాయితు. తమ్మ హాద ఉఱలు మన్యాగదే.
చొణకాలన్న ఉఱుత్తు కడిదాద తిరుప్తి బెట్టుపన్న ఏల దేవర
తాణ తలుపిద్ద ఇతికానచాయితు. దశన భాగ్వతీ వాదిరాజిలగే
సులభవాగి దోరకదే, హోరగిన ఆపరణద లుత్తుర భాగద దేగులద
గోపురదల్ల బిమాన త్రిసివాన దేవరు తన్న నాసిధ్య తోలసి,
అనుగ్రహిసిద భక్తురు మూల దేవర దశనవాద మేలే, హోర
ఆపరణదల్ల గోపురదల్లయవ - బిమాన త్రిసివాన ఎంబ హేనలన
జిక్కుత్తిమేయన్న నోఁడి దశినుపుదు కేగలూ వాడికే!!! త్రిఎ వాది
రాజర అపార మహిమేగళన్న తిజద దేగులద ఆడజిత మండజ
యవరు ఆగ త్రిఎదిరాజిలగే ఆదరాతిధ్య మాడి, దేవర దశన

మాడిసి, ధన్యతే పడెదరు. తిరుప్తియ త్రిఎ
వాన దేవర దశిసిద త్రిఎదిరాజిరు,
భక్తియింద నాఱగ్గాము నరవన్న దేవలిగే
నమహిసిదరు. కేగలూ త్రిసివానదేవర
శేరభన్న నాఱగ్గాము నర అలంకలసిదే.
దేగులద అధికాలగళు స్ఫూర్హదేశదంతే,
భూగతాగిద్ద త్రిఎబి భూదేబి సహిత
స్ఫూర్హ త్రిసివానదేవర ప్రతిమేగళన్న
త్రిఎదిరాజిలగే సిఁడి గౌరచిసిదరు.
సోఁదే వాదిరాజ మంద సంన్మాన ప్రూజే
యల్ల తిరుప్తి త్రిసివాన దేవర ప్రతిమేగళు
ఇన్నితర దేవర ప్రతిమేగళిందిగే సిక్కపూర్వ
పూజనల్లడుత్తివే.

తోలవ బ్రూహత్త కులదవరాద
అత్యంత నేఁము సిఁడే ఆజులనుత్తిద్ద లుడుపి

ಹತ್ತಿರ ಹಾಬಿನಕೆರೆಯ ರಾಮಾಜಾಯ್ಯರ ಹತ್ತಿ ನರಸ್ವತೀ ದೇವಿ ಪುತ್ರ ಸಂತಾನದ ಬಯಕೆಂದ ತಿರುಪ್ಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸದೇವರಿಗೆ “ಲಕ್ಷ್ಮಾಲಂಕಾರ ಸೇವೆ” ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತುಳ್ಳ. ಕಾಲಾನಂತರದಲ್ಲಿ ನರಸ್ವತೀ ದೇವಿಗೆ ಗಂಡು ಮನು ಅವಶಯಿತ್ವಾಯಿತು. ಭೂವರಾಹ ಎಂಬ ಹೆಸಲಿನಿಂದ ಮುಂದೆ ವಾದಿಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ, “ವಾದಿರಾಜ ತೀರ್ಥರೆಂಬ” ಹೆಸಲಿನೆಲಾಂದಿಗೆ ಗುರುನಾವ್ಯಾಖ್ಯಾಮರಾದರು. ಶ್ರೀವೇದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನರ ಆದೇಶದಂತೆ, ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜರು ಲಕ್ಷ್ಮಾಲಕಾತ್ಮಕ ಮಹಾಭಾರತ ಗ್ರಂಥದ ಕಲಣ ಶಭ್ದಗಳಿಗೆ ಬೀಕೆ ಬರೆದು, ಲಕ್ಷ್ಮಾಭರಣ ಮಾಡಿ, ತಾಯಿಯ ಹರಕೆಯಿಂತೆ ಬದಲಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವೇದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ದೇವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು. ಸ್ವಷ್ಟಿದಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯೂ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ದೇವರ ಹರಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ್ದು ಕಂಡು, ಮುದ್ರಿಸಿದ್ದು.

ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜ ಗುರುನಾಂಕಭೌಮರು ತೀರ್ಥಕ್ಕೆತ್ತಗೆ ಮಹಿಮೆಯ “ತೀರ್ಥ ಪ್ರಬಂಧ” ಕೃತಿ ರಚಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ತಿರುಪ್ಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸದೇವರನ್ನು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು, 11 ಶಿಳ್ಳಕೆಗಳಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿರುವುದು ಬಿಶೇಷ!!! ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜರು, ಈ ಲೀಟಿನ್‌ನ್ನೊತ್ತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀಮಂತಪಲನಜ್ಞೇಗುಳಾಸಿ ದಾಸೀ ಕೃತಾರ್ಥರಃ
ಭಾಯಾಯಾ ಹಾತು ಮಾಂ ಸಿತ್ಯಂ ಶ್ರೀಸಿವಾನ ಸುರದ್ಯಮಃ
(ತಿಳಿಕೆತ್ತಲಂಥ ಪೂರ್ವತ್ತಲಂಥ . 19 ನೇ ಶೈಲ್ಕಂ)

ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯನಾದ ವೆಂಕಟೇಶನು ಭಕ್ತರ ಮನೆಗೇ ಹೋಗಿ ನಂಹತ್ತು ನಿಂಡುತ್ತಾ ಅವರ ಇಣ್ಣಂಥಗಳನ್ನು ಶೂರ್ಯಸುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿದಿನ ಧನವನ್ನು ನಂಹಾದಿಸಿ, ಇ ಧನ ವನ್ನು ಭಕ್ತರ ಮನೆಯಲ್ಲ ನಾವಿರ ಹಾಲು ಅಭಿಪೃಷ್ಠಿ ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಯ ಭಕ್ತರ ಮನೆಯಲ್ಲಯೇ ಇರುವ ದನ್ನ ಕಂಡು ಭಗವಂತ ಆನಂದಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿರಂತರ ಭಕ್ತರ ಮನೆಯಲ್ಲ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ವೆಂಕಟೇಶನು ಭಕ್ತಿಲಿಗೆ ಅಭಿಷ್ಟವನ್ನು ನಿರ್ದಿ, ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಾವಿರ ಪುಡಿಯಾಗಿ ಭಕ್ತರ ಮನೆಯಲ್ಲ ಅಭಿಪೃಷ್ಠಿಯಾಗುವಳು. ವೆಂಕಟೇಶನ ಅನುಗ್ರಹ ದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಕರ್ಣಾಕ್ಕೆ ಹಾತುರಾಗಿ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ ವೆಂಕಟೇಶನ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲ ಶೂರಿಸಿ, ಧನ್ಯತೆ ಪಡೆಯುವರು.

ಧನುಮಾನ ಮುಕ್ಕೊಳಿದ ದ್ವಾದಶೀ ಅರುಣೋದಯ ದಳ್ಳಿ ಗಂಗಾದಿ ಸರ್ಕಲ ತೀರಿಂದಿಗಳ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳ ಅದರಲ್ಲಿ ಸರಪ್ಪತಿ ದೇವಿಯ ಸ್ಥಿರಾನವಿರುವ ನ್ಯಾಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿತ ಯಾಡಿ ವರಾಹ ದೇವರ ದಶನ ದೊಂದಿಗೆ, ಎಲ್ಲಾ ಜನರ ಆಶ್ರಯದಾತನಾಗಿರುವ ದೊಂಡ ರಹಿತನಾದ ನಮಸ್ತು ಗುಣ ಶೂರಣನಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ದೇವ ರನ್ನ ದೀರ್ಘಾಸಿದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಇತ್ತಾಧಿಗಳು ಈಡೆಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀವಾಂಶರಾಜರು 12 ವರ್ಷ ಕಾಲ ತಿರುಪ್ಪತಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ದೇವರುನ್ನು ಶ್ರುಜಿಸಿದ್ದು ಇತಿಹಾಸ.

॥ಕೃತ್ಯಂ ವಂದೇ ಜಗದ್ವರುಂ॥

ಹಂಸವಾಹನ: ಹಂನ ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರತೀಕ. ವಿವೇಕ ಶತ್ರುಗೆ ನುರುತ್ವ. ಆದ್ದಲಂದಲೇ ಏಬಿಯಾದ ಶಾರದಾಮಾತೆ ತನ್ನ ವಾಹನವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಎರಡನೇ ದಿನದ ರಾತ್ರಿ ನನ್ನಾಖ್ಯಾಮಿ ಹಂಸವಾಹನದ ಮೇಲೆ ವಿರಾಜತನಾಗಿ ಭಕ್ತ ಜನಲಿಗೆ ವಿವೇಕ ಪ್ರಷ್ಟೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ. ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಧನ ಕನಕಗಳಿಂದರೆ ಮಾತ್ರ ನಾಲಾದು. ವಿವೇಕತೆಯೂ ಇರಬೇಕು ಹಳಜನೆ ಇದು. ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ವಿಣಾಪಾಂಯಾಗಿ ಜಿಷಯ ಪನ್ನ ಧಲಸಿ ಶಾರದಾ ಮಾತೆಯನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಸಿಂಹಪಾಠ

మూరనేయ దినశ్రీ చేంకటపతి సింహచాకనద మేలే కుజుతు తిరుపులే మేరచణిగేయిల్లా కాల్పనిక్కుత్వానే. ఘృగనిళల్ల సింహక్కె శక్తి జాస్తి అనేయన్న నక సింహపు నునాయానచాగి కోల్పుత్తేడి. ఆద్యంంద సింహచన్న శక్తి సంకేతచాగి భాబిసుత్తారే. శ్రీశివాను సింహద మేలే కుజుతు భక్తులిగి దశన సిఱుపుదరల్ల ఒందు నందెళచిదె. మానచరల్ల ఘృగక్కె ద్వైవత్కగజిరణ ఇపే. ఘృగత్కచన్న తుజుదిష్టదరే మాత్ర ద్వైవత్క వృద్ధియాగలు నాథ్యబిదే ఎంబ దిష్ట నందెళచిదె.

ಹಿರಿಯರ

ತೃಟ್ಟಿಡಿಸುವ ಪಕ್ಕಾ

-ಶ್ರೀಮತಿ. ಕೆ.ವಿ. ಲಾಂ

“ಮಹಾಲಯ

ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ” ಪಿತ್ರಿಯಣ

ತೀರಿಸುವ ಒಂದು ಮಹಿ

ತ್ಯಾದ ಸಂದರ್ಭ. ನಮ್ಮುಜನನಕ್ಕೆ ಕಾರಣಾದ ಮಾತಾಪಿತ್ರಗಳನ್ನು ವಷ್ಟಿ
ಕ್ಷೋಮ್ಮೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಪಿಂಡ, ತಿಲ, ತಪ್ಯಣಾಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಆರಾಧಿಸುವ
ಪರಮ ಪವಿತ್ರ ವಿಧಿಯಿದು. ಭಾರತೀಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ
ಮಹಾಲಯ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಗೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಸಾಫನವಿದ್ದು, ಅದು ಪಿತ್ರ
ಪಕ್ಕಾವೆಂದು ಹೇಸರಾಗಿದೆ.”

ಲೋಕವೆನ್ನುವ ಸಂತೇಯಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಜೀವಿಗಳು, ಶ್ರಮಿಕ,
ವರ್ಣಿಕ, ಧನಿಕ ಹಿಗೆ ಹತ್ತಾರು ಮುಖಿಗಳು, ಹಲವ ವ್ಯವಹಾರಗಳು, ಆದರೆ
ಅವರವರ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಗಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗಳಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಾಪಿತ್ರಿ ಪಡು
ತ್ತಾರೆ. ಬೇಕು, ಬೇಡುಗಳ ಬಯಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದೆಳುತ್ತಾರೆ. ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ
ಇಂತಲೋಕದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮುಗಿಯಿತೆಂದು ಶಾಷ್ಟ್ರತಮಾಗಿ ಹೋರಣು ಬಿಡು
ತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಾಂದು ಸಂಗತಿ ಹುಟ್ಟು, ಸಾಪು, ಬದುಕು, ಹುಡುಕು, ಕೆದಕು
ಯಾವುದೂ ನಮ್ಮದಲ್ಲ. ನಮಿಷ್ಯಿಯಂತೆ ಯಾವುದೂ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ,
ನಡೆಯುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯಾ ದೇಹಭಾವವೇಕೆ? ಆದರೊಂದಿನ
ಸಂಬಂಧಗಳೆಂಬ ಕುಣಿಕೆಗಳಿಂತೆ? ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಭಗವದ್ವಿತೀಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿವಂತೆ
ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹುಟ್ಟಿಗೂ ಒಂದು ಕಾರಣವಿದೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಕಾರಣಗಳು
ಆ ಕ್ಷೋಧಲ್ಲೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಬಹುದು ಮತ್ತೆ ಕೆಲ ಕಾರಣಗಳು ಮುಂದಿನ
ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಗಳ ಕುಣಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಬಹುದು. ಪ್ರಕಟ
ವಾಗುವಿಕೆಗೊಂದು ವೇದಿಕೆ ಸಚ್ಚಾರ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಆದರೆ ಅದಾವುದೂ ನಮಿಷ್ಯಿ
ನಿಲುಕುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಭಗವಂತನ ಪ್ರೇರಣೆಯೇ.

ಖರಕ್ತತೆಯಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತತೆಯಿದೆ

ಹುಟ್ಟು ಸಾಪು ಬದುಕಿನ ಏರದು ಘಟ್ಟಿಗಳಾದರೂ ಆದರೆ ನಡು
ವಿನ ಅಂತರ ಚಿಕ್ಕದೋ, ದೊಡ್ಡದೋ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಪ್ರಯಾಣ
ಮುಂದು ವರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಯಾಣಾದಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಭೂನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿ
ಸುತ್ತೇವೆ. ಕಲಿತ, ತಿಲಿದ ಭೂನವನ್ನು ಕರ್ಮಾನುಗುಣಾವಾದ ವಿವೇಚನೇಗೆ
ತಕ್ಕಂತೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಜೀವ
ಭಾವ ದೇಹದೊಳಗೆ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ನನ್ನದು.
ಒಮ್ಮೆ ಭಾವ ತೋರೆದು ಹೋದರೆ ನನ್ನದೆನ್ನವುದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಬಹುಶಃ
ಆ ಕಾರಣಕ್ಕೇ ಮಹಾತ್ಮರು ಹೇಳುವುದು ‘ಹೇ’ ಮೂಡ, ದೇಹವನ್ನು

ಪ್ರೀತಿಸಬೇದ. ಆದರೊಳಗಿನ ಜೀವವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸು ಹೊದಲ್ಲವಾ ಎಷ್ಟು
ಪ್ರಭಾವಂತಿಕೆಯ ನುಡಿಗಳುಗಳು.

ಅಂತಹ ಪ್ರಭಾವಂತಿಕೆಯಲ್ಲೇ ಒಂದಿಷ್ಟು ಬೆಂತನ ಮಂಧನ
ನಡೆಸೋಣ. ಈ ಶರೀರದ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಪಿತ್ರಗಳು ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ
ದೇವತೆಗಳು ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭೂನದ ಬೆಳಕು ಕಾಣಲಿಕ್ಕೆ ಮುಷಿಗಳು
ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜೀವರ ಕಾರಣದಿಂದ ಶರೀರದ ಹುಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಅವರ
ಉಪಕೃತೆಯ ಕಾರಣ ಪಡೆದ ಶರೀರವಿರುವ ತನಕ ನಾವು ಅವರಿಗೆ
ಖುಣಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಇನ್ನು ಶರೀರ ಪೋಷಣೆಗೆ, ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ
ಮಳಿ, ಬೆಳೆ ಫಲವನ್ನು ಆ ದೈವವು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅಂತಹ ದೈವವನ್ನು ನೇನೆಯ
ಬೇಕು. ಆಹಾರ ದೊರೆತರೆ ಮಳಿ ಬಂದರೆ ಬೆಳಕು ಕಂಡರಷ್ಟೇ ಬದುಕಿನ
ಯಾನ ಮುಂದುವರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾಲನೆ - ಪ್ರೋಷಣೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ
ಭೂನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಲೌಕಿಕ ವಿಚಾರ ಧಾರೆಗಳನ್ನು ವೇದ ಭಂಡಾರವನ್ನು
ಜೋಡಿಸಿ ಭೂನವನ್ನು ನೀಡಿದ ಮುಷಿ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ನಾವು ಸ್ವಂದಿಸ
ಬೇಕು. ಜೀವನ ಪರಿಸಂತ ಈ ಮುಣಿಭಾರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ
ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನಡೆಸಾಗಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕೃತಿಯಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದದ್ದೇ
ತಪ್ಯಣ ವಿಧಾನ.

ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು.
ಅದರಲ್ಲಿ ಜೀವ ಸ್ವಷ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಪಿತ್ರಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾಡುವ
ಯಜ್ಞವೇ ಶಾಧ್ಯ, ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ‘ಶ್ರದ್ಧಾಯಾ ದಧಾತಿ ಇತಿ
ಶಾಧ್ಯಮ್’ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಬಂದಿರುವುದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಾ ಕರ್ಮಾಚರಣ,
ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ಪಾಲನೆಯ ಹಿಂದೆ ಸದಾಶಯವಿದೆ. ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣ
ಭಾವನೆಯಿದೆ. ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಪೂರ್ವ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ (ಅಪರ)
ಸಂಸ್ಕಾರ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಪೂರ್ವ ಸಂಸ್ಕಾರ ಗಭಾದಾನ
ದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ವಿವಾಹದೊಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಪರ
ಸಂಸ್ಕಾರ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೃತಾನಂತರ ಮಾಡುವ ಶ್ರಯೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.
ಪೂರ್ವ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮನುಷ್ಯ ಜನನದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗೆ ಪೂರ್ಕವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಪರ
ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ ದೇಹ ತೋರೆದ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ಸದ್ಗತಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.
ಹಾಗಾಗಿ ಅಪರ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುವುದು
ವಿದ್ವಾಂಸರ ಅಭಿಮತ.

ಪರಮ ದುರ್ಬಿಭವಾದ ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮದ ಸಾಫಲ್ಯತೆಯು
ಅದನ್ನು ಪಡೆದ ನಮ್ಮ ಆಚರಣೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ವರಮಾತ್ಮಕನಮಗೆ ಈ ಜನ್ಮವನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದರೆ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ಪಾಪ ಶೇಷಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಮುಗಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನದಾದ ಪುಣಿಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿ ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯ ಶಂಕರರು ನುಡಿ ದಂತೆ “ಪುನರಾಚಿ ಜನನಂ ಪುನರಾಚಿ ಮರಣಂ” ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟು ಜನ್ಮತಾಳಿದರೂ ಸಹ ಮುಗಿಸಲಾಗದಪ್ಪು ಪಾಪವನ್ನು ಒಂದೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ಕರಿಣ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ನಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸುಲಭ ಪರಿಹಾರ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಮೃತರ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಶಾಶ್ವತ ಪಿತೃಲೋಕ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಅವರ ಮಕ್ಕಳ ಕರ್ತವ್ಯ ಗರುಡ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು ನುಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ‘ಯಾವನು ಪುತ್ರ ಎಂಬ ನರಕ ದಿಂದ ಪಿತೃಗಳನ್ನು ಪಾರುಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನೇ ಪುತ್ರ ಆದು ದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಜಾತಿಬೇಧವಿಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮಾಧಿಕಾರ ಇಂದ್ರಲ್ಲಿ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಶಾಧ, ತರ್ಪಣ ಹಾಗೂ ದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಮಣ ತೀರಿಸಲೇಬೇಕು.

ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ನಾವು ಸಲ್ಲಿಸುವ ವಂದನಾರ್ಥಕ್ಕೆಯೇ ಪಿತೃ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ನಾವು ಏನೇ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲಿ ನಮ್ಮ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಇಂದಿನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪಿತೃಗಳ ಕೊಡುಗೆ ಆಪಾರ. ಆದು ದರಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೈಲ್ ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನು ನೆನೆದು ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕರ್ಮಾಂಗಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಜಾತಿ - ಧರ್ಮಗಳ ಭೇದವಿಲ್ಲ! ಪಿತೃಪಕ್ಷವು ಸರ್ವರಿಗೂ ಅನ್ನ ಯಿಸುವ ಆಚರಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಇಂಥ ವಿಶೇಷ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶ ಕಾಲ. ಯಾವ ಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಸಧ್ಯತಿ ನೀಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು? ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಾರ್ಷಿಕ ಶಾಧ್ಯ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಪ್ರು ಕೊಂಡವರು ಮೃತರ ಶಾಧ್ಯವನ್ನು ಅವರ ಮೃತಮಾಸದ ಆ

ತಿಧಿಯಂದು ಹಿಂಡಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಾಧ್ಯ ಮಾಡುವವರು ಪಿತೃ, ಪಿತಾಮಹ, ಪ್ರಾಪ್ತಿಮಾಹ ಅಂದರೆ ತಂಡೆ, ಅಜ್ಞಹಾಗೂ ಮುತ್ತಜ್ಞನಿಗೆ ಅಧವಾತಾಯಿ, ಅಜ್ಞಹಾಗೂ ಮುತ್ತಜ್ಞಗೆ ಹಿಂಡಾದಿಗಳನ್ನಿಷ್ಟು ಶಾಧ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಭಾದ್ರಪದ ಮಾಸದ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಶಾಧ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಭಾದ್ರಪದ ಮಾಸದ ಶಾಧ್ಯ ಮಾಸದ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವುದು ಈ ಭಾದ್ರಪದ. ಆದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷ ಶಾರಂಭಗೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತರಭಾದ್ರಾನಕ್ಷತ್ರದಿಂದ. ಅಂದರೆ ಮನುಷ್ಯಜನ್ಮ ಮುಗಿಸಿದ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಈ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಶ್ವತ ಭದ್ರ ಸಾಫನವನ್ನು ಪಿತೃಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಹಾಗೂ ಅವರಿಗೆ ತರ್ಪಣಾದಿಗಳನ್ನು ಹೊಂಟು ಶುಭವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಈ ಪಕ್ಷವು ಸೂಕ್ತ ಸಮಯ. ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಏಕೆ ಎಂಬುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಅನುಮಾನ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವ ನಮ್ಮ ಒಂದು ವರ್ಷ ಪಿತೃಲೋಕದವರಿಗೆ ಒಂದು ದಿವಸ. ಹೀಗಾಗಿ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಪಿತೃ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಿಕರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದರೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಪಿತೃಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದಂತೆ. ಇನ್ನೂ ಭಾದ್ರಪದ ಮಾಸದ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಏಕೆ? ‘ನೀಂಯಸಿಂಧ’ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ‘ಆಪಾಧ ಮಾಸದ ಹುಣಿಮೆಯ ನಂತರ ಬಿದನೆಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪಿತೃಗಳು ಪ್ರತಿದಿನ ಅನ್ನ ಹಾಗೂ ನೀರನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷ ಎಂದರೆ 15 ತಿಧಿಗಳು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಪಾಧ ಮಾಸದ ಹುಣಿಮೆಯ ನಂತರ ಬಿದನೆಯ ಪಕ್ಷ ಈ ಭಾದ್ರಪದ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಪಿತೃಪಕ್ಷ ಎಂದು ಕರೆದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪಿತೃಗಳನ್ನು ಶೃಂಪಡಿಸಲು ಅವರು ಬಯಸುವ ಅನ್ನವನ್ನು ಹಿಂಡಗಳ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮೂಲಕ ಹಾಗೂ ಅವರು ಬಯಸುವ ನೀರನ್ನು ತರ್ಪಣಗಳ ಮೂಲಕ ನೀಡಿ ಪಿತೃಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರಾಗಬೇಕು.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಿಲತರ್ಪಣ ನೀಡುವುದನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ನಿರ್ವೇಧಿಸಿವೆ. ಭಾನುವಾರ, ಶುಕ್ರವಾರ, ಭರತೀ, ಕೃತ್ಯಾಹಾಗೂ ಮಘಾ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ತಿಲತರ್ಪಣವನ್ನು ನಿರ್ವೇಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಪಿತೃಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ಷಿಧ್ಯ ತಿಧಿ-ವಾರ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿದ್ದರೂ ತಿಲತರ್ಪಣ ಮಾಡಬಹುದು.

ತರ್ಪಣಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಳಗಳೆಂದರೆ ಪವಿತ್ರ ನದಿ ತೀರಗಳು ಹಾಗೂ ಗೋಕರ್ನಾದಿ ತೀರಧಕ್ಷೇತ್ರಗಳು. ಪಿತೃಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತರ್ಪಣದ ಅಧಿಕಾರ ಪ್ರಳೀಯ ಗೋಕರ್ನ, ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ ಮುಂತಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಅಧವಾ ಕಾವೇರಿ, ಗಂಗಾ ಇಂಥ ಪವಿತ್ರ ನದಿತೀರಗಳಲ್ಲಿ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಹಿಂಡಪ್ರದಾನ, ತರ್ಪಣಾದಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಬಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ. ಜೀವವು ತನ್ನ ಕರ್ಮಾನುಸಾರ ತಾನು ಹೋಗಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಹಿಂಡ ಹಾಕುವುದು ಪಿತೃದೇವತೆಗಳಿಗೆ, ಇದೊಂದು ದೇವತಾಗಳಿಗೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ನೂರು ದೇವತೆಗಳು, ಅದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಪ್ರದಾನ ಪಿತೃಗಳು. ಜೀವಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾಪ್ಯಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಾಜಿಸುತ್ತೇವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸತ್ಯ ನಂತರ, ಈ ಸ್ಥಳಲ ಶರೀರದಿಂದ ಈಚೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಜೀವವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ದೇವತಾಗುಣ-ಪಿತೃಗಳಿಗೆ. ಈ ಪಿತೃಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವವರು ವಸು-ರುದ್ರ-ಆದಿತ್ಯರು. ಈ ಪಿತೃದೇವತೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು ತೀರಿಕೊಂಡ ದಿನದಂದು ಆರಾಧಿಸುವುದು ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಇಲ್ಲಿ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಹಿಂಡಪ್ರದಾನ ಮಾಡುವ ಕಾರಣ ವೇನೆಂದರೆ, ಒಂದು ವೇಳೆ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಅವರ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಧಕವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೇ ಹಿಂಡಪ್ರದಾನ. ‘ಪ್ರಾರಭ್ರ ಕರ್ಮದಿಂದ

ಅವರನ್ನ ಕಾಪಾಡಿ ಎನ್ನುವ ಪಿತ್ರ-ದೇವತೆಗಳ ಪೂಜೆ. ಇನ್ನು ಕಾಗೆ ಮುಟ್ಟು ವುದು ಎಂದರೆ ಪಿತ್ರದೇವತೆಗಳು ನಮ್ಮಪೂಜೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಶಕುನ ಸಂಕೇತ.

ಪ್ರಾಚೀನ ಖಂಡಗಳು - ನಮ್ಮುಲ್ಲಾದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತ್ಯರಿಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಸಂಸ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿ ದೇವತಾ - ಪಿತ್ರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತಾ ಮುಸಾರ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯಂತೆ ಪಕ್ಷ ಮಾಸ ಆಚರಿಸಬೇಕು.

ಒಂದು ಬಾರಿಯಾದರೂ ಕಾಶಿ-ಗಯಾಕೈ ಹೋಗಿ ಮೃತ ತಂಡ ತಾಯಿಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ವಿಷ್ಣುಪಾದದಲ್ಲಿ ಪಿಂಡಪ್ರದಾನ ಮಾಡುವುದು, ಇಂಥ ಸತ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ತೋಡಗಿ, ಇತರರಿಗೂ ಅನು ಕೂಲ ಮಾಡುವುದು. ಇಂಥವರು ಪ್ರತ್ಯರೂ ವನಿಸುವರು. ತಂಡ ತಾಯಿಗಳ ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಪ್ರತ್ಯನಿಗೆ (ಮಗನಿಗೆ) ಮಾತ್ರ ಶ್ರುತಿ-ಸ್ತುತಿಗಳು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನೀಡಿದೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಾನ ಕೊಡುವಾಗಲೂ, ಶ್ರಾದ್ಧದಲ್ಲಿ ಯಾರೋದಕ, ತಿಲೋದಕಗಳನ್ನು ಬಿಡುವಾಗಲೂ, ದತ್ತಮಾಡುವಾಗಲೂ, ತಾಂಬೂಲ ದ್ವಿಷ್ಟ ಕೊಡುವಾಗಲೂ 'ತುಳಸಿದಳ' ವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಕೊಡಬೇಕು. ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿರುವ ತುಳಸಿಯ ವಾಸನೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಪಿತ್ರಗಳು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಚಕ್ರಪಾಣಿಯಾದ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಲೋಕವನ್ನು ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೋಗಿ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರಾದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃವು ತುಳಸಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ, ಅದನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವುದರಿಂದ ಕರ್ತೃ, ಕರ್ತೃವಿನ ತಂಡ ಅಧವಾತಾಯ ಭೋಜನ ಮಾಡಿದವರೂ ಮೂವರೂ ಮುಂದೆ ವಿಷ್ಣುಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರಾದ್ಧಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಯಾವನು ಉತ್ತಮವಾದ ಹೊಸ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನು ನಿಶ್ಚಯದ ವಾಗಿಯೂ ದೀಘಾಕಾಲದ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನೂ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ತನ್ನ ಇಷ್ಟವಾದ ಧನಕನಕಾದ ಸಕಲ ಬಿಷ್ಣುರ್ಯಾಗಳನ್ನೂ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬಳ್ಳಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಧರ್ಮವನ್ನಿರ್ತವನು ಎಲ್ಲ ವಿಪ್ರರನ್ನು ಶುದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವ ಯೋಜ್ಞೋಪವೇತವನ್ನು ಶ್ರಾದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮಾದ ಶ್ರೀ ಹರಿಯನ್ನೇ ಅಂದರೆ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ದಾನ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಘಲಣಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ಗರುಡ ಪುರಾಣ, ಪದ್ಮಪುರಾಣ, ಮಹಾಭಾರತ - ರಾಮಾಯಣ, ನಾರದೀಯ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿದೆ.

ಪಿಂಡ ವಿಕರ್ಣನೆ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳ ಶ್ರಾದ್ಧದ ವಿಕರ್ಣತ ಪಿಂಡವನ್ನು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಬಹುದು. ನದಿತೀರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಹರಿಯುವ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಬಿಡಬಹುದು. ಗೋಪಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಎಲೆಗೆ ಬಡಿಸಿದ ಅನ್ನವನ್ನು ನೆಲದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಳಬೇಕು. ಹಸುಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದು. ನದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಬಾರದು. ಪಿಂಡದೊಂದಿಗೆ ಬರೆಸಬಾರದು. ಪಿಂಡದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಭೂ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬಾರದು.

ಈ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ವರ್ಣಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಭೇದಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವುದು. ಆದರೆ 'ಶಾಸ್ತ್ರತ್ವ' ರಾಧಿ: 'ಗರೀಯಸಿ' ಎಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಕ್ಯದಂತೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಆಚರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದದನ್ನು ಬಿಡಬಾರದು. ವೇದಾಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲದವರು ಪಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯವಾದ ಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಮನೆಯ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಬಾಳೆ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಹರಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಆ ಭಕ್ತಭೋಜ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಹರಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು. ಯದ್ವಾಂ ತದ್ವಾಂ ತದ್ವಪತಿ ಎಂಬಂತೆ ಇದನ್ನೇ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಎಡ ನೀಡುವುದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಪಿತ್ರಗಳು ಶ್ರುತ್ಯಾರಾಗುತ್ತಾರೆ. ತರ್ವಾಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಯಾರ್ಥಾರಿಗೆ ಮತ್ತು ಯಾರಿಗೆ ಮೊದಲು ತರ್ವಾಗಳ ಕೊಡಬೇಕು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕುಟುಂಬಿಂದಲ್ಲಿ ಮೃತಪಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮೊದಲು ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಹೆಂಡತಿ, ಅತ್ಯೇ ಮಾವ, ಮಗ, ಸಹೋದರರು, ದೊಡ್ಡಪ್ಪ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಹಾಗೂ ಅವರ ಹೆಂಡತಿ, ತಾಯಿಯ ತಮ್ಮ ಅಧವಾ ಅಣ್ಣ. ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯರು ಮಗಳು ಅಕ್ಕ, ತಂಗಿ ಹಾಗೂ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಭಾವ, ಮೆದುನ ಮುಂತಾದವರು ಹಾಗೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗುರುಗಳು ಕುಲಪುರೋ ಹಿತರು ಸೇರಿದಂತೆ ಯಾರು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಮೃತರಾಗಿದ್ದರೋ ಆವನಿಗೆ ಹಿಂಗೆ ಸರ್ವರಿಗೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ತರ್ವಾಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ಅನಾರೋಗ್ಯವ್ಯಾಧಾಪ್ತ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತರ್ವಾಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅಶಕ್ತರಾದವರು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿಯೂ ಆಚರಿಸಬಹುದು.

ಈ ತರ್ವಾದಿಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುವಾಗ ಶುದ್ಧತೆಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯಕೆ ನೀಡಬೇಕು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದರ್ಭಾಗೆ ಅಶ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ದರ್ಭಾಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಪವಿತ್ರವನ್ನು ಉಂಗುರದ ಬೆರಳಿಗೆ ಧರಿಸಿಯೇ ತರ್ವಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಹಿಂದ ಹಾಕಿ ಕರ್ಮಾಂಗ ಮಾಡುವವರು ಶುದ್ಧವಾದ ಸ್ಥಳ, ವಸ್ತ್ರ, ನೀರು, ಎಲ್ಲಾ ಹಾಗೂ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಬಳಸಬೇಕು. ಪರಿಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತರ್ವಾಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರ ದಿನದ ಆಚರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವಾಚ್ಯ ಶಭದ್ಗಳ ಬಳಕೆ, ಕೂಗುವುದು, ಕಿರುಚುವುದು ಮಾಡಬಾರದು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಫುಂಟಾನಾದಕ್ಕೆ ನಿಷೇಧವಿದೆ.

ಈ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪಿತ್ರಗಳ ದಾನಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ನಾವು ಕೊಡುವ ದಾನವು, ಅದನ್ನು ಪಡೆದವರು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಬಳಸುವಂತಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶ. ಅಶಕ್ತರು ತಮ್ಮಸಾಮಾಧ್ಯಕ್ಷ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕೊಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರೂ ಅದು ಶುಭಪ್ರವರ್ದ.

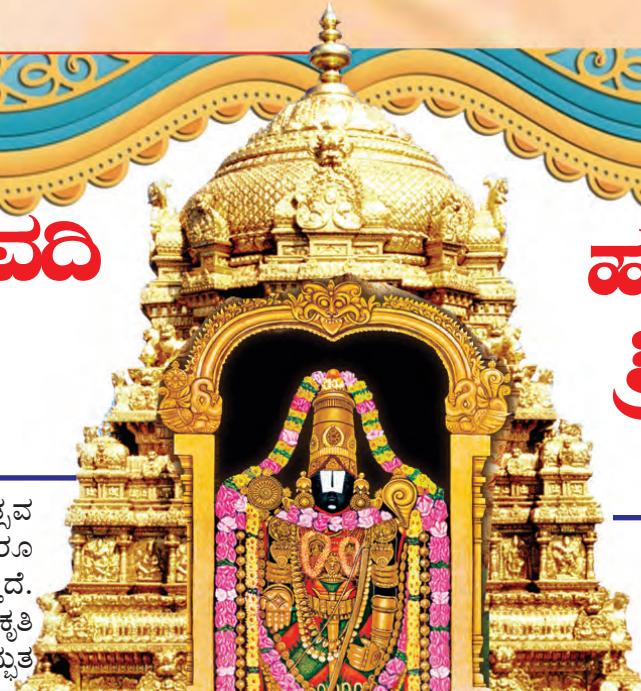

ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಸವದ ಕರ್ತೃ

ಹರಿದಾಸರು ಶ್ರೀನಿವಾಸ

- ಡಾ॥ ರಾಮಚಂದ್ರ ದಾಸ್ || ಸಿ.ಡಿ.
94833 84584

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಸವ
ಎಂದೊಡನೆ ಎಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಾದರೂ
ಮೃಮನ ರೋಮಾಂಚನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.
ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಕವಾಗಿ ತಿರುಮಲೆಯ ಪ್ರಕೃತಿ
ಸಾಂದರ್ಭ ಭಗವಂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ

ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ನಿರ್ಮಿತವಾದ
ರಥದಲ್ಲಿ ದರಂಪತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಮೆರ
ವಣಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ
ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ, ಧ್ವಜಾರೋಹಣದಿಂದಾ

ಕಲಾಕಾಶಲ್ಯ ಮನಸೂರೆ ಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪಾವಿತ್ರ್ಯತೆಯನ್ನು ಅರಿತ
ದೇವತೆಗಳು, ಅಲ್ಲಿ ಮರ, ಗಿಡ, ಬಳಿ ಪಕ್ಷಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ
ಜಗದೊಡೆಯನಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು
ಪುರಾಣಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ದೇವತೆಗಳು, ಮುಖಿಮುನಿಗಳು
ಗಂಧರ್ವರು ಮುಂತಾದವರು ಹರಿದಾಸರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ್ದಾಗ
ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಾರದೆ ಇರುವವರು ಬಹಳ ವಿರಳವಾಗಿದ್ದು,
ಬಂದ ಹರಿದಾಸರೆಡನೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ತೋರಿದ ಲೀಲಾ ವಿನೋದಗಳು
ಬಹಳ ಅಪರೂಪವಾದದ್ವಾಗಿವೆ. ಈ ಪರಮತಕ್ಕೆ ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ
ವೃಷಭಾಚಲವೆಂತಲೂ, ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ, ಅಂಜನಾ ಚಲವೆಂತಲೂ,
ದ್ವಾಪರಯುಗದಲ್ಲಿ ತೇವಾಚಲವೆಂತಲೂ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ
ವೆಂಕಟಾಚಲವೆಂತಲೂ ಹೆಸರಿದೆ ಎಂದು ಭವಿಷ್ಯೋತ್ತರ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ
ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ತಿರುಪ್ತತಿಯ ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಸವವು ವಿಶ್ವವಾಗಿದೆ.
ಇದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವರು ಚತುರ್ಮಾಂಕಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು, ಶ್ರೀನಿವಾಸನ
ವಿವಾಹವಾದ ಮೇಲೆ ಬೆಟ್ಟವನ್ನೇರದೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮತ್ತು ಪದಾರ್ಥ
ಯರು ಆರು ತಿಂಗಳು ಅಗಸ್ತ್ಯಮಂತ್ರ ವಾಸಿಸಿದರು. ನಂತರ ಬೆಟ್ಟ
ವನ್ನೇರಿದ ನೂತನ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಎದುರುಗೊಂಡು

ರಂಭಿಸಿ ವಿವಿಧ ವಾಹನಗಳ ಉತ್ಪವ ಸಹಿತವಾದ ರಥೋತ್ಸವವನ್ನು ಸೈನ್ಯ
ಕರ್ತರಾದ ಚತುರ್ಮಾಂಕಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಉತ್ಪವ
“ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಸವ” ಎಂದೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯಾಗಿದ್ದು, ಅಂದಿನಿಂದ ಅನೂಭಾವನವಾಗಿ
ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಕನ್ನಾಮಾಸದ ಶ್ರವಣ ನಕ್ಷತ್ರವಿದ್ವ ದಿವಸ ಅಂದರೆ, ಪ್ರತಿ
ಸಂಪತ್ತರ ಹಂದುಮಾನ ರೀತ್ಯ ವಿಜಯದಶಮಿಯಂದು ಶ್ರವಣ ನಕ್ಷತ್ರಕ್ಕೆ
ಸರಿಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಮಾಸ ಬಂದಾಗ ಭಾದ್ರಪದ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಬರು
ತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಕನ್ನಾಮಾಸದ ಶ್ರವಣ ನಕ್ಷತ್ರದಂದು
ಮುಗಿಯುವಂತೆ ಹತ್ತು ದಿನ ಹೊದರೇ ಈ ಉತ್ಪವವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.
ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ಈ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಜಗದೊಡೆಯನಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು
ದಿನಕ್ಕೂಂದು ವೈಖವವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಎರಡು ಹೊತ್ತು ವಿವಿಧ ವಾಹನ
ಗಳಲ್ಲಿ ಆಸೀನವಾಗಿ ವೈಖವದಿಂದ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ಎರಡು ಕಣ್ಣು
ಗಳು ಸಾಲಾದು.

ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಮುಂದಾಳಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಈ ಉತ್ಪವದಲ್ಲಿ
ಅವರು ಕೂಡಾ ಚಿಕ್ಕಸಾಲಂಕ್ರಿತ ರಥದಲ್ಲಿ ಆಸೀನರಾಗಿ ಮುಂದಾಳಕ್ಷ
ವಹಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು (ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ) ಇಂದಿಗೂ ಕಾಣಬಹುದು.
ಇಂತಹ ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಹರಿದಾಸರೆಡನೆ ವಿವಿಧ
ರೀತಿಯ ಲೀಲಾವಿನೋದಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಜಗದ್ವಿಖಾತವಾಗಿದೆ.

ಪುರಂದರದಾಸರು, ವಿಜಯದಾಸರು, ಕನಕದಾಸರು, ಗೋಪಾಲದಾಸರು ಜಗನ್ನಾಧದಾಸರು ಮುಂತಾದವರೊಡನೆ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡಿ ವಿಹರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಪುರಂದರದಾಸರು ಆದಮ್ಮೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿ ಬ್ರಹ್ಮೋಷ್ಠವಕ್ಕೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು ವಿಶೇಷ. ದಾಸರ ಬಿಡಾರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮೋಷ್ಠವದ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಿತ್ಯ ಸಂತಪ್ತಕ್ಕ ತಪ್ಪತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಪಾರು ಪತ್ಯವೆಲ್ಲ ದಾಸರ ಬಂಗಳು ಬಂಟನಾದ ಅಪ್ಪಣಿ ಭಾಗವತನದೇ ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದು ಮಾತು ಮಾತಿಗೆ ಅವನನ್ನೇ ಕರೆಯುವ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಸಂತಪ್ತಕ್ಕಾಗೆ ಬಡಿಸಲು ತುಪ್ಪವಿರಲಿಲ್ಲ. ದಾಸರಿಗೆ ಚಿಂತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಭಕು ತರ ಮನೋಭೀಷ್ಣ ಪ್ರದಾತನಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ನೇ ಅಪ್ಪಣಿ ಭಾಗವತನ ವೇಷಣಿಂದ ತುಪ್ಪವನ್ನು ತಂದು ಪಂಕ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬಡಿಸಿದನು. ಆಗ ದಾಸರು, ತುಪ್ಪವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ತಂದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ರೋಕ್ತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ವರ್ಧಾರೋ? ಎಂದು ಕೇಳಿದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣಿ ಭಾಗವತ ರೂಪೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಉಗ್ರಾಣದಿಂದ ತಂದೆ, ರೋಕ್ತವನ್ನು ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗಡಿ ಬಿಡಿಯಿಂದ ತುಪ್ಪದ ಬಿಂದಿಗೆಯನ್ನು ಉಗ್ರಾಣದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ನಾದನು ಭಜನೆ ಪೂರ್ಯಸಿಕೊಂಡು ದಾಸರ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದ ಅಪ್ಪಣಿನನ್ನು ಕಂಡು- “ಈಗ ತುಪ್ಪ ಬಡಿಸಿ ಅಪ್ಪು ಬೇಗ ಭಜನೆಗೆ ಅದ್ದೇಗೆ ಹೋದೆಯೋ? ಎಂದಾಗ ನನಗೆ ತುಪ್ಪದ ವಿಷಯವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಭಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ ಎಂದನು, ಹೋಗಲಿ ರೋಕ್ತವನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟಿ ಬಾ ಎನ್ನಲು “ನಾನ್ನಾ ರಿಗೆ ರೋಕ್ತವನ್ನು ಕೊಡಲಿ, ನಾನು ತುಪ್ಪವನ್ನು ತಂದವನೂ ಅಲ್ಲ. ಬಡಿಸಿದವನೂ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಬಿಟ್ಟನು. ಆಗ ನಾರದಾಂಶ ಸಂಭಾತರಾದ

ದಾಸರು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಭಾನದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಇದು ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ರೀತಿ ಯೆಂದರಿತು ತಕ್ಷಣ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ “ಎಂದಪ್ಪಿಕೊಂಬೆ ರಂಗಯ್ಯನು .. ಅಪ್ಪಣಿ ಭಾಗವತನ ರೂಪನು ತಾನಾಗಿ ತುಪ್ಪದ ಬಿಂದಿಗೆ ತಂದಪ್ಪ ಮುಕುಂದನ.” ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ದಾಸರಿಗೆ ಮೂಲ ಮೂರುತಿಯ ದರು ಶನಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಷ್ಟಿಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇಂದ್ರರೂ ಜನಸಂದರ್ಭ ಬಹಳವಿರುವಾಗ ವಿಮಾನ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ” ದರುಶನ ಮಾಡಿ ಧನ್ಯರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರೂ.

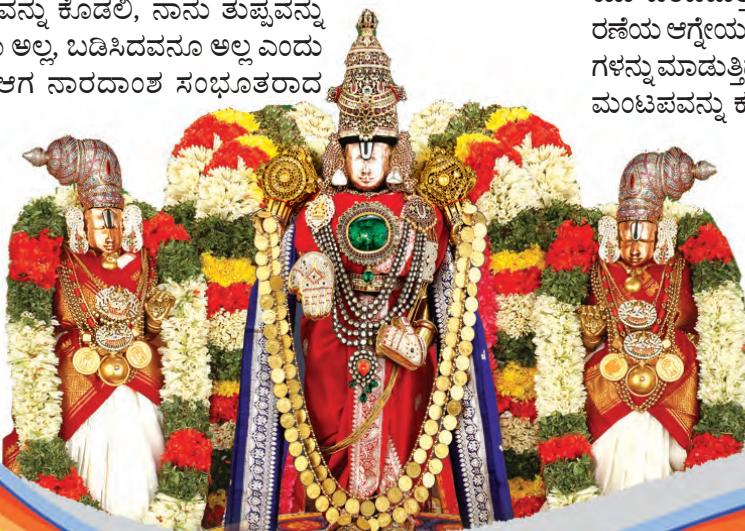
“ಬಿಂಬಾನ ಶ್ರೀನಿವಾಸ”

ಆನಂದ ನಿಲಯದ ಗೋಪುರ (ವಿಮಾನ) ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಅದರ ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ “ವಿಮಾನ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ದರುಶನ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಆನಂದ ನಿಲಯವನ್ನು ಗೋಪುರವನ್ನೂ ತೊಂಡಮಾನನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು. ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಪ್ರಾಧಿಕನೆಯಂತೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಆನಂದ ನಿಲಯದ ಮೇಲೆ ಆವಿಭಾವಿತನಾದನು. ನಂತರ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಆದೇಶದಂತೆ ಗರುಡನು ಆ ವಿಮಾನವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನೂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದನೆಂಬ ಪ್ರತೀತಿ ಮತ್ತು ಆಪ್ತ ವಚನಗಳಿವೆ. ಗಭ್ರಗುಡಿಯಲ್ಲಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಮೂರ್ತಿಯಷ್ಟೇ ಮಹಿಮೋಪೇತವಾದದು ಈ ವಿಮಾನ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಮೂರ್ತಿ.

ಪುರಂದರದಾಸರು ಹಾಡಿದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಅವರ ಕೊನೆಯ ಮಗ ಮದ್ಧಪತಿ (ಭೃಗುಖಂಪಿಗಳಂತಹಿರಾದ ಇವರೇ ಭಾವೀ ವಿಜಯದಾಸರು) ಯು ಬರೆದಿದುತ್ತಿದ್ದನು. ದಾಸರು ತಿರುಪತಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರಷ್ಟ ರಣಯ ಆಗ್ನೇಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತು ತಮ್ಮ ಆನ್ನಿಕ ದೇವರ ಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ದೇವರಾಯನು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಶಿಲ್ಬಾ ಮಂಟಪವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಅದು ಅದ್ಯಾಪೀ “ದಾಸರ ಮಂಟಪ”

ವೆಂದೇ ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ದಾಸರು ಪ್ರತಿಬಾರಿಯೂ ತಿರುಪತಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಒಂದಿಲ್ಲಂಡು ರೀತಿ ದಾಸರ ಜೊತೆಗೆ ಸವಿ, ಸೇವಕ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಲಿಲಾವಿನೋದಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಪುರಂದರದಾಸರನ್ನೂ ಮೀರಿಸುವಂತೆ ಒಂದು ಹಣ್ಣೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ, ಶ್ರೀನಿವಾಸನೊಡನೆ ಹುಸಿ ಮುನಿಸಿನಿಂದ ನಿಂದಾಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ವರು ವಿಜಯದಾಸರು ಇವರಿಗೆ (ಭೃಗುಖಂಪಿಗಳು)

ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಸಲುಗೆ, ಕಾರ್ಯ, ಕಾರಣ, ನಿಮಿತ್ತವಾದ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತತ್ತ್ವಗಳು ಹೊರಬರುತ್ತವೆ. ಶ್ರೀಮಂಜುರಾಯಣನು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರಲು ಇವರನ್ನು ನಿಮಿತ್ತರನ್ನಾಗಿಸಿ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹರಿಸವೇಂತ್ತು ಮತ್ತೆ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಜೊತೆಗೆ, ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ವೇದಪತಿಗೆ, ಕೃಷ್ಣವಾರದಲ್ಲಿ ಯಶೋದೆಗೆ ಇತ್ತೀಚನ ಪಾಲನೆಗಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಾರಾಯಣರು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಶ್ರೀನಿವಾಸನಾಗಿ (ಶ್ರೀ = ಲಕ್ಷ್ಮೀ, ನಿವಾಸ=ವಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ್ದು) ಹೆಚ್ಚಾಚಲದಲ್ಲಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಕರವೀರಪುರ (ಕೊಲ್ಲಾಪುರ) ದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದರು.

ವಿಜಯದಾಸರು ಬುಹೋತ್ಸವದ ನಿಮಿತ್ತ ತಿರುಪತಿಗೆ ಬಂದು ದಾಸರ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಇಳಿದರು. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ದರುಶನವಾಗದ ಹೊರತು ಭೋಜನ ವಾಡುತ್ತಿರಲ್ಲಿ. ಜನ ಜಂಗುಳಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ (ನವಮಿ) ಅಂದು ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ದರುಶನವಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ಮುನಿಸಿನಿಂದ ನಿಂದಾಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು (ಅನೇಕ ತತ್ತ್ವಪೂರಿತ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು ಕೊಂಡು ಪಾರಿಸಿ ಮೂದಲಿಸುತ್ತು)

“ನನ್ನ ದರುಶನಕೆ ಬಂದವ ನಲ್ಲಪೋ | ದೇವಾ |

ನಾನಿಂತು ಬಂದದ್ದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದೇ ಸ್ವಾಮಿ

ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿದರು. ನಂತರ ಮಂಗಳ ಹಾಡಿ,

ಜಯಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶೈಭ ಮಂಗಳಂ

ದೊಡ್ಡವರ ಮಾಳ್ಫ ಶಿರಿ ವಿಜಯ ವಿಶಿಗಂ ||

ಎಂದು ಹಾಡಿದರು.

ದಾಸರು ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅನೇಕ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನಡಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಸ್ಯಾಸುಗ್ರಹ ಮಿಚ್ಚಾಮಿ ತಸ್ಯ ವಿತ್ತಂ ಹರಾಮೃಹಂ” ಅಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಬೇಕೋ, ಅಂತಹವರಲ್ಲಿರುವ ಆಸುರೀ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೊದಲು ಅಪಹರಿಸುತ್ತಾನೆ. (ಉದಾ: ಬಿಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿ) ನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಜಗನ್ನಾಸ್ಯಾರನ್ನಾಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಉದಾ - ಪ್ರರಂದರದಾಸರು, ಕನಕದಾಸರು ಮುಂತಾದವರು, ಅಂದು ದಾಸರಿಗೆ ಉಪವಾಸವೇ (ಉಪ = ಹತ್ತಿರ, ವಾಸ = ಇರುವುದು. ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಿರುವುದು ಏಕಾದಿಯಿ ಅರ್ಥವೂ ಇದೆ) ಗಿಯಾಯಿತು.

ಮರುದಿನ ವಿಜಯದಶಮಿ, ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಬ್ರಹ್ಮರಘಾರಾಢನಾಗಿ ಬಹು ವೈಭವದಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಿರಲು, ವಿಜಯದಾಸರು ಬಂದು ಚೀಟಿಯನ್ನು ಶಿಷ್ಯರ ಕೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ರಥದ ಬಳಿ ಹಾಕಿಸಿದ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥ, ರಥ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಮುಂದೆ ಚಲಿಸಲಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಚಿಂತೆಯಾಯಿತು. ಮಹಂತನು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗದೆ. ತಟಸ್ಥಾಪನ ಸಂಭರ್ತ ಒದಗಿತು. ಆಗ ಬಾಲಕನೋವನ ಮೇಲೆ ಆವೇಶ ಬಂದು “ನನ್ನ ದಾಸರನ್ನು ಕರೆತಂದರೆ ನಾನು ಬರುವೆ” ಎಂದು ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಅಜ್ಞೀಯಾಯಿತು. ನಂತರ ಮಹಂತರು ದಾಸರ್ಯಾರೆಂದು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು, ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸಕಲ ಬಿರುದಾವಳಿಗಳಿಂದ ವಿಜಯ ದಾಸರನ್ನು ರಥದ ಬಳಿಗೆ ಕರೆತಂದಾಗ ಅವರು ಮುಸಿ ಮುಸಿ ನಗುತ್ತಾ ನೀನು ಭಕುತರ ಜೊತೆ ಎಂತೆಂಥಾ ವಿನೋದದ ಆಟವಾಡುತ್ತೀಯಾ ಸ್ವಾಮಿ ಎನ್ನುತ್ತಾ...

**“ಸಾಗಿ ಬಾರಯ್ಯ ಭವ | ರೋಗದ ಪ್ರದ್ಯನೇ |
ಬಾಗುವೆ ನಿನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಇಂದು ||**

ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಾಗ ರಥವ ಪ್ರಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಚಲಿಸಿತು. ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ತನ್ನ ದಾಸರನ್ನು ಪರಿಕ್ಷೇಪು ನೆಪಡಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, ಪುಟಕ್ಕಿಟ್ಟ ಬಂಗಾರದಂತೆ, ಲೋಕಮಾನ್ಯರನ್ನಾಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕನಕದಾಸರನ್ನೂ ಹೊರತಾಗಿಸಿಲ್ಲ.

ಧರ್ಮದೇವತೆಯಾದ ಯವಾಂಶಸಂಭಾತರು ಕನಕದಾಸರು (ತಿಮ್ಮಣಾಯಕ) ಹೊದಲು ಅಧಿಕಾರ, ಸಂಪತ್ತು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿ ದಾಗ್, ಇವರ ಅವಶಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೆನೆಂಬಿಸಿಕೊಡಲು, “ಸೃಂಗಿದಾಕ್ಷಣ ದರ್ಶನ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಅವರ ಶರತ್ತಿಗೊಳ್ಳಬೇಟ್ಟು” ದಾಸಕ್ಕೆ ನೀಡಿದವನು ಕೇಶವ ರೂಪಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ, ಕನಕದಾಸರೋಡನೆ ವಿಚಿತ್ರ ವಿನೋದಗಳಿಂದ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ವಿಹರಿಸಿದ್ದಾನೆ. “ಕನಕಾ ನೀನು ನನ್ನ ಮುದುವೆಗೆ ಬಾ” ಎನ್ನಲು, ಸ್ವಾಮಿ ಸೀತಾ ಕಲ್ಯಾಣವೆನ್ನಲು ಇದು ತೇತಾಯುಗವಲ್ಲ, ರುಕ್ಷೋ ಕಲ್ಯಾಣವೆನಲು, ಇದು ದ್ವಾರಾಪರಯುಗವಲ್ಲ, ಈಗ ನಿನಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡುವ ವರಾರು ಎಂದಾಗ, “ಹದ್ದಾಪತಿ ಕಲ್ಯಾಣ, ತಿರುಪತಿಗೆ ಬಾ ಎಂದು ಆಜ್ಞೆಗ್ಗೆ ದಿನು. ಮಹಂತನಿಗೂ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ “ನನ್ನ ಭಕ್ತ ಕನಕದಾಸನು ಬರುವನು, ಅವರನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಬರುವುದು” ಎಂದು ಸೂಕ್ತಿತವಾಯಿತು. ದೇವ ಸ್ವಾನಂದ ಮಯಾರ್ಥದಿಂದ ಸಹಿತನಾಗಿ ಕನಕದಾಸರನ್ನೆದುರುಗೋಳ್ಳಲು ಮಹಂತನು ಬೆಟ್ಟಿದಿಂದ ಇಳಿದು ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಏಕತಾರೆಯನ್ನು ಮೀಟುತ್ತೇ ಬಜನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯಂತೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾನ ವಾಗದೇ, ಇವರನ್ನೇ” ಕನಕದಾಸರು ಎಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ದಾಸರು ನಗುತ್ತಾ” ಮುಂದೆ ಬರುವವರಿಗೆ ಹಿಂದೆ, ಹಿಂದೆ ಬರುವರಿಗೆ ಮುಂದೆ, ಎಂದು ಒಗ್ಗಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಕನಕದಾಸರ ಬಂದೊಂದು ಮಾತು ಬಹಳ ಗೂಡಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ “ಕನಕನ ಮುಂಡಿಗೆ” ಎಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಇವನ್ನಾರೋ ಹುಚ್ಚನಿರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದ ಮಹಂತನು ನಾಲ್ಕು ಹೆಚ್ಚೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ, ಎನೋ ಕಳವಳಿಷಾದಂತಾಗಿ ಬುಸಿ ಅವರನ್ನು ನೀವು ಯಾರು? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರೀ” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದೇ ಉತ್ತರವಾಗಿ...

“ಯಾತರವನೆಂದುಸುರಲಿ-ಜಗನ್ನಾಧ ಮಾಡಿದನು ನರಜನ್ವಾ” ಎಂದು ಹಾಡಿದಾಗ ಇವನ್ನಾರೋ ಹುಚ್ಚನೆಂದರಿತು ಗಾಳಿ ಗೋಪುರ ಬಳಿ ಸಂಚಯವರೆಗೂ ಕಾದರೂ ಕನಕದಾಸರ ಗುರುತು ಹತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇತ್ತೀಚನ್ನು ನಡೆದಿದ್ದ ದಾಸರು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು, ವಿಪರೀತ ಜನ ಸಂದರ್ಭಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ದರ್ಶನವೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ, ಇಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವೂ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ, ನೀನಾರೆಂದು ಗುತ್ತಿಸುವವರೂ ಇಲ್ಲ. ಸಂಚಯದರೂ ತುತ್ತನ್ನ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ, ಭಳಿಯಲ್ಲಿ ನಡುಗುತ್ತಾ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಪರಿಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾ..

ಇದೋ ನಿನ್ನ ಮುದುವೆಯ ವೈಭವ... ಆಗಲಿ..ಎಂದು.

ಬಂದೆನ್ನಾಗೋವಿಂದ ತೆಟ್ಟಿ
ಇಂದು ನಿನ್ನ ಮುದುವೆಯಿ ಬಾರೆಂದನೇ
ಒಡವೆಯ ಗಳಿಸುವಲೋಭಿತೆಟ್ಟಿ....
ಕಚ್ಚಂಬವನ್ನೆಲ್ಲ ಚಪ್ಪನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾರುವ ತೆಟ್ಟಿ....

ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹಂಗಿಸುತ್ತಾನಿಂದಾಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ಸರಿ ರಾತ್ರಿಯಾದರೂ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅನ್ನವಿಲ್ಲ ಹೊದೆಯಲು ಬಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಡುಗುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ಭಕ್ತಪರಧಿನವಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಪರಿಚಾರಕನ ವೇಷತಾಳಿ, ಬಿಸಿಯಾದ ಓಗರಗಳನ್ನು ಹೊದೆಯಲು ಸುಗಂಧ ಭರಿತ ಕೇಸರಿಹಾಲನ್ನಿತ್ತು, ಹೊದೆಯಲು ಜರತಾರಿಯ ಧೋತ್ರವನ್ನಿತ್ತನು.” ನೀನ್ನಾರೆಂದು ದಾಸರು ಕೇಳುತ್ತಲೇ “ನಾನೇ.” ಎಂದು ಅದ್ಯಶ್ವನಾದನು ಆಯಾಸ, ಬಳಲಿಕೆಯಿಂದಿದ್ದ ದಾಸರಿಗೆ ಬೇಗನೇ ನಿದ್ದೆಹತ್ತಿತು. ಬೆಳಗೆ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದರೂ ಎಷ್ಟರಿಂದ, ಜರಿತಾರಿಧೋತ್ರಹೊದ್ದುಹಾಗೆಯೇ ಮಲಗಿದ್ದರು. ಇತ್ತು ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೆ ಹೊದಿಸಿದ್ದ ವಸ್ತು ಕಾಣಯಾಗಿರಲು ಹುಡುಕುತ್ತ ಬಂದಾಗ ಆ ಧೋತ್ರವನ್ನೇ ಹೊದ್ದು ಮಲಗಿದ್ದ ದಾಸರನ್ನು ಕಳ್ಳನೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮಸಿಅವರನ್ನು ಪ್ರಹರಿಸಿದಾಗಲೂ” ಶ್ರೀನಿವಾಸಾದು ನಿನ್ನ ಮಾಯಾಪೋ? ನಿನ್ನನ್ನು ಗೋವಿಂದಶೇಟ್ಟಿ, ಲೋಭಿ” ಎಂದು ಬಿಡುನುಡಿಯಾಡಿದುಕ್ಕೆ ಇದು ಫಲಪೋ? ಇದನ್ನು ಸೇವಕನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಂದು ಕೊಟ್ಟವನು ನೀನೆಯೋ? ಎಂದು ನೆನೆದು ಪುಳಕಾಂಕಿತರಾಗಿ, ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮೌರೆಬಿದ್ದು...

“ಗೋವಿಂದ ಸಲಹೆನ್ನನು-ಸದಾನಂದಗೋವಿಂದ ಸಲಹೆನ್ನನು.” ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿದಾಗ ದಾಸರಮೈಮೇಲೇ ಬಿದ್ದ ಪೆಟ್ಟಿಗಳು ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಮೂರ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಆಕಾರತಾಳಿದವು. ಇದು ತಿಳಿದ ಮಹಂತನಿಗೆ ಭರುವಾಗಿ ಇವರ್ಾಯೋ ಮಹಾತ್ಮೀರಿಂದ ಬೇಕೆಂಬ ಪೂಜ್ಯ ಭಾವನೆ ಮೂಡಿತು. ಆಗ ಬಾಲಕನೋವನ ಮೇಲೆ ಆವೇಶ ಬಂದು “ಅವರೇ ಕನಕದಾಸರು, ಧೋತ್ರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೂಡಿರಿ, ಸನ್ವಾನಿಸಿರಿ” ಎಂಬ ಆಜ್ಞೆಯಾಯಿತು. ದಾಸರಕ್ಕು ಹೇಳಿರಿ ಏಕಾಂತಸೇವೆಗೆ ಅನುವ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಆಗ ಕನಕನು “ಶ್ರೀನಿವಾಸ.. ಸಾಕು.. ಸಾಕು... ನಿನ್ನ ಮುದುವೆಯ ಮಯಾದೆ ಎಂದು ಮೂಲದಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ನಿಜರೂಪದಿಂದ ಬಂದು ಕನಕದಾಸರನ್ನು ಸರಸಮೃದ್ಧಿ ವಚನಗಳಿಂದ ಸಂತೋಷಿಸಿದನು. ಇದಲ್ಲವೇ ಭಗವಂತ ಭಕುತನ ಬಾಂಧವ್ಯನೆನೆದರೆ ಮೈರೋ ಮಾಂಚನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಆಗ ದಾಸರು ನಿಂದಾಸ್ತುತಿರೂಪವಾಗಿ...

“ನಿನ್ನನಾನೇ ನೆಂದೆನೋ ವೆಂಕಟರಾಯಾ

ಎನ್ನನೀ ಸಲಹಬೇಕೋ”

ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿದರು. ನೀನೇ ಗತಿಯೆಂದು ಅನನ್ಯಗತಿಕರಾಗಿ ಶರಣಾದ ಭಕುತರೆಯೋಗ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ನಾನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣನು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ “ಅನನ್ಯ ಶಿಂತಯಂ ತೋಮಾಮ್.. ಯೋಗ ಕ್ಷೇಮವೂ ವಹಾಮ್ಯಹಂ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಮಾಡಿಯೂ ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಭಾವೀ ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರು ಮತ್ತು ಗೋಪಾಲದಾಸರು ಸಾತ್ಯೇ ಭೂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರು, ಗೋಪಾಲದಾಸರೊಂದಿಗೆ ತಿರುಪಟಿಗೆ ಬುಹ್ಮೋಳ್ಳವಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಬಹುಕಾಲವಾದಿಯನ್ನನುಭವಿಸಿದ್ದ, ಪ್ರಯಾಣದ ಆಯಾಸದ ಬಾಧೆಯಿಂದ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಲಿಗಿದಾಗ ಸಂಭಂಡಿಂದ ಉಳಿದ್ದ ಶ್ವಾಸಕ್ಕಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೃದಯದ ವ್ಯಾಪಾರ ನಿಂತು ಹೋದಂತಾಯಿತು. ಭಜನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗೋಪಾಲದಾಸರು ಅಪರೋಕ್ಷಭ್ರಾನ್ತದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವಿಜಯದಾಸರು ಸೂಕ್ಷ್ಮಶ್ರೀರದಿಂದ ಬಂದು, ನಿನ್ನ ಆಯುಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕುತ್ತು ವಷ್ಟವನ್ನು ಆಚಾರ್ಯನಿಗೆ ಧಾರೆಯೆರೆದು ಬದುಕಿಸು ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಗೋಪಾಲದಾಸರು ಗುಹಾಷ್ಟಿ ಎಂದು, “ಎನ್ನಿಬ್ಬಾಪ ಕೇಳಿ ಧನ್ಯಂತಿದಯಮಾಡೋ! ಸಣ್ಣವನು ಇವ ಕೇವಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಆಯುದಾನ ಮಾಡಿ ಉಜ್ಜೀವನ ಗೋಳಿಸಿದರು. ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ತರಲು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದಯಾಮಯನಾದ ಭಕ್ತಬಂಧುಪೂ ಆದ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಗೋಪಾಲದಾಸರ ರೂಪದಿಂದ ಬಂದು ದಢೋದನವನ್ನು (ಹೊಸರನ್ನು) ಮುದ್ದಾನ್ನ (ಪ್ರೋಂಗಲ್) ಎನ್ನಿಬ್ಬಾಪ ಕೊಡಿಯ ತಂಬಾಪರಿಮಳೋದಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತೀರ್ಥಾವನ್ನು ಮೈದಿನಿ ಅದ್ಯಶ್ವನಾದನು. ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ನವಚೈತನ್ಯ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಮಾರ್ಗ ಸ್ವಷ್ಟಗೊಳಿಸರವಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಗೋಪಾಲದಾಸರು ಹೊಸರನ್ನು ಜಲವನ್ನು ತಂದಾಗ ಆಚಾರ್ಯರು ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದಾಗ ಗೋಪಾಲದಾಸರ ರೂಪದಿಂದ ನಿನಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದವನು ಶ್ರೀನಿವಾಸ, ಅದೇ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪ ಗುರುವಿನ ರೂಪ ಎಂದು ಅಶೀವೆದಿಸಿದರು.

ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ದಾಸರಾಯರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಒಂದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಲೀಲಾವಿನೋದಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾನೆ ದಾಸರಾಯರು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಸ್ವರಿಸುವುದೇ ಬಂದು ಪುಣಿ ಮತ್ತು ಭಾಗ್ಯ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವಾಪಾಮಸ್ತು

ಮುತ್ತಿನ ಜಟ್ಟರಘಾವನ

ಯರ ಸಹಿತವಾಗಿ ನುಖಾನಂದ ಪುರುಷ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ತಿರುಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಬಂದು ದಶನ ನೀಡುತ್ತಾನೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು.

ಮುತ್ತೆಬಿತಾನ ಎಂದರೆ ಮುತ್ತಿನ ಜಟ್ಟರ. ಸ್ವಷ್ಟತೆ, ಶಾಂತಿ, ನುಮನನ್ನುಗಳಿಗೆ ಮುತ್ತೆವನ್ನು ನಂಕೇತವಾಗಿ ನೂಜಿನಲಾಗಿದೆ.

ಅಶಾಂತಿಯನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಮುತ್ತುಗಳಿಗಿದೆ. ಮುತ್ತು ಯಧುಷ್ಟಗಳಿಂತೆ ಹಬಿತ್ವವಾಗಿವೆ. ಮಹಾರಾಜರು ಶ್ರೀಮಂತರು ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಮುತ್ತಿನಹಾರಗಳನ್ನು ಧಿಲನುತ್ತಾರೆ. ಮಾರನೇ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತಿ

ಜಂಡಿಗನವಿಲೆ ಪ್ರಸನ್ನ ಕೆಳವ ದೇವಾಲಯ

- ಕೆಂಗೇರಿ ಜರ್ಕಿಹಾಸೆ
94483 86886

ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆ ನಾಗಮುಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ. ನಾಗಮುಂಗಲದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 19 ಕಿ.ಮೀ.ದೂರದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಬೆಳ್ಳಾವುಸಿಂದ ಸುಮಾರು 20 ಕಿ.ಮೀ.ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಜಂಡಿಗನವಿಲೆಯಲ್ಲಿ ದಿಂಡಿಗ ಎಂಬ ಜಾತಿಯ ಮರ ಹಾಗೂ ನವಿಲು ಗಳ ಅಧಿಕವಾಗಿರುವುದಲಂದ ದಿಂಡಿಗನವಿಲೆ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಕಾಲ ಶ್ರಮೀಣ ಜಂಡಿಗನವಿಲೆ ಆಯಾತಿಂದು ಅಭಿಷ್ಠಾಯಪಡಲಾಗಿದೆ.

ಜಂಡಿಗನವಿಲೆ ಹಿಂದೆ ಜೈನ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಹೊದು. ಸಖೀಎಂದ ಜೈನಕ್ಷೇತ್ರ ಕಂಬದ ಹಳ್ಳಿಯ ಶಾಸನಪ್ರೋಂದರಲ್ಲಿ ಜಂಡಿಗನವಿಲೆ ತೀರ್ಥದ ಉಲ್ಲೇಖ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜೈನ ನಿಷದಿ ಶಾಸನಗಳೂ ನಹ ದೊರೆತಿದೆ. ಜಂಡಿಗನವಿಲೆ ಒಂದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಇಲ್ಲಿ ಜೈನರ್ಕೆಳೆವ ದೇವಾಲಯವಿದೆ. ಜೈನರ್ಕೆಳೆವ ದೇವಾಲಯವು ಗಭೇಗ್ರಹ, ಸುಖನಾಸಿ, ನವರಂಗ ಮುಖಮಂಟಪ, ಛಾಕಾರ ಮಂಟಪ, ತ್ರಂಬಿ ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ದೊಡ್ಡ ದೇವಾಲಯ ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಗಭೇಗ್ರಹದಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಯ್ದಿರುತ್ತದೆ ಕಾಲದ ಸುಂದರವಾದ ಪ್ರಸನ್ನ ಜೈನರ್ಕೆಳೆವನ ಮೂರ್ತಿಯಿದೆ. ನವರಂಗದಲ್ಲಿ ಕೆಳವ ದೇವರ ಎಡಕ್ಕೆ ಸೌಮ್ಯನಾಯಿಕ ಅಪ್ಯಂತವರ ಗುಡಿ ಹಾಗೂ ಬಲಕ್ಕೆ ಗರುಡನ ಮೂರ್ತಿಯಿದೆ. ಜಂಡಿಗನವಿಲೆಯ ಕೆಳವ ದೇವಾಲಯದ ಬಿಶೇಷವೇನೆಂದರೆ ಇದು ಒಂದು ಗರುಡ ಪ್ರಾಥಾನ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಷ್ಣು ಬಿನ್ ವಾಹನನಾದ ಗರುಡನಿಗೆ ಬಿಶೇಷ ಅರ್ಪಣೆಯಿದೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಗರುಡನ ಮೂರ್ತಿಯ ಬಹಳ ಶಕ್ತಿಶಾಲಯಿಂದು ಭಕ್ತರು ನಂಜ ರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಗರುಡದೇವನು ಅರ್ಜನಾ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು, ಅವನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಹು ವೈಭವವಾಗಿ ಕಲ್ಯಾಣೋತ್ಸವ ಜರುಗುತ್ತದು.

ಜಂಡಿಗನವಿಲೆಯ ಗರುಡ ಬಿಗ್ರಹ ನ್ಯಾಷನೆಯಾದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಬಿತ್ತಿಹ್ಯಾಂಡಿದೆ. ಹೊಯ್ದಿರುತ್ತದೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇಲೂಲನ ಜೈನರ್ಕೆಳೆವ ವಾಹನಕ್ಕೆ ಗರುಡನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ತರಲು ಭಕ್ತರು ಕಂಜಿಗೆ ತೆರಿಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಂಜಿಯಲ್ಲಿ ಮರದ ಗರುಡನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬೇಲೂಲಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಮಾರ್ಗಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಂಡಿಗನವಿಲೆಯಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ತಂಗಿದ್ದರು. ರಾತ್ರಿ ತಂಡದ ಮುಖಂಡಸಿಗೆ ಸ್ವಾಷಾಧಾರಿತು. ಕನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗರುಡ ತುತ್ತಿಕ್ಕನಾಗಿ ನಾಸಿಯವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೆಳವ ಸಸ್ಯಾದಿ. ನಾನು ಇಲ್ಲೇ ನೆಲೆಸಿ ತನ್ನ ಒಡೆಯನನ್ನು ನೇವೆಗೈ ಯುವನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದಂತಾಯಿತಂತೆ. ಇದೇ ಸಹಯದಳ್ಳಿ ನಾಗ ಮಂಗಲದ ಹಾಳೆಯಗಾರಸಿಗೆ ಇದೇ ಲೀತಿ ಕನನಾಗಿ ಅವನು ಮಾರ

12

ನೆಯ ದಿನ ಜಂಡಿಗನವಿಲೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದನು. ನಂತರ ಹಾಳೆಯಗಾರನು ಹಾಗೂ ಭಕ್ತಪ್ರಾಂದವು ನಿತ್ಯಲೂ ಅಲ್ಲ ಗರುಡದೇವನ ಪೂಜೆಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ವೃಷಭನ್ಹೆ ಮಾಡಿದರೆನ್ನು ಲಾಗಿದೆ. ಕೆಂದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ವೈನ ತೇಯನಿಗೆ ಕಲ್ಯಾಣೋತ್ಸವವು ನಡೆಯಲ್ಪಡು ಬಿಶೇಷ. ಕೆಳವ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಮರದ ಗರುಡನ ಮೂರ್ತಿಯ ಗೆದ್ದಲು ಹಿಡಿದು ಹಾಲಾಗಿದ್ದಲಂದ ಶ್ರೀ. 1931ರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಮುಸಿಹಿಲ್ಲೋ ಟೀಎಂಎಂ ರಾರ್ವೆ ಬಹದ್ರೂರ್, ಶ್ರೀ ಜಿ.ಕೆ.ಗರುಡಾಚಾರ್ಯ ಎಂಬ ಮಹನೀಯರು ಶ್ರೀಗಂಥದಲ್ಲಿ ವೈನತೇಯನನ್ನು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಗಂಥದ ಅಂಜನೇಯ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಿರುವರು. ನಂತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಂಚಲೋಹದ ಗರುಡನ ಹಾಳೆಯರಾದ ರುದ್ರ ಹಾಗೂ ಸುತ್ತಿತ್ವಾಯಿರನ್ನು ಭಕ್ತರು

ಮಾಡಿಸಿರುವರು. ಶ್ರೀ ರಾಮಾನು ಜರು ಮೇಲುಕೊಳಗೆ ತೆರಳುವ ಮಾನೆದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ತಂಗಿದ್ದರು, ಕೆಳ ವನನ್ನು ಅರ್ಚಿಸಿದರೆಂಬ ನಂಜಕೆಯಿದೆ.

ಶ್ರೀ. 1331 ರಲ್ಲಿ ಹಂಡ ಲಂದೇವನೆಂಬುವನು ರಂಗ ಮಂಟಪವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿರುವನು. 16 ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯವು ಬಿನ್ನರಣಿಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಶಾಸನಗಳು ಲಭ್ಯವಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ರುಪ ಶ್ರುತಾರ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ರಾಮಾನುಜಾಜಾಯರ ಜೋತಿಗೆ 12 ಜನ ಆಶ್ವರ ರೂಗಳು, ಶ್ರೀ ಉಕ್ತಾಂತ, ಶ್ರೀ ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಸುದಶನ ನರಸಿಂಹ ಮುಂತಾದ ಬೀರುಹಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ಷ್ಟಾಪಿಸಿಲಾಗಿದೆ. ಕೆಳವ ದೇವಾಲಯವು ನಾಕಣ್ಣ ಅಭಿಪೃಥಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ನಕಣ್ಣರು ನಂಬ್ಯೆಯ ಭಕ್ತವ್ಯಂದವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ.

ಜಂಡಿಗನಬಿಲೆಯ ಕೆಳವ ಸ್ವಾಮಿಯ ರಥೋತ್ಸವವು ಮಾಫ ಶುದ್ಧ ಹಂಜಬಿಯಂದ ಮಾಫ ಬಹುಳ ಜಾಗಿಗಿರುವರೆಗೂ ಅದ್ವೈತಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮಾಫ ಶುದ್ಧ ಜತುದಾಶ (ಹಾಣಬಿ) (ಜನವಲ-ಹೆಬುವಲ ತಂಗಳು) ಬ್ರಹ್ಮ ರಥೋತ್ಸವವು ಬಹು ಚೈಫ ವದಿಂದ ನೆರವೇರುತ್ತದೆ.

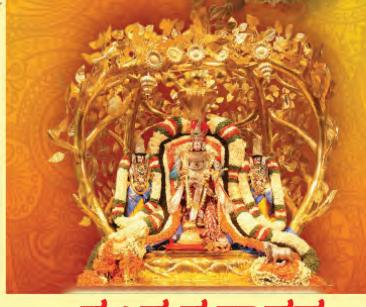
ಕೆಳವ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಬಿಶೇಷ ಹಬ್ಬದ ದಿನಗಳು ರಾಮಾನುಜರ ತಿರುನಕ್ಷತ್ರ, ಶ್ರೀರಾಮಾನುವನಬಿ, ಹನುಮದಾಜಿಯಂತಿ ಹಾಗೂ ನಿತ್ಯಶ್ರೂಜಿ, ಹಂಡಿ ಶ್ರೂಜಿಗಳು ಬಹುಪಾಂಗಿಕವಾಗಿ ನೆರವೇರುತ್ತದೆ.

ಜಂಡಿಗನಬಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಯ್ದಿ ಇರ ಕಾಲದ ನಗರೆಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವು ಇದೆ. ಜಂಡಿಗನಬಿಲೆಗೆ ಆಗಬಿ ನುವ ಶ್ರವಾಸಿಗರು ಸಾಖೀಎಷದ ಹೊನ್ನಾಪರದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಕಾಂತ ಹಾಗೂ ಜ್ಯೇಂಧ್ರಿತ ಕಂಬದಹಳ್ಳಿಯ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ಸಹ ದರ್ಶಿಸಬಹುದು.

ಹಿಂಗಬನ್ನಿ

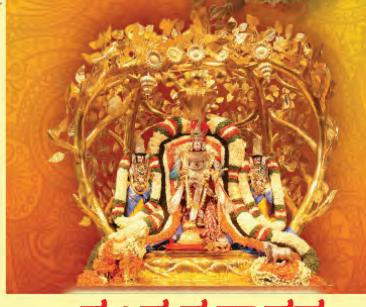

ಜಂಡಿಗನಬಿಲೆಯು ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ 130 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು - ಹಾಸನ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಾರು ತಿರುವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಬೆಳ್ಳಾರು ಕ್ರಾನ್ ಸಿಂದ 8 ಕಿ.ಮೀ.

ಕಲ್ಲುಪೃಷ್ಟ ವಾಹನ

ಕಲ್ಲುಪೃಷ್ಟವು ಮಂಧನ ಬಂದಿದೆ.
ಜೋತೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕಾಮಧೇನು ಅನೇಕ ದಿವ್ಯ ಷಾಳಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿ
ಕಲ್ಲುಪೃಷ್ಟವನ್ನೇ
ಆರು. ಭಕ್ತಿಯಂದ ನಬಿಸಿ ವಿನನ್ನು ಬೇಡಿದರೂ ತುಂಬಾದಿನುವ ಮಹಿಮೆ ಕಲ್ಲುಪೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಶ್ರೀವೇಂತಪೆಶ್ವರನು ಸಹ ಕಲ್ಲುಪೃಷ್ಟದಂತೆ ಕಾಬಿತಾಧರ ಪ್ರದಾತನೆ. ಈ ಹರಿಮಾಧರವನ್ನು ಭಕ್ತ ಜನರಿಗೆ ತಿಜನಲು ಶ್ರೀಸಿವಾನ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕಲ್ಲುಪೃಷ್ಟದ ಕೆಳಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ಮೇರವಣಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಕಲ್ಲುಪೃಷ್ಟ ವಾಹನ

ಕ್ಷೀರನಾಗರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ
ಕಲ್ಲುಪೃಷ್ಟದ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮುಂತಾದ ವನ್ನುಗಳು ದಿವ್ಯ ಬಂದಿದೆ.

ಮುಂದೆ ನಾಗಿದರೆ ಎಡಕ್ಕೆ ಕದಬಹಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಡಕ್ಕೆ ಜಂಡಿಗನಬಿಲೆ ರಸ್ತೆಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಬೇಕು. ಕದಬಹಳ್ಳಿಯಂದ ಜಂಡಿಗನಬಿಲೆ ಸುಮಾರು 13 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರವಿರುವುದು.

ಮಂಡ್ಯ-ನಾಗಮಂಗಲದ ಕಡೆಯಂದ ಬರುವ ಶ್ರವಾಸಿಗರು ನಾಗಮಂಗಲ- ಬೆಳ್ಳಾರು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಟಿ.ಜಿ.ನಕ್ಷಲ್‌ಗೆ ಬಂದು ಎಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಶ್ರವಣಬೇಳೆಗೊಳ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ 15ಕಿ.ಮೀ. ಕುಬಿಸಿದರೆ ಅದ್ವಿತೀಯ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವು ಸಿಗುವುದು. ಇಲ್ಲಿ ಬಲಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಸುಮಾರು ಒಂದೂರೆ ಕಿ.ಮೀ. ನಾಗಿ ಜಂಡಿಗನಬಿಲೆಯನ್ನು ಸೇರಬಹುದು.

ಯುಗ ಯುಗಗಳಲ್ಲ ವೆಂಕಟಗಿರಿ

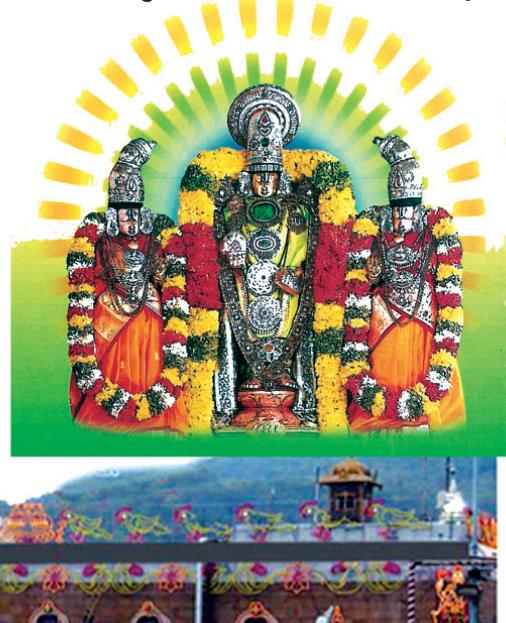
- ಎಂ. ಎನ್.ಜಿ

ವೆಂಕಟಗಿರಿಯ ಮಹಿಮೆಯಿಂದರೆ ಶ್ರೀ ಕಲಯ ಮಹಿಮೆಯೇ. ಶ್ರೀಕಲಯಮಹಿಮೆಯೇ ನೀಲ ಯಾಕೆಂದರೆ ಜಡವಾದ ಪರವತಕ್ಕೆ ನ್ನಾತ್ಮಃ ಯಾವ ಮಹಿಮೆಯೂ ಕೊಡಲಾರದು. ವೆಂಬಗಿಲಿಯಿಲ್ಲ ನಸ್ಮಿಹಿತನಾಗಿ, ವೆಂಕಟಗಿರಿ ನಾಮಕನಾಗಿ, ವೆಂಕಟಗಿರಿಗೆ ಇತರ ಪರವತಗಳಲ್ಲದ ಮಹಾತ್ಮೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುಪುದರಲ್ಲಿ ಹರಿಮಾತ್ಮನ ಬಿಭೂತಿರೂಪವೇ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಾಪರಾಣಾಂ ಹಿಮಾಲಯಃ ಎಂಬ ಭಗವದ್ವಜನದ ಅನುಸಂಧಾನವನ್ನು ಇಲ್ಲ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಭಗವನ್ನಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದಕವಾದ ವೆಂಕಟಗಿರಿ ಜಲತ್ರೈಯ ಅನಾರ್ದ್ಯತ (ಗೀರ)ಪುರಾಣಗಳ ಹೈಕಿ ಹನ್ನೆರಡು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನಾರ್ಥವಾಗಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಾಂಶಃ ನಮಾಧಿಭಾಷಿತಿಂದಲೇ ಭಗವಾನ್ ವೇದವ್ಯಾಖಯ ಶ್ರೀಕಲಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ದಿನ, ಗುಹ್ಯ, ನಮಾಧಿಗಳಿಂದ ಭಾಷಿತಿಲ್ಲ ಮಾರು ಬಿಧ, (ಭಾಷಾತ್ರಯಗಳ ಬಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿ ತಿಳಿಯ ಬಯನುಪರವರು ಶ್ರೀಮನ್ನಾತ್ಮಾ ಭಾರತ ತಾತ್ವಯೋ ನಿಣಣಯದ ೨೨, ಖಿಲ, ೪೦೦, ಶೈಲೀಕ ಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀವಾದಿ ರಾಜೀಯ ಮತ್ತು ಪರದ ರಾಜೀಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು) ಈ ಮಾರು ಭಾಷಿತಿನ್ನು ಅಂತರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಖಯ ಶ್ರೀಮನ್ನಾತ್ಮಾ ಭಾರತ ಪರವರು ರಚಿಸಿದರು. ಮುಂದಾಧಿಕಾಲಿಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀಕಲಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು, ಶ್ರೀಕಲ ಭಕ್ತಿಯು ಅಜವ್ಯಾಧಿಯಾಗಲು ಎಷ್ಟು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಉಪಯೋಗ ಶ್ರೀಮನ್ನಾತ್ಮಾ ಭಾರತ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ ಪುರಾಣವನ್ನು ಅವರು ರಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ಇತರ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಉಪಪುರಾಣವನ್ನು ರಚಿಸಿದರು.

ನೈಷಿಷ್ಠಿಕ್ಯಾಘಿಷ್ಠ್ಯಾತ ಭಾವವಜೀರಂ
ನ ಶೈಲಭತೇ ಜ್ಞಾನ ಮಲಂ ಸಿರಂ ಜನಂ (೧-೫-೧೨)

ಎಂಬ ಭಾಗವತೋಕ್ತಿಯಂತೆ ಶ್ರೀಕಲಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿ ಮಾಡದ ಶಾಸ್ತ್ರ ರಚನೆಯೇ ಸಿಷ್ಟಿಯೋಜನೆ. ಶ್ರೀಕಲಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದ ಹೋದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕಲಯ ಬಿಷಯಕ್ಕೆ ಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಪು ವ್ಯಾಧಂ ವೇ ನಲ. “ಭತ್ಕೃಧ್ರಂ ಭಗವನ್ನಿಂದ ವೋಕ್ತಿ ಎಂಬ ನುಡಿಯಂತೆ ಭಗವನ್ನಾತ್ಮಾ ವರಣನೆಯೂ ಭಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ವೋಕ್ತಪು ಪೂರ್ಣಪಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕರುಣಾಭಾಗಿತಾದ ಬಾದರಾಯಣರು (ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಖಯ)ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ನಾತ್ಮಿಕ-ರಾಜನ, ತಾಮನರೆಂಬ ಮೂರು ಬಿಧ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನಾಥನೆ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಯೋಗ್ಯತಾನುನಾರಾವಾದ ವೋಕ್ಷ ವನ್ನು ಹಡೆಯಲು ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಮಾರು ಬಿಧವಾಗಿ ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬಿಷ್ಟು, ನಾರದ, ಶ್ರೀಷ್ಠಿವಾದ ಭಾಗವತ, ಗರುಡ, ಹದ್ದಿ ಪರಾಹ, ಪುರಾಣಗಳ ನಾತ್ಮಿಕಗಳು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ತ್ರಫಾನವಾಗಿ ಬಿಷ್ಟನಪೂರ್ವತ್ತಮತ್ತವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ವೋಕ್ಷ ತ್ರದಗಳು, (ಷಟ್ಪುಂತು ಬಿಷ್ಟು ಬಿಷಯಂ ನಾತ್ಮಿಕಂ ವೋಕ್ಷದಂತಿಲ). ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಬ್ರಹ್ಮ ವೈಚರ್ಯಕ, ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಭವಿಷ್ಯತ್, ವಾಮನ, ಬ್ರಹ್ಮ ಪುರಾಣಗಳ ರಾಜನಗಳು, ಶೈವ, ಆತ್ಮೀಯ

ನ್ಯಾಂ ದ
ಕಾಮು,
ಮನ್ಯ ಪುರಾ
ಣ ಗ್ರಂತು

ತಾಮನ ಪುರಾಣಗಳು. ನಂದಭಾಾನುನಾರ ವಿಷ್ಣು ನವೋತ್ಸಮಾಂತ್ರ ಪ್ರತಿಹಾದಿಕ ಪ್ರಮೇಯಗಳ ರಾಜನ, ತಾಮನ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಿರಾಪವಾಗಿವೆ.

ತತ್ಕೃತ ಕಥಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜನಮನವನ್ನು ಆರ್ಚಿಸಿ ನವೋತ್ಸಮಾನ್ಯ ಅದರಣೀಯವಾಗುವುದು ಭಬಿಷ್ಯಾತ್ಮರ ಪುರಾಣ ಮತ್ತು ಪ್ರಮೇಯ ಪೂರಾಣವಾಗಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಅನಂತ ಕಲ್ಯಾಣಗಳನ್ನು ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಹಾದಿಸುವುದು ಆದಿತ್ಯಪುರಾಣ, ನಂನಾಲಿಗಳ ದುಃಖನಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವರ ಇಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಾಧಿಸಿ ಕೊಣ್ಣು ಉತ್ಸಾಂಧ ಲೀಕಿಯಿಂದ ಸಂಸಾರ ನಾಗರದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧಿಳಿಸಿ ಹೊಳ್ಳು ದಾಯಕನಾಗಿರುವುದಲಿಂದ ಶ್ರೀಹಳಗೆ ಭಬಿಷ್ಯಾತ್ಮರನೆಂದು ಹೆಸರು. ಅವನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಜಿಸುವುದು ಭಬಿಷ್ಯಾತ್ಮರ ಪುರಾಣ. ತುಂಬಿದ್ದ ಆದಿತ್ಯನಲ್ಲದ್ದು, ಆದಿತ್ಯ ನಾಮಕನಾಗಿ ಯಜ್ಞ ಫಲಭೋಕ್ತ್ವವಾದುದಲಿಂದ ಆದಿ ಶಭ್ದವಾಚ್ಯನಾದ ಶ್ರೀಹಳಗಿಯ ಮಹಿಮಾಶಯವನ್ನು ಸಿರಾಪಿಸುವುದು ಆದಿತ್ಯ ಪುರಾಣ, ಮಬ್ಯವಾಗಿ ಈ ಎರಡು ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ನಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಜಲತ್ರಯನ್ನು ಅವನು ಹೇಗೆ ಭಕ್ತತ ಜನರ ಪ್ರಭುವೆಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲ ಸಿರಾಪಿಸಲಾಗುವುದು. ಅನಂತಾದ್ರಿಳ ಅಂಕಿತದಿಂದ ರಜಿಸಲಾಗಿರುವ ‘ಪೆಂಕಟೀಶ ಹಾಲಜಾತ’ ಮತ್ತು ಏಂ ಶೇಷಜಾಯ್ಯರ ‘ಶ್ರೀನಿವಾಸಕಲ್ಯಾಣ’ ಕಸ್ತುಡೆಲ್ಲ ಜನಕ್ರಿಯವಾದವುಗಳು, ಅಪುಗಳಿಂದಲೂ ಕಥಾಭಾಗವನ್ನು ನಾಕಷ್ಟು ಉದಾಹರಿಸಲಾಗುವುದು. ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವವರು ನೂತನ, ಕೇಳುವವರು ಶಾಸಕಾದಿ ಮಹಣಿಗಳು.

ಭಬಿಷ್ಯಾತ್ಮರ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿನ ಕಥೆಯ ಉಗಮವು ಈ ಲೀಕಿಯಾಗಿದೆ. ನತ್ಯಶೀಲನೂ, ನತ್ಯನುಡಿಯಿಷ್ಟವನೂ ಹರಮ ಧಾರ್ಮಿಕನೂ, ನವಶಾಸ್ತ್ರ ಹಾರಂಗತನೂ, ಸಿರಹಂಕಾರನೂ, ಸಿತ್ಯತ್ಯಾತ್ಮನೂ, ಹರಮಾತ್ಮನ ವಿಷಯಕ ಜ್ಞಾನ ವೃಷ್ಟಿವನೂ, ರಾಜ ಮಹಿಮೆಯೂ ಯದ್ವಾಕ್ಷಾಲಾಭ ಸಂತುಷ್ಟನೂ ಆದ ಜನಕ ಮಹಾ ರಾಜನು ತಮ್ಮನಾದ ಕುಶದ್ವಜನೋಡನೆ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು. ಜನಕ ರಾಜನ ಮರಿಗಳಿಗಿಂತ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯೂ ಅಭಿಭಾವಿಸಿದಳು. ಅವಜಿಗೆ ಜಾನಕಿ, ಸೀತಾ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳಿದ್ದವು. ಜಿಗನ್ನಾತೆಯು ನಕಲ ನೌಂದಯ್ಯಕ್ಕೂ ತರು ಮನೆಗೂ ಭೂಷಣಾಶಾಗಿದ್ದಳು. ಕುಶದ್ವಜನಿಗೆ ಮೂರು ಮಂದಿ ಅತಿ ಸುಂದರಿಯಾದ ತುಮಾಲ ಯಿಲಿದ್ದರು. ಜನಕರಾಜನ ತಮ್ಮನಾದ ಕುಶದ್ವಜನಿಗೆ ರಾಜ್ಯ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನೊಳ್ಳಿಸಿ, ತಾನು ಆತ್ಮಾರಾಮನಾಗಿ ಶ್ರೀಹಳಗಿಂತನೆಯಲ್ಲ ಕಾಲವನ್ನು ನಡ್ವಿಸಿಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಸುಖ ಸಂತೋಷಗಳನ್ನೇ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ದುಃಖವಿಲ್ಲದೆ ಜನಕ ರಾಜನಿಗೆ ದೈವ ತ್ವೇರಣೆಯಿಂದಲೇ ಅನಾಧುವಾದ ಮನೋಭಾವವ್ಯಾಂದು ಮಾಡಿತು. “ಸುಖ ಮೇವಮೇ ನಾಯಾತ್ರ ದುಃಖ ಮನಾ ಗಮ ಹಿಮಾಭೂತ್” (ನನಗೆ ಸರ್ವಾದಾ ಸುಖವಿರಾ, ಎಂದಿಗೂ ದುಃಖವು ಬೇಡ), ಎಂಬುದೇ ಈ ಮನೋಭಾವ, ದುಃಖವಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಜೀವರಾಶಿಗೆ ಬಿರುದ್ಧವಾದುದು. ನಕಲ ಜೀವರೂ ದುಃಖ ಸ್ವಾಂಜೀವಣಿಗೆ ರಾದುದಲಿಂದ, ಜನಕರಾಜನು ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವನು

ಕರ್ಮಯೋಗಿ, ವಾಸುದೇವನ ಪ್ರಾಣಾದಕ್ತೆ ಮುಖ್ಯ ಹಾತ್ರನಾಗಿದ್ದನು. ಆದ್ದಲಂದ ಕರು ಛಾಳುವಾದ ಶ್ರೀಹಲಯು ಅವಸಿಗೆ ದುಃಖಾವಷಣ್ಣ ಆಗ ಕನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅನು ಭವಕ್ತು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಆವನ ತಮ್ಮ ಕುಶದ್ವಜನು ಮಡಿದನು. ಆತನ ಹಕ್ಕಿಯು ಮತ್ತೊಂದು ಜನಕರಾಜಸಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಸಿ ಹತಿಯೋಡನೆ ಸಹಗಮನ ಮಾಡಿದಳು.

ಅತಿ ನುಂಡಲಯರಾದ ತಮ್ಮನು ಕುವಲಯರನ್ನೂ ಲೋಕ್ಯೇಕ ನುಂಡಲಯಾದ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನೂ ರಾವಣಾದಿಗಳ ಕಾಬದಿಂದ ಹಾರು ಮಾಡಿ ನಂರಕ್ಕಿನುವುದು ಕಷ್ಟ ವಾಯಿತು. ಅವರ ಬಿವಾಹ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ತಲೆಯೋಲತು. ಜಿಂತೆಯು ದ್ವಿಗುಣವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ದುಃಖವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕಾತರನಾದ ಜನಕರಾಜಸಿಗೆ ಮನಃಾಂತಿಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಡಲು ಮತ್ತೆ ದ್ಯುಪ್ರತೀರಣೆಯಂದಲೇ ಗೌತಮ ಖಣಿಗಳ ಮತ್ತೊಂದು ಶತಾನಂದ ರೆಂಬುವರು ಬಂದರು, ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಕಲ್ಯಾಣರಾಜ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ ಮಹಾತ್ಮೆನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಜನಕರಾಜನ ಸರ್ಕಲೇಷ್ಣಾಧಂಗಳೂ ಕೈಗೂಡಿದವು.

ಕೃತಯಾರ್ಥಳ ವೃಷಭಾಜಲ

ಪ್ರೇಕುಂಡರಿಲಯ ಶ್ರೀಹಲಯ ಪ್ರೇಕುಂಡದಂತೆ ಬಿರಾಜಿನುತ್ತಿದ್ದಿತು ದುಷ್ಟನಾದ ವೃಷಭನೆಂಬ ರಾಜ್ಞನನೊಬ್ಬನು ಆ ಗಿರಿಯನ್ನು ಆತ್ಮಬುಸಿ ಖಣ್ಣಾದಿಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ರಾಜ್ಞನನ ಉಪದ್ರವವನ್ನು ತಟ್ಟಿಸಿ ನಲಹಬೀಳಕೆಂದು ಮುಸಿಗಳ ಹರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಮೊರೆಹೊಕ್ಕು. ಶರಣಾಗತ ವಸ್ತೇಲನಾದ ಶ್ರೀಹಲಯ ಅದಕ್ತೆನಮ್ಮು ತಿಸಿ, ವೃಷಭಾನುರಸಿದ್ದೆಗೆ ಧಾಬಿಸಿದನು. ಆ ವೃಷಭಾನುರಸಿನಾದರೇಂದೇ ತುಂಬುರ ತಿಳಂಡಳ್ಳ ತ್ರಿಕಾಲ ನ್ನಾನ ಮಾಡುವನು. ತನ್ನ ಬಜಯಾಲ್ಲಿದ್ದ ನರಸಿಂಹ ನಾಲಗ್ರಾಮ ವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಂದ ಪ್ರಾಜಿಸುವನು. ಪ್ರಾಜಾನಂತರ ತನ್ನ ಶಿರಸ್ಸನ್ನೇ ಲಡ್ಡಿಂದ ಭೇದಿಸಿ ತುಷ್ಣವಾಗಿ ನಾಲಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಅಟಿಸುವನು. ಹೀಗೆ ಬದು ಸಹಾಯಿತ್ವದಿಂದ ತುಂಡಿದವು.

ಆ ನಾಲಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೇ ಅವಿಭೂತನಾಗಿ ಶ್ರೀಹಲಯ ಅವಸಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ನಾದನು. ವೃಷಭಾನುರನು ದೇವದೇವಸಿಗೆ ಭಯ ಭಕ್ತಿಯಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಯುದ್ಧಿಷ್ಠಿಯನ್ನು ಬೇಡಿದನು. ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಮುಗುಳನಗೆಯನ್ನು ಜೀಲ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲುಪತ್ರಬುಸಿದನು.

ಯುದ್ಧವು ಅತಿ ಝೋರವಾಗಿಯೂ ಆಳ್ಳಯುಕರವಾಗಿಯೂ ನಡೆಯಿತು. ಮಾಯಾ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಜತುರನಾದ ವೃಷಭಾನುರನು, ವಾಸುದೇವನು ಮಾಡಿದಂತೆಲ್ಲಾ ತಾನೂ ಮಾಡಿದನು. ಗರುಡಾರಾಢನಾಗಿ ಬಿಳ್ಳಿರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸಹಾಯಗಳಿಂದಲೂ ಸಹಸ್ರಾರ್ಥ ಅಯಧಿಗಳಿಂದಲೂ ಹರಮಾತ್ಮನು ಬಿರಾಜಿನಲು ದೃತ್ಯನು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿ ತೋಲಸಿದನು. ಯುದ್ಧವನ್ನು ನೊಳುತ್ತಿದ್ದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ನಾಕ್ಷತ್ರಾ ಶ್ರೀ ಹಲಗೂ ಆಳ್ಳಯವಾಯಿತು. ದೃತ್ಯನ ಇನ್ನೂ ಬಿಲಂಭಿಸಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಜಕ್ಕಿಂದ ರಾಜ್ಞನನ ಶಿರಸ್ಸನ್ನು ತುಂಡಿಸಿದನು.

(ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಈ ಕಥೆಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲ ಶಬರ ವೇಣುಧಾರಿಯಾದ ಹರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಎದುಲಸಿ ವೃಷಭಾನುರನು ಝೋರ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಅಲ್ಲಯಿಲೂ ಶ್ರೀಕಲಿಯು ಜತ್ತದಿಂದಲೇ ರಾಜ್ಞನನ ಪಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.)

ಆಗ ವೃಷಭಾನುರನು ಶ್ರೀನಿವಾಸಿಗೆ ದೀಪದಂಡ ನಮು ನ್ನಾರೆವನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

ದೇವ ದೇವ ಜಗನ್ನಾಥ ಸರ್ವಲೋಕ್ಯೇಕಾರಣ

ಕೃಗಾಗಣಂ ತ್ವಾದ್ಯಶೇಷ ಪ್ರಾಣಮಬಲ ಸಿಹಿತಿ:

(ಬ್ರಹ್ಮಂಡ ಪ್ರಾಣ ೪-ಖಿ - ೪೧)

ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು ಹೀಗೆ ಹ್ರಾಂತಿನೆ ಮಾಡಿ, ವೈಕುಂಠ ಹವು ತಪು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಹೆಸಲಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ

ಕೊಂಡು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಇದಲಂದ ನಂತರಣಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಜತ್ತದಿಂದ ಅವನನ್ನು ನಂಹಲಿನುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದಲಂದ ಕೃತಯುಗದಲ್ಲ ವೈಕುಂಠಗಿಲಗೆ ವೃಷಭಾಜಲ ಚೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿತು ಅನುರನಳ್ಳಿ ಇಂತಹ ಹಲ ಭಕ್ತಿಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಂಬಾಯಿತೆಂದು ಆಜ್ಞಾಯಿ ಹಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಜೀವಂದ್ವಯಾವೇಳ ಪ್ರಮೇಯಪು ಈ ನಂಶಯವನ್ನು ಹಲಹಲನುತ್ತದೆ ವೃಷಭಾನುರ ಸುಜಿವಪ್ರೋಂದು ನೆಲೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಹಲಭಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಹೊಳ್ಳಬನ್ನು ಹಡೆಯಿತು. ಅನುರಣಾದ ವೃಷಭಸಿಗೆ ಹಲದ್ವೇಳಬಿದ್ದಿಲಂದ ನಾದ್ವಿತ್ಯಾಗಿಲ್ಲ ತಮನ್ನಾಯಿತು.

ಮೊಹಿನೀ ಅವತಾರ

ಬಿದನೇ ದಿನದ ಬೆಂಗಳ್ಳಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಮೊಹಿನಿ ಅವತಾರವನ್ನು ಧಲಸಿ ಭಕ್ತರನ್ನು ಅನಂದಪರವಶರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರೂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೋಡಿ ನಂತ್ರಷ್ಟರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಮಹಾಬಿಷ್ಟ್ವ ಬೆಂಗಳ್ಳಿನೆಯ ದೇಹದವನಲ್ಲ, ಸೀಲಮೇಜದ ದೇಹದವನು, ಆದರೂ ಮಹಾಸುಂದರನು. ಹದಿನಾಲ್ಕು ಭೂವನಗಳ ಅಂದಗಾರನು. ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಯರು ದಾನವರು ನೇಲ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮತೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷೀರನಾಗರ

ವನ್ನು ಅಮೃತಕಾಗಿ ಮಂಧನ ಮಾಡಿದಾಗ ಅಮೃತ ಹಣ್ಣಿ ಬಂತು. ಅಮೃತಕಾಗಿ ದೇವದಾನವರು ಜಗತ ಮಾಡಲಾರಂಭಸಿದಾಗ ಶ್ರೀ ಮಹಾಬಿಷ್ಟ್ವ ದಿವ್ಯಮೊಹಿನಿ ರಾಹವನ್ನು ಧಲಸಿದನು. ಮೊಹಿನಿಯ ನೌಂದಯೆಕ್ಕೆ ದಾನವರು ದೇವತೆಯರು ತನ್ನಯರಾಗಿ ನೌಂದಯೆದ ಮತ್ತಿನಳಿ ಜಿದ್ದರು. ಅಂಥಾ ಸುಂದರಾಕಾರನು ಶ್ರೀನಿವಾಸನು. ಅಮೃತ ಎಂದರೆ ಮರಣವಿಲ್ಲದದ್ವು ಎಂದು ಅಧ್ಯ. ಬಿನಾಶ ಬುಧಿಯಳ್ಳಿ ದುರಹಂಕಾಲಿಗಳಾದ ದಾನವಿಗೆ ಅಮೃತವು ಸಿಗದಂತೆ ಮಾಡಿ ದೇವತೆಯಲಗೆ ಅಮೃತವನ್ನು ಹಂಚುವುದಕಾಗಿ ಬಿಷ್ಟು ಮೊಹಿನಿ ರಾಹಫಲನಬೇಕಾಯ್ತು.

ಮೊಹಿನಿ ವೇಷ ಧಲಸಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಭಕ್ತಲಿಗೆ ದಶನ ಸೀಡುವ ಅಂತರಾಧನವೇನೆಂದರೇ ಯಾರೇ ಆಗಲೆ ಎಂಥವರೇ ಆಗಲೆ ಸ್ತೀ ವ್ಯಾಮೊಹಿಗಳಾದರೆ ಹಾಜಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲು.

ಧಾರಾವಾಹಿ - 7

ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೆಶ್ವರನ್ನಾಳಿ ಅಲಯ

- ಇಂದ್ರಿಣ್ಯ ಮೂಲ : ಡಾ. ಎನ್. ರಮೇಶನ್

- ಕನ್ನಡಾನುಪಾದ : ಡಿ. ಐ. ಎನ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್

ನಂತರದ ಜೋಜ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ:

ಜಿತ್ತಾರು ಜಿಲ್ಲೆಯೊಡನೆ ಜೋಜಲಗಿದ್ದ ನಂಬಂಧ ಮತ್ತೊ ಹಲವು ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ಮುಂದುವರಿಯಲು. ಮೂರನೇ ಕುಲೋತ್ತಂಗ ಜೋಜನು (ಕ್ರಿ.ಶ.1178-1218) ಅನೇಕ ಬಿರೋಧಗಳನ್ನು ಎದುಲಸಿಯೂ ನಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಏಕತೆಯನ್ನು ಕಾಣಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಿತ್ತಾರು, ಜೆಂಗಲ್ಪು, ಎರಡು ಆಕಾಡು ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಆಂಜಿದ ಶಂಖುವರಾಯರು, ಕಾಡವರಾಯರು, ಜೇದಿರಾಯರು, ಯಾದವರಾಯರು ನಾಮಂತ ರಳಿ ಪ್ರಬಲರಾಗಿದ್ದರು. ಕುಲೋತ್ತಂಗನ ಆಷ್ಟಕೆಯ ಕಾಲದ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲ ಹೆಸಲಿನಲಾದ ನಾಮಂತರ ನಂಬೈ ಇಲ್ಲಿನ ತ್ವರಿತ ಹಲವರ್ತನ ಗತಿಯ ಹೇಗೆ ಹಿನ್ನಾಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿ ತೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನ ನಂತರದ ಮೂರನೇ ರಾಜರಾಜನ (ಕ್ರಿ.ಶ.1216-1260) ಆಷ್ಟಕೆ ಸಿರಂತರ ಬಿರೋಧಗಳಿಂದ ತುಂಜಿದಿತು. ಅವನ ಆಷ್ಟಕೆಯ 29 ನೇ ವರ್ಷದ ವರೆಗೆ ಶಾಸನಗಳ ಜಿತ್ತಾರು ಹಾಗೂ ನೇರೆಯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಇದಲಂದಾಗಿ ಇಡೀ ಜಿತ್ತಾರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮೇಲೆ ಜೋಜರ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮುಂದುವರಿಯಲೆ ಹೇಳಬರುತ್ತದೆ. ಕಡೆಯ ಜೋಜರಾಜನಾದ ಮೂರನೇ ರಾಜೀಂದ್ರನ (ಕ್ರಿ.ಶ.1246-1279) ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಜೋಜರ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ, ತೆಲುಗುಪ್ರಾಂತ ವಿಜಯಗಂಡ ನೋಹಾಲನೂ, ಹಾಂಡ್ಯರ ನಸ್ಸಿಹಿತನಾದ ಕೊಷ್ಟೆಯಂಜಿಂಗನೂ ತೊಂಡಮಂಡಲದಲ್ಲ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಉತ್ತರ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಹಂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಹಾಂಡ್ಯರ :

ನಂತರ ಪ್ರವರ್ಥಿಸುವ ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು ದಕ್ಷಿಣಲ್ಲಿ ಹಾಂಡ್ಯರು ಹೊಯ್ಸಳರು ಹಾಗೂ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಕಾಕತೀಯರು, ಯಾದವರುಗಳ ರಾಜ್ಯಗಳು. ಶಿಲಯ ಬಣಗಳಾದ ನೆಲ್ಲಾಲಿನ ತೆಲುಗು ಜೋಜರು ಮುಂತಾದವರು ಮುಖ್ಯಬಣಗಳ ವಶವರ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಒಂದನೇ ಜಿಂಹಾವರ್ಮ ಸುಂದರ ಹಾಂಡ್ಯನ ಸೀಂಹಾನನಾರೋಹಣ (ಕ್ರಿ.ಶ.1251) ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಷಟ್ಪ, ಅವನೊಬ್ಬ ಹೆಸರಾಂತ ಯೋಧನೂ, ಆಕ್ರಮಕನೂ ಆಗಿದ್ದು, ಹಾಂಡ್ಯರಾಜ್ಯ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು. ತನ್ನ ಆಷ್ಟಕೆಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಜಿಂಹಾವರ್ಮನು ಹೆಚ್ಚು ಭೂ ಭಾಗವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ ನೆಲ್ಲಾಲಿಗಿಂತಲೂ ಆಚೆಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಿನ್ತಿಸಿದನು. ಶ್ರೀಕಾಳ ಹಸ್ತಿಯ ಮಣಿಕಂಠಾರ ಅಲಯದ ಎದುಲನ ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಕತೀಯರ ಗಜಪತಿಯೊಡನೆಯೂ ಇವನು ಘರಣಣ ಹೊಂದಿದೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇವನ ಬದು ಶಾಸನಗಳು ಕಂಡುಬಂದಿವೆ, ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹಾಂಡ್ಯ ರಾಜನೆಂದರೆ ಒಂದನೇ ಮಾರವರ್ಮ ಕುಲಶೇಖರ (ಕ್ರಿ.ಶ.1268-1308) ಇವನು ಮೂರನೇ ರಾಜೀಂದ್ರ ಜೋಜನೊಡನೆ ನೇರಿದ ಹೊಯ್ಸಳ ರಾಮನಾಥನೊಡನೆ ಯಾದ್ಯ ಮಾಡಿ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ

ನೋಡಿ ಅವರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಶ್ಚಿಮಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನೋಡಿದರ ಮೂರನೇ ನರಸಿಂಹನ ಬಿರುದ್ದ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಶ್ಚಿಮಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನೋಡಿದರ (ಕ್ರಿ.ಶ.1293) ಒಂದು ಶಾಸನ ದೊರೆ ತಿಳಿ, ಅದು ವಾಮವರ್ವಣಂಕುಷ್ಟ ಹೆರುಮಾಳ್ ಎಂಬು ವಲ್ಲನ ಕರುಮಾಸಿಕ್ಕುತ್ತಾಳ್ವಾರ್ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ದಂಡದ ಜಿಬೀನನ್ನು ಸೀಡಿದ್ದನ್ನು ದಾಖಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಹದಿಮೂರನೇ ಶತಾಜ್ಯಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಜೋಳಿರ ಹೂಬಲ್ಯ ತಗ್ಗಿ ಒಂದನೇ ಮಾರವರ್ವಣ ಸುಂದರ ಹಾಂಡ್ಯನ ಹೂಬಲ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಈತ ತೊಂಡಮಂಡಲ ವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಜೋಳಿರನ್ನು ಸದೆಬಡಿದು ನೆಲ್ಲಾಲಿನ ಪರೆಗೂ ದಂಡತ್ತಿ ಅಲ್ಲ ಬೀರಾಭಕ್ತೇವನ್ನು ಅಜಲಸಿದ್. ತಿರುಮಲೀಯ ಅಲಯದಲ್ಲಿ ಹಾಂಡ್ಯರಾಜರ ಹಲವು ಶಾಸನಗಳಿವೆ. (ಟ.ಣ.127,164,172,175,231, 239, 241,140)

ಯಾದವರಾಯರು-

ತೊಂಡಮಂಡಲದ ಪೂರ್ವ ಕಾಗೂ ಉತ್ತರ ಭಾಗ ಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಾಗಿದ್ದ ಸ್ಥಳೀಯ ಮನೆತನ ದವರು ಯಾದವರಾಯರು. ಈ ಮನೆತನದ ಮೂಲ ಪುರಿಷ ತಿರುಕಾಳತ್ತಿದೇವ ಯಾದವರಾಯ. ಇವನು ಜಾಳುಕ್ಯ ನಾರಾಯಣ ಎಂಬ ಜರುದನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಪೂರ್ವ ಜಾಳುಕೃರೋಡನೆ ಸುಂಬಂದ ಹೊಂದಿ ಪೆಂಗಿಯ ಸ್ಪಷ್ಟ ಭಾಗವನ್ನು ಅವಲಂದ ಹಡೆದಿದ್ದ ನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇವನು ತೆಲುಗು ಜೋಳರೋಡನೆ ಚೈಪಾಹಿಕ ಸುಂಬಂದ ಬೀಳಸಿಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವ ಶಾಳಿಯಾದ. ಇವನ ಸರಂತರ ಇವನ ಮಗ ಬಿಲರರಾಜುನ ಯಾದವರಾಯನೂ ಬಂದರು. ಈತ ಬಿವತ್ತೊಂದು ವಣ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಿದ. ಜೋಳರಾಜ ಮೂರನೇ ರಾಜ ರಾಜನೋಡನೆ ನೇಲ ಕೊಷ್ಟರಂಜಿಂಗನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದ. ಈತ ಹಿಂತಿಕಾಡವರಾಯನಾದ ಅಂತರಿಯಿಸಿಯನ್ನೋನೋಡನೆಯೂ ಫಂಕಣಿಗೊಂಡ. ಜಿಬೀವರ್ವಣ ಸುಂದರಹಾಂಡ್ಯನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಿರ ಬಹುದಾದ ತೆಲುಗು ಹಲ್ಲುವ ಬೀರಗಂಡಿಗೊಂಡಾಲನಿಗೆ ಇವನು ದಳಪತಯಾಗಿದ್ದ ಈ ವಂಶದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಎಂದರೆ ತಿರುವೆಂಕಟನಾಥ ಯಾದವರಾಯ. ಈತ ಕ್ರಿ.ಶ.1336-37 ಲಂದ ಸುಮಾರು ಹದಿನ್ಯೆಂದು ವಣ ಅಂತರಿಯಿಸಿ ನಡೆಸಿದ. ತಿರುವೆಂಕಟನಾಥ ಯಾದವರಾಯನು ತನ್ನ ನೇನಾಧಿಪತಿಯಾದ ಸಿಂಗರು ದಣ್ಣು ಯಕನ ಕೊಲಿಕೆಯ ಮೇಲೆಗೆ ಪುಂಗಲಾರು ಗ್ರಾಮದ ಅಧಿಕಾರ ಭಾಗವನ್ನು ತಿರುವೆಂಕಟ ಮುಡ್ಯೆಯಾನ್ ಅಲಯ ದಲ್ಲಿ ಆಡಿ ಉತ್ತೇವವನ್ನು ನಡೆಸಲು ದತ್ತಿ ಸೀಡಿದ. ಈತ ಹೊಯ್ಯಿಂತರ ಮೂರನೇ ಬಲ್ಲಾಳನಿಗೆ ನಾಮಂತನಾಗಿ,-

ವಲ್ಲಾಳದೇವ ವರ-ಎಂಬ ಹೆಸಲಿನ ತೆಲಗೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಬಲ್ಲಾಳನಿಗೆ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸೀಡುತ್ತಿದ್ದ. ಈತ ತನ್ನ ವಂಶದ ಹಿಂತಿಯರೊಡನೆ ಅಧಿಕಾರ ನಂತರದ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥ ನೋಡನೆ ಹೊಂದಿದ್ದ ಸುಂಬಂದ ಬಜಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಏನೇ ಆದರೂ ತಿರುವೆಂಕಟನಾಥನು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥ ಯಾದವರಾಯನ ತಂದೆಯೆಂದು ಎಣಿನಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತೆಲಗೆಗಳನ್ನು ಬಿಧಿನಲಾಯತು. ಸ್ವಂತತೆಲಿಗೆ, ಧಾನ್ಯತೆಲಿಗೆ, ಉಜಿತ ಸೇವೆಗಳಾಗಿ-ಅಮಂಜಿವಗ್ಗೆ-ತೆಲಿಗೆ, ನಾಬ್ರಾಹಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿನ ತೆಲಿಗೆ, ಮತ್ತು ಇತರ ಹಳೆಯ ಹೊನ ತೆಲಗೆಗಳು. ಜಾನುವಾರು ತೆಲಗೆಗಳೂ, ರಸ್ತೆ ಹರ ವಾನಗಿ ತೆಲಗೆಗಳೂ, ವ್ಯಾಹಾರಿಗಳು, ಕೆಲಸಗಾರರ ಪ್ರತಿ ತೆಲಗೆಗಳು, ತೊಳಪಾಲಕೆಯ ತೆಲಿಗೆ, ತೊಂಡವಾಡಿಯ ತೆಲಿಗೆ, ಮೊದಲಾದವರು. ಎರಡು ತೆಲಗೆಗಳು ರಾಜ ಮಾತೆಯ ಹಾಗೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳ ಸೇರಿ ಸಿಕ್ಕಾಗ್ರಹಿತ ಸೀಡುವ ಜಡು ಗಡೆ ಧನದ ತೆಲಗೆಯು ರಾಜನಿಗಾಗಿ ಸೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಣಿಕೆ ಯಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀರಂಗನಾಥ ಯಾದವರಾಯನು ಕ್ರಿ.ಶ. 1336-37ರಲ್ಲಿ ರಾಜನಾಗಿ ಸುಮಾರು 20 ವಣಗಳಕಾಲ ಆಜಿದನು. ಬಿಜಯನಗರ ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದನಂತರ ಈತನು ತಾನೇ ಸ್ಪಷ್ಟಃ ಬಿಜಯನಗರದ ಆಶ್ರಿತನಾಗಿ ಒಂದನೇ ಹಲಹರನ ಸಾಮಂತನಾದನು. ಈತನು ತನ್ನ ಆಜ್ಞಿಯನ್ನು ಬೀಳಿದಂದರೆ ಬಿರುದ್ದ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ನಗರಜ್ಯುತರನ್ನಾಗಿಸಿ ಅರಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಓಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಈ ಕಾಲವೆಲ್ಲವೂ ರಾಜಕೀಯ ರಂಗದ ವಿಳುಜಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂಜದ್ವಿಲಂದಾಗಿ ಈತ ತನ್ನ ಮೇಲ್ಮೈಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲೆಂದೋ, ಅಧಿಕಾರ ಬಿಜಯನಗರದ ಹರವಾಗಿಯೋ ಇಂತಹ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಿರಬೇಕು.

ಹದಿಮೂರನೇ ಶತಾಜ್ಯಯ ಕೊನೆಗೆ ಆರಂಭ ವಾದ ದೇಹಾ ಸುಲ್ಲಾನರ ಧಾಗಳು ದಕ್ಷಿಣದ ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಬುಡುತ್ತೇಲಾಗಿಸಿ, ಉಲ್ಲೇಖಿತ ಕಲ್ಲೋಲ ವನ್ನುಂಬಾಗಿಸಿ ಬಿಜಯನಗರ, ಬಹಮನಿ ರಾಜ್ಯಗಳ ಉದಯವಾಗಿ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಶತಕದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಜಯನಗರ, ಬಹಮನಿ ರಾಜ್ಯದ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೂ ಬಿಧಿತ್ವ. ಕೃಷ್ಣಾ-ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಗಳ-ದೋ ಆಬ್ರ- ತುದೇಶ ಇವರ ಫಂಕಣಿಯ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು, ಬಹಮನಿ ರಾಜ್ಯ ಕ್ರಿ.ಶ. 1538 ರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತಾದರೂ ಅದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಹಮನಿ ಸುಲ್ಲಾನ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಭಾಗಗಳ ರಾಜ್ಯಹಾಲರ ಮೇಲನ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಕೆಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ಬ್ರಹ್ಮಲೆ ತರುತತ್ವ ದೇವನಾನಾಂ

ಬ್ರಹ್ಮಲೆ
ಶ್ರೀವಂಕಟೇಶ್ವರನಾಭಾಯವರ ಪ್ರಮೋಳವಗಳು
2021 ಅಕ್ಟೋಬರ್ 07 ರಿಂದ 15 ರ ವರೆಗೆ

08-10-2021
ಶುಕ್ರವಾರ
ರಾತ್ರಿ : ಹಂನವಾಹನ

09-10-2021
ಶನಿವಾರ
ಹಗಲು : ಸಿಂಹವಾಹನ

09-10-2021 ಶನಿವಾರ
ರಾತ್ರಿ : ಮುತ್ತಿನಜಪ್ತರವಾಹನ

10-10-2021 ಭಾಸುವಾರ
ಹಗಲು : ಕಲ್ಲವೃಕ್ಷವಾಹನ

ತಿರುಮಲೆ ತಿರುಪಟಿ ದೇವಸಥನಗಳು

ತಿರುಮಲೆ

ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ್ವರನಾಮಾಮಿಯವರ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾಗಳು
2021 ಅಕ್ಟೋಬರ್ 07 ರಿಂದ 15 ರ ಪರೆಗೆ

11-10-2021

ಸೋಮವಾರ
ಹಂಗಲು : ಹಲ್ಕಾಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ
ಮೊಣಿನಿ ಅವತಾರೋಂಡವ

10-10-2021

ಭಾನುವಾರ

ರಾತ್ರಿ:

ನವಭೂಷಾಲವಾಹನ

ತಿರುಮಲೆ ತಿರುಪತಿ ದೇವಸಥಾನಗಳು

ತಿರುಮಲೆ

ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ್ವರನಾಭಮಿಯವರ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾಗಳು
2021 ಅಕ್ಟೋಬರ್ 07 ರಿಂದ 15 ರ ವರೆಗೆ

12-10-2021

ಮಂಗಳವಾರ

ರಾತ್ರಿ:

ರಜವಾಹನ

12-10-2021

ಮಂಗಳವಾರ

ಹಾರು:

ಹನುಮದ್ವಾಹನ

ತಿರುಮಲೆ ತಿರುಪಟಿ ದೇವನಾಥನಗಳು

ತಿರುಮಲೆ

ಶ್ರೀವರ್ಣಕಟ್ಟಂಜಲಿಯವರ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಗಳು
2021 ಅಕ್ಟೋಬರ್ 07 ರಿಂದ 15 ರ ಪರೆಗೆ

13-10-2021

ಬುಧವಾರ

ಹಾಲು:

ಸೂರ್ಯಾಂತರಭಾಷಣ

13-10-2021

ಬುಧವಾರ

ರಾತ್ರಿ:

ಜಂಪ್ರತಿಭಾಷಣ

ನವರಾತ್ರಿ ನಂಭ್ರಮ

- ಶ್ರೀಮತಿ. ಮೀರಾ.ಪ್ರ.ಜೋಡಿ

ನವರಾತ್ರಿಯ ದೇವಿಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಹಬ್ಬಿ ಇದನ್ನು ಕನಾಂಟಕರ್ಲ ದಸರಾ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೂ ಬಂಗಾಳಕರ್ಲ ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ದುರ್ಗಾ ಪೂರ್ಜಿ ಎಂದು ಅಜಲನಲಾಗುತ್ತದೆ. ನವರಾತ್ರಿಯ ನವ ಅಂದರೆ ಒಂಬತ್ತು ದಿನ, ಒಂಬತ್ತು ವಿಭಿಧ ದೇವತಾರೂಪಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹತ್ತನೇಯ ದಿನ ಬಿಜಯದಶಬ್ದ ಆ ದಿನ ಶಬ್ದಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿ ಬಸ್ತಿಯ ರಕ್ತ ಪೂರ್ಜಿ ಸಳ್ಳಿಸಿ ಆ ಬಸ್ತಿಯನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಹಿಸಿ ಹಿಂಬಿಯಿರಿಗೆ, ಅತ್ಯೇಯಿರಿಗೆ ಸೀಡಿ ಹಿಂಬಿಯಿರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದರೆ ಅತ್ಯೇಯಿರು, ಬಂಧು, ಬಳಗು, ಸ್ನೇಹಿತಿಗೆ ಸೀಡಿ ಬಸ್ತಿ ತೊಗ್ಗೊಂಡು ಬಂಗಾರದ ಕೆನೆಯವರೆಗೂ ಇರ್ಲಾಣಿಸೆಂದು ಕೇಳಿತ್ತೇವೆ. ಬಸ್ತಿ ಎಲೆಗಳು ಬಂಗಾರದ ನಮಾನ ಎನ್ನುವ ವಾಡಿಕೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲದೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಬಸ್ತಿ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಗಳೆಶಿರಿತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಪೂರಿಸುವ ಹಂಡಿತಿ ಇಷ್ಟಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಹಬ್ಬದಿನ ಮೈಹಳಿನಿಂಬಿಲ್ಲ ಮಾತ್ರಿಯ ಚೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮೈಹಳಿಯ ದಸರಾ ಉತ್ಸವ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಹಂಡಿತಿ ಹಂಡಿದೆ. ಈ ಹಬ್ಬ ಆಶ್ವಿಣಿ ಮಾನ ಹಾಢ್ಯದಿಂದ ದಶಬಿಯವರಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅಂದ್ರಾತ್ಮದೇಶ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿಜುಂಭಣಿಯಿಂದ ಅಜಲನುತ್ತಾರೆ.

ವ್ಯಾಖ್ಯಾ

ಕಾಶ್ಮೀರದಿಂದ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿವರೆಗೆ ನವರಾತ್ರಿ ಬಿಶೇಷ ವಾಗಿ ಅಜಲನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶತ್ರೀಯ ಆರಾಧನೆ ಈ ಹಬ್ಬದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾ ವಾಗಿದೆ. ಈ ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಅಜಲಸಿ ಬಿಜಯೋತ್ಸವದನ್ನು ಅಜಲ ನುವ ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ನವರಾತ್ರಿ, ದುರ್ಗಾಂತ್ಸವ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿನ ಆದಿಶತ್ರೀಯನ್ನು ನವಬಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

1. ಹಾಢ್ಯದಂದು ಯೋಗಿಸಿದ್ದು ದುರ್ಗಾ ಪೂರ್ಜಿ.
2. ಜದಿಗೆಯಂದು ದೇವಜಾತ ದುರ್ಗಾ ಪೂರ್ಜಿ.
3. ತದಿಗೆಯಂದು ಮಹಿಳಾನುರಘಿಂಶಿ ದುರ್ಗಾ ಪೂರ್ಜಿ.
4. ಜತುದರ್ಶಿ ಶೃಂಗಾರಾ ದುರ್ಗಾ ಪೂರ್ಜಿ.
5. ಹಂಚಬಿ - ದೂರುಹಾ ದುರ್ಗಾ ಪೂರ್ಜಾ
6. ಷಟ್ಕಿ - ಜಂಡಮುಂಡಹಾ ದುರ್ಗಾ ಪೂರ್ಜಾ
7. ಸಹ್ಯಬಿ - ರತ್ನಜೀವಿ ದುರ್ಗಾ ಪೂರ್ಜಾ
8. ಅಷ್ಟಬಿ - ದುರ್ಗಾ ಷಟ್ಕಬಿ
9. ಮಹಾನವಬಿ - ಶುಂಬಹಾ ದುರ್ಗಾ ಪೂರ್ಜಾ

ನಹ್ಯಾಯಿಂದ ಮಹಾಕಾಂತಿ, ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಹಾ ನರಸ್ವತಿ ಪೂರ್ಜಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ನವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸಹ್ಯಬಿಗೆ ಬಿಶೇಷ ನಾಥನಿಂದಿದೆ. ಸಹ್ಯಬಿಯ ಮಾಲಾನಕ್ಷತ್ರದಂದು ಪುಸ್ತಕ, ಹಬಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಜಿನ್ನ, ಬೆಂಕಿ ಇಷ್ಟ ಪೂರ್ಜಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ನವಬಿಯಿಂದ ಅಯುಧಪೂರ್ಜಿ, ದುರ್ಗಾ ಷಟ್ಕಬಿಯಿಂದ ದುರ್ಗೇಯ ಪೂರ್ಜಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕರಾಣಗಳ ನವರಾತ್ರಿ

ದುರ್ಗೆಯ ಮಹಿಳಾನುರಮಧಿನಿಯಾಗಿ ಮಹಿಳಾನುರನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ನಂಹಾರ ಮಾಡಿದಳು. ನವರಾತ್ರಿ ಒಂಬತ್ತು ದಿನಕ್ಕೆ ಸೀಳಬಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಹತ್ತನೇಯ ದಿನ ದಶಬಿಯಂದು ಮಹಾದುರ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ನಂಹಲಿಸಿ ವಿಜಯ ನಾಥಿಸಿದ ದಿನವೆಂದೂ ಶ್ರೀರಾಮನು ರಾವಣನನ್ನು ನಂಹಾರ ಮಾಡಿದ್ದ ವಿಜಯದಶಬಿಯಂದು, ಹಾಂಡವರು ಅಜ್ಞಾತವಾನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಬಸ್ತಿ ಮರದಲ್ಲಿ ಮುಜ್ಜಿಷ್ಟು ದಶಬಿಯ ದಿನ ಬಸ್ತಿ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಆಯುಧ ಗಳೊಂದಿಗೆ ಕುರುಕ್ಕೆತ್ತೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೌರವರ ವಿರುದ್ಧ ವಿಜಯ ನಾಥಿಸಿದ್ದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂಗಾಗಿ ವಿಜಯವನ್ನು ನಾಥಿಸಿದ ವಿಜಯದಶಬಿಯಂದು ಕರೆದು ಆಜಿಲನುವ ಹಂಡತ್ತಿ ರೂಪಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ದಸರಾ ಶಭ್ದದ ಉತ್ಸವ

ದಸರಾ ಎನ್ನುವ ಶಭ್ದ ದಶಹರಾ ಎಂದೂ ಇದೆ. ದಸರಾದ ಮೊದಲ ಒಂಬತ್ತು ದಿನಗಳೂ ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳೂ ದೇವಿಯ ಶಕ್ತಿಯಂದ ನಂಹನ್ನು ವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದಲೂ ವಿಜಯ ದೋರಕಿರುತ್ತದೆ.

ಅಯುಧ ಪೂಜೆ

ಮೊದಲು ರಾಜಕು, ನಾವಂತರು ನರದಾರರು ತಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಷ್ಟಗೊಳಿಸಿ ನಂಬ್ರೆಮ ದಿಂದ ಪೂಜನುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ರ್ಯಾತಾಹಿ ಜನ ಉತ್ಸವ ಜನ ತಾವು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವಾಹನ ಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯ ಗೃಹಕೋಪಯೋಗಿ ಚನ್ನುಗಳನ್ನು ಪೂಜನುವ ಹಂಡತ್ತಿಯಲ್ಲದೇ ತಾವು ಕೆಲನ ಮಾಡುವ ಕಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಚನ್ನುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಆರಾಧಿಸುವ ವಾಡಿಕೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ನವರಾತ್ರಿಯ ಒಂಬತ್ತು ದಿನ ಶಕ್ತಿಯ ಉಪಾನನೆ ಮಾಡಿ ದಶಬಿಯಂದು ವಿಜಯಯೋಷ್ಪವ ಆಜಿಲನಬೇಕು ಇದನ್ನೇ ದಸರಾ, ವಿಜಯದಶಬಿ, ನವರಾತ್ರಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ನವರಾತ್ರಿ ಪ್ರತಿ ಆಜಿಲನುವ ಹಂಡತ್ತಿ

ಅಲಂಡ ಎಣ್ಣೆ, ತುಪ್ಪದ ದೀಪದ ತ್ವಜ್ಜಲನೆ ಒಂಬತ್ತು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಸತತ ದೀಪ ಇಡುವುದು. ದೇವಿ ಮಹಾತ್ಮೆ ವೆಂಕಟೀಶ್ವರ ಮಹಾತ್ಮೆ ನಷ್ಟಾತಿ ಹಾತ, ದೇವಿ ಭಾಗವತ, ಲಲತಾಪೂಜೆ,

ಹನುಮ ವಾಹನ

ತ್ರೈತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನು,
ದ್ವಾಪರಯುಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು
ಕಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಚೇಂಕ
ಪೀಠ್ಯರನು ಒಂದೇ ಎಂದು
ತಿಜನಲು ಹನುಮನ ಭೂಜಗಳ
ಮೇಲೆ ಕುಂಡಿ ಆರನೇ ದಿನದ
ಬೆಳಗ್ಗೆ ತಿರುಬಳಿಗಳಲ್ಲಿ
ನಂಜಲನುತ್ತಾನೆ ಶ್ರೀಸಿವಾನನು.

ಕುಂಕುಮಾಜ್ಞನೆ, ನರಸ್ವತಿ ಪೂಜೆ, ಅವರವರ ಶಕ್ತಾನುಸಾರ ನವರಾತ್ರಿ ಮಹೋತ್ಸವ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನವರಾತ್ರಿ ಆಚರಣೆಯ ಫಲ

ದೇವಿಯ ಉಹಾನನೆ, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದರೆ ದೇವಿ ತತ್ವದ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ. ನವರಾತ್ರಿಯ ಚೊದಲ ಮಾರು ದಿನಗಳಿಂದ ತಮೇಶುಣ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ತಮೇಶುಣಿಯ ಮಹಾಕಾಳಯನ್ನು ನಂತರದ ಮಾರುದಿನಗಳಿಂದ ರಚೇಶುಣಿವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸಲು ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮತ್ತು ಕೇನೆಯ ಮಾರು ದಿನಗಳಿಂದ ನಾಥನೆಯನ್ನು ತೀವ್ರ ಮಾಡಲು ಸತ್ಯಗುಣಿ ಮಹಾಸರಸ್ವತಿಯ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಎಲ್ಲ ದೇವಣಿನಾಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ದಿನ ಒಂದು ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಿ ಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಪೂರ್ವ ನಂಬ್ರಾಹಿದಿಂದ ನವರಾತ್ರಿ ಆಚರಿಸಿ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬಸ್ಯಿಯನ್ನು ವಿಜಯದಶಿಖಿಯಿಂದು ದೇವಲಿಗೆ ಬಂಗಾರವೆಂದು ಅಹಿಸಿ ಹಿಂದಿನ ಯಾರ, ಆತ್ಮೀಯರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬೇಳೆಣಣ.

ನಾಡಿನ ಜನತೆಗೆ ನವರಾತ್ರಿಯ ಶುಭಾಶಯಗಳು.

ಹುಣಿ ಜಿನ ಬಹಿರ ಒಬ್ಬ ಮಹಾರಾಜ. ಅವನಿಗೆ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಅಭಿಲಾಷೆ. ಪ್ರತಂಜದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ದಭೀಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನೇ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಇಲಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕರ್ಮಯೋಗಿ.

ಒಂದು ದಿನ ಗಾನ ಗಂಥವನಾದ ತುಂಬುರನು ಆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಆ ರಾಜ ಮಾಡಿದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಬಹಳ ನಂತರಾಷ್ಟ್ರಾಂತ ಹೃಜಿನ ಬಹಿರಯನ್ನು ಸಿನ್ಹಂತಹ ಮಹಾರಾಜ ಈ ಭಾಮಂಡಲಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ! ಎಷ್ಟು ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವೆ? ಸಿನ್ಹಂತಹ ಮಹಾಕೃಂತುಭ್ರಾಸಿಲ್ಲ. ಸಿನ್ಹಂತಹ ದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರಾಗಳೇ, ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ವರಾಗಳೇ, ಭೂತ್ಕಣಿಗೆ ಸಂತಹಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದವರಾಗಳೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬಿಲ್ಲ. ಸೀನು ಬಿಂದು, ಶಾರ, ದಾನ ಶಿಖಾಮಣಿ ಎಂದು ಹೊಗಳಿದ್ದು.

ಹೃಜಿನ ಬಹಿರಯನ್ನು ತುಂಬುರು ಅಷ್ಟು ಹೊಗಳುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವೂ ಇದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಆ ರಾಜನ ಬಳಿ ಬಂದು ಬಿಂದು ಬಿಂದುಯತ್ತು ಅದು ನವರತ್ನ ಬಜಿತ, ಮಣಿ ಮಾಣಿಕ್ಯಗಳನ್ನು ಹುದುಗಿಸಿರುವ ಬಹಳ ಅಪರೂಪವಾದ,

ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಬಿಂದು. ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲೆಂದೇ ಮಾನವ ಮಾತ್ರನಾದ ಹೃಜಿನ ಬಹಿರಯನ್ನು, ಗಾನಗಂಥವರಳ್ಳಿ ಮುಖ್ಯನಾದ ತುಂಬುರನು ಉತ್ತೇಷ್ಣೆಗಳಂದ ಹೊಗಳಿಗೆ ಗಳಂದ ಅವನನ್ನು ಕೀರ್ತಿಸಿದ. ಆ ಲೀಟಿ ಅವನನ್ನು ಹೊಗಳ ಆ ಬಿಂದುಯನ್ನು ರಾಜನಿಂದ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಹಡೆಯಿಕೊಂಡು.

ಸಂತರ ಆ ಬಿಂದುಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ನಾರದ ಮುಸಿಯ ಬಳಗೆ ಬಂದ, ಆ ಬಿಂದುಯನ್ನು ನೋಡಿ, ನಡೆದ ಬಿಂದುಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡ ನಾರದಲಿಗೆ ಬಹಳ ಕೊಂಡ ಬಂತು.

“ಅಯೋಽ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಹೊಗಳಬೇಕಾದ. ನೇಬಿನಬೇಕಾದ ನಾವು, ಮಾನವ ಮಾತ್ರನಾದ ಹೃಜಿನ ಬಹಿರಯನ್ನು ಹೊಗಳಿದ್ದೇಳೆ? ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಮ್ಯಹೆಣ್ಣೆಯಂದ ಸೀನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲನಕ್ಕೆ ಸೀನು ಶಿಕ್ಷಣ, ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗದಳ ಸಂಜಲನುವಂತಹ ಶತ್ರುಯುಳ್ಳ ಗಂಥವ ಸೀನು. ನಮ್ಮ ಬಿಂದು, ಪ್ರತಿಭೆ, ಶತ್ರುಯುತ್ತಿಗಳು ಭಗವಂತನ ಆರಾಧನೆಗೆ ಹೊರತು. ಉದರ ಪ್ರೋಷಣಿಗಾಗಿಯೋ, ಸ್ವಲಾಭಾಹೆಣ್ಣಿಗಾಗಿಯೋ ಅಲ್ಲ. ಹಿಂಗೆ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ನರನ್ನುತ್ತಿ ಮಾಡಿದ ಸೀನು ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗದಳು

ತುಂಬುರು ತೀಥ ಮಹಿಮೆ

ಎನ್. ವಾದಿರಾಜ

ಹೋಗುವ ಅರ್ಹತೆ ಕಂಡುಕೊಂಡು ಭಾಲೇಕದಲ್ಲಿ ಜಸ್ತಿನು” ಎಂದು ಶಹಿಸಿದ.
ಆ ನಾರದ ಶಾಹ, ಒಂದು ಲೀಟಿಯಲ್ಲ ತುಂಬುರನನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿತು...

ತುಂಬುರನು ಸ್ವಂತಿ ನಾತ್ಮಿಕನೂ, ಭಕ್ತನೂ ಯೋಗ್ಯನೂ.... ಹೌದು.... ಪ್ರಾರಬ್ಧ ದಿಂದಲೋ, ಕ್ಷಣಿಕ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಲೋ, ತಾತ್ಮಾಲಕವಾದ ಅನುರಾಗೆಂದಿಂದಲೋ, ಆ ತಪ್ಪ ಮಾಡಿದರೂ ದೈವಾನುಗ್ರಹಬಿಧ್ಯದಲಂದ ಭಾಲೇಕದಲ್ಲಿ ವೆಂಕಬಾಜಲ ದಲ್ಲಿ ಹೋಣತೋಫರದ ಬಳ ಬಂದು ಇದ್ದ. ಅಲ್ಲ ಶ್ರೀ ದಿನ ತೋಫರದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ತಹನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಹೀಗೆ ತೋಫರನ್ಯಾನ, ತಹನ್ನುಗೆಂಟನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತುಂಬುರಸಿಗೆ ಹಾಲ್ಯಾಣ ಮಾನದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಣಾದ. ಭಗವಂತನೊಬ್ಬನೇ ಅಲ್ಲದೇ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆ ಗಳೂ ಅಲ್ಲಗೆ ಬಂದರು. ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಆ ಹೋಣತೋಫರದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಭಗವಂತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ತುಂಬುರನನ್ನೂ ನ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆದಲಂದ ತುಂಬುರನ ಶಾಹ ಬಿಮುತ್ತಿಯಾಗಿ ಅವನ ಗಂಧರ್ವ ರಾಹ, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಇತರ ಗಂಧರ್ವಶಕ್ತಿಗಳು, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಧುರವಾಗಿ ಹಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಪುನಃ ಅವಸಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ.

ತುಂಬುರನು ತಾನು ಉದ್ಧಾರವಾದ ಈ ತೋಫರಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಹೆಸರು ಇಡ್ಬೆಂಕೆಂದು ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಆ ತೋಫರಕ್ಕೆ ಹೋಣತೋಫರದ ಬದಲು ‘ತುಂಬುರ ತೋಫ’ ಚೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ಆ ಲೀಟಿ ತುಂಬುರನು ಬಯಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಏರಡು ಕಾರಣಗಳು.

ಒಂದು - ದೇವತೆಗಳು, ಮಹಾತ್ಮರು. ಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಈ ತೋಫದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾನ ಮಾಡಿದಾಗ ತನ್ನ ಹೆಸರು ಹೇಳಬೊಂಡರೆ, ಅವರ ಪುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ ತನಗೆ ಬರಲ ಎಂದೂ....

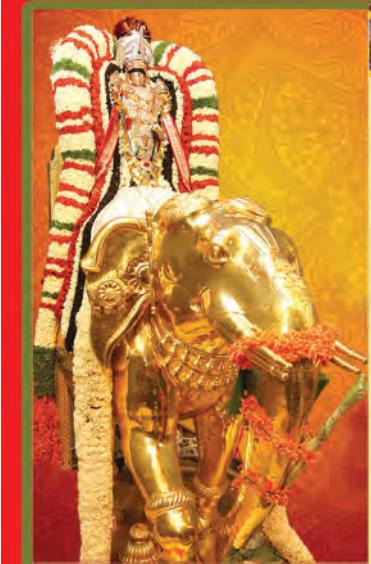
ಎರಡನೆಯದಾಗಿ... ತನಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯವರು, ಅಜ್ಞಾನಿಗಳೂ, ನ್ಯಾನ ಮಾಡಿದರೆ, ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಿಸಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವುದು ಇದು ಬಹಳ ಮಹಿಮಾನ್ಯವಾದ ತೋಫ, ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳು ಭಗವಂತನ ನಮ ಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾನ ಮಾಡಿದ ತೋಫ. ಆ ತೋಫಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನ್ಯಾನ ಮಾಡಿದೆ ಬಂದರೆ ಈ ತೋಫವನ್ನು ತಿರಸ್ತಲಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹಂಚಮಹಾ ಹಾತಕಗಳು ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆಂದು ವರಾಹಪುರಾಣ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಈ ತುಂಬುರನು ಭಗವಂತನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಒಮ್ಮೆ ಕುಬೇರನ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ ರಂಭೆ ಕುಬೇರನ ಬಳ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ದಾಲಿಯಲ್ಲ ತುಂಬುರನು ಅವಳನ್ನು ನಿಜನುತ್ತಾನೆ. ಅವಳ ಬಿಷಯ ತಿಜಿಸಿದರೂ ಕೇಳಬೊಳ್ಳದೇ

ರಾರುಡವಾಹನ

ಬದನೇ ದಿನದ ರಾತ್ರಿಗೆ ಶ್ರೀವೇಂಕಬಾಜಲಹತಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಹಾರ,
ನಹನ್ನಾಮಹಾರ, ಘರಕರಕಂತ ಮುಂತಾದ ನೂರು ಕೆ.ಜಿ.ಗಳ ತೊಕ
ಬಿರುವ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಗರುಡ ವಾಹನದ ಮೇಲೆ ಕುಂಜತು
ಅಂಗರಂಗ ವೃಭವಾಗಿ ತಿರುಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲೆಗ್ಗಳಿಂತ್ತಾನೆ.
ಈ ನಮಯದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀವಲ್ಬನನ್ನು ನೋಡಲು ನಾಬಿರ ಕಣ್ಣಗಳಿಂದ
ಹಾಲದು. ಸಂಪತ್ತಿನ ಶಕ್ತಿಯೂ ಮುಂದೆ ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯೂ ನಲ
ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಜಿಸಿ ಹೇಳಲು ಮಹಾಬಲಶಾಲಯಾದ
ಗರುಡಂತನ ಮೇಲೆ ಕುಂಜತು ತನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಹತ್ತಿತ್ವವನ್ನು ತೋಲಿಸುತ್ತಾನೆ.

గజ వాహన

ఆరనే దినద రాత్రిగె గజవాహనారూధనాగి భక్తులిగె దశన సింహత్వానే. ఆనేయు లక్ష్మీదేవియ వాహన. లక్ష్మీషతియనాద శ్రీనిధివాసనిగూ వాహనవాగి భక్త జనలిగె కాణిసుత్వానే. భక్తులిగె ఆనేయష్ట భరవసేయన్న మాడిసుత్వదే.

బంధిసుత్వానే. కుబేరను కోచదింద కదలలారద రాళ్మినాగు ఎందు తుంబురసిగే శాప సింహత్వానే. కాగే తుంబు రను బిరాధనేంబ రాళ్మినాగి హమ్ముత్వానే. రామన అనుగ్రహదింద శాప బిమోళనేయాగుత్వదే. మహాభారతదళ్ల నంజయనాగి అపతలిసి, ధృతరాష్ట్రన నారథియాగిద్దు, భగవంతన అనుగ్రహదింద దిష్ట ధృష్టియన్న పడేదు కురుక్షేత్రదళ్ల నడేయత్వానే యుద్ధచస్తేల్లా దూరదశన మాడి ధృతరాష్ట్రసిగే బిచలసుత్వానే.

ఈ తుంబురు తీఱంద మహిమేయ బగేగె పరాక్రుంచాణదళ్ల ఇన్నొందు నంభటనేయన్న బిచలసుత్వాగిదే. ఈ తుంబురు తీఱం మహిమేయ బగేగె గార్దియిషి. దేవతెగళు ఖుషియన్న త్రస్తిసుత్వానే.

తుంబురను శాప బిమోళనేయ నంతర ఒందు మాఘమానదళ్ల బేళగిన జావచే ఎద్దు మాఘస్త్వాన మాడి పూజే, దేవతాజననేగే సిద్ధినాగుత్వానే. ఆదరే తన్న కేండతి ఇన్నొ సిద్ధిసుత్తిరుపుదన్న నోఇడి, అవళన్న ఎజ్ఞసి మాఘమానద హబిత్రస్త్వాన మాడి పూజేగే సిద్ధగోళిసబేకేందు కేళుత్వానే. మాఘమానదళ్ల జ్ఞ, ముల్చువాగి బేళగిన జావ ఇన్నొ కేజ్ఞాగిరుపుదలంద కేండతి స్వుల్ల అలనతేయన్న తుదశినుత్వాత్మ. సకాలదళ్ల ఎద్దు స్త్వాన మాడి పూజేగే ఆణిమాడుపుదిల్ల. తుంబురను కోణిసికోండు అవళన్న కష్టేయాగి సిలలల్లద కడె ఇద్దు దుఃఖ అనుభిను ఎందు శాప సింహత్వానే. అవట తన్న తశ్శన్న అలకు హాళ్లత్వహదింద గండనన్న శాప బిమోళనా మాగ్రచస్త్వ తిజనబేకేందు పూర్ణిసుత్వాత్మ. ఆగ తుంబురను శాప బిమోళనా మాగ్రచస్త్వ తిజనుత్వానే.

కాగె అవట ఒందు అశ్వథపుష్టుడ బేయిగళ నందియిల్ల నరకయాతనేయన్న అనుభినుత్వ నాచిర పణగళ కాల జలధారబిల్లదే వ్యధి అనుభినుత్వాత్మ. ఒందు దిన అగ్న్యముని యాత్రిగే హోగుత్వ ఆ అశ్వథపుష్టుడ సేరిజనల్ల తన్న తిష్యులిగె వేంకటాజలదళ్లన తుంబుర తీఱంద పణనే మాడుత్వానే. అల్లే బేయిగళల్ల ఇద్ద ఆ కష్టేగే తుంబుర తీఱంద పణనే మాడుత్వానే. అల్లే బేయిగళల్ల ఇద్ద ఆ కష్టేగే తుంబురతీఱంద పణనే మాడుత్వానే. అల్లే బేయిగళల్ల ఇద్ద ఆ కష్టేగే తుంబురతీఱంద పణనే మాడుత్వానే.

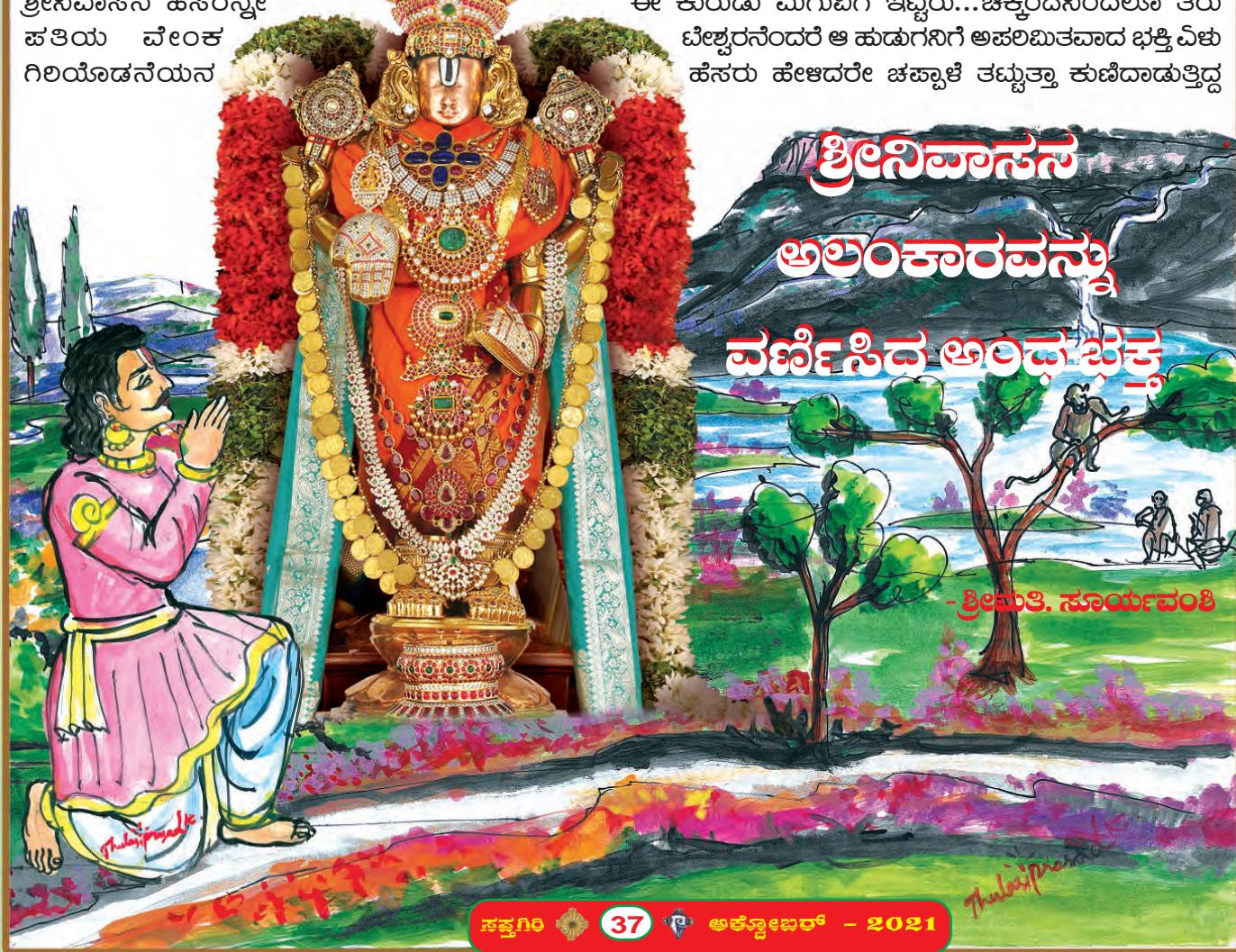
అగ్న్యురు అవళిగె హతిప్రతాధమంగళ, హతియ మాతుగళన్న ఖురబారదేంబ ధమ బిషయిగళన్న కేళుత్వానే. హతియు అధమ హరచాగి సిషిధ్ధకమచసుచన్న మాడు ఎందు ఆదేశిసిదరే, హత్తి అంతక ఆజ్ఞేయన్న తిరస్తులినబహుదెందల కేళుత్వారే. హతియు హతియ ధాబుకనాగి భగవంతన అజననేగే నహాయ మాడలు కేళదాగ, నిలంక్ష్య మాడుపుదు హతిప్రతాధమచల్లవెందూ కేళ అవళన్న ఆశించదిసి కజనుత్వానే.

ಬಿ) ಹೆಚ್ಚುತ್ವವರ್ಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಮಲೆಯಲ್ಲ ಎಷ್ಟೇ ವನತಿಗಳಿದ್ದರೂ ನಾಲಕು. ಲಕ್ಷ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜನರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲಿಗೂ ವನತಿಯನ್ನು ನೀಡುವುದು ದೇವನಾನಂದವಲಗೆ ಅನಾದ್ಯ. ಯಾತ್ರಿಕರೇ ಅಂದುಕೊಂಡರೆ, ನಾಬಿರಾಯ ಜನ ದೇವನಾನಂದ ಲುಡೊಂಗಿ ಗಳು. ಪ್ರೋಲೆನರೂ, ಹೊಂಗಾಡ್‌ಗಳೂ, ತ್ರಪಜನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಹಂಡಿತರೂ, ಸ್ವಜ್ಞಂದ ನೇವಕರು, ನಂಗಿತಕಾರರು, ಭಜನಯೆ ಬೃಂದಗಳು, ಕೊಲ್ಲಾಟ ಮಾಡುವವರು, ಈ ಲೀಕಿ ತ್ರಪಿಯೊಬ್ಬರ ಅಗತ್ಯವೂ ಇದೇ ಇದೆ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಬ್ರಹ್ಮೆಚ್ಚುವರ್ಗ ಬಂದೊಳಬಸ್ತಿಗಾಗಿ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲ ಹಾಲ್ಯಾಂತ್ರಿಕವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬರುವರು. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ತಾವು ಆಲಯದ ಅಿಥಿಗಳೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲಿಗೂ ಉಣಿ, ವನತಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ದೇವನಾನಂದ್ದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹುದರಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ವಜ್ಞಂದ ನಂಂತರ ಅನ್ವಯಾನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು, ಹಾಲನ್ನು ಹಂಚುತ್ತೇವೆಂದು, ಹಣ್ಣಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇವೆಂದು ಶ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಅವಲಗೆ (ದೇವನಾನಂದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ) ನೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಅಷ್ಟು ತ್ರಧಾನವಾದ ಅಂಶವಲ್ಲ. ಅದೇ ಅವಲಗೂ ಹೇಳದ್ದಾಯ್ದು, ಅದರೆ, ಈ ಶ್ರೀನಿವಾಸದಾನರ ಅನ್ವಯಾನ ಪ್ರಸ್ತು ಯಾವ ಲೀಕಿ ಶ್ರಾರಂಭವಾಯ್ದು ಏಕೆ ಶ್ರಾರಂಭವಾಯ್ದು, ಯಾರು ಶ್ರಾರಂಭ ಸಿದ್ದೇಲ್ಲ.. ಆ ಕಥೆಯನ್ನೇಲ್ಲ ಕೇಳಿದ ನಂತರ, ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಅವಲಗೆ ನೌಕರ್ಯವನ್ನು ನೀಡಲಾರದೇ ಇರಲಾರದು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿರೆ ಎಷ್ಟೋ ದಶಮಾನಗಳಿಂದ, ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ 80/90 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಈ ಅನ್ವಯಾನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಯೆಂದು, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾಂತರದಾಯಿಕವಾಗಿ ದೇವತಾಜನಗಳನ್ನು ಶುಚಿಯಾಗಿ, ಮಹಿಯಾಗಿ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೊಂಡಪರ ನೌಕರ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಶ್ರಾರಂಭವಾಯ್ದೆಂದು, ಅನ್ವಯಾನ ಪ್ರಸ್ತು ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರೂ. ಅಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮೆಚ್ಚುವರ್ಗ ನಡೆಯುವಷ್ಟು ದಿನಗಳೂ, ತ್ರಾಯೀ ಸಿತ್ಯವೂ ಜ್ಞಾನಕಾರ್ಯಗಳು, ಭಜನಗಳು, ಹೊಂಮಗಳು.. ಈ ಲೀಕಿಯ ನಾಂತರದಾಯಿಕ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ. ತ್ರಾಯೀಸಿತ್ಯವೂ ಪ್ರಾಜೆ ಸ್ವೇಚ್ಛಾರ್ಜನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಆ ಸ್ವೇಚ್ಛಾರ್ಜನ್ನೇ ಅನ್ವಯಾನವ ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದೂ ಎಷ್ಟೋ ಅದಾರವಾದ ಆಸೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ದಾಸರು ಶ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇದೇ ಅಂದು, ಅವರುಗಳ ಆತನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

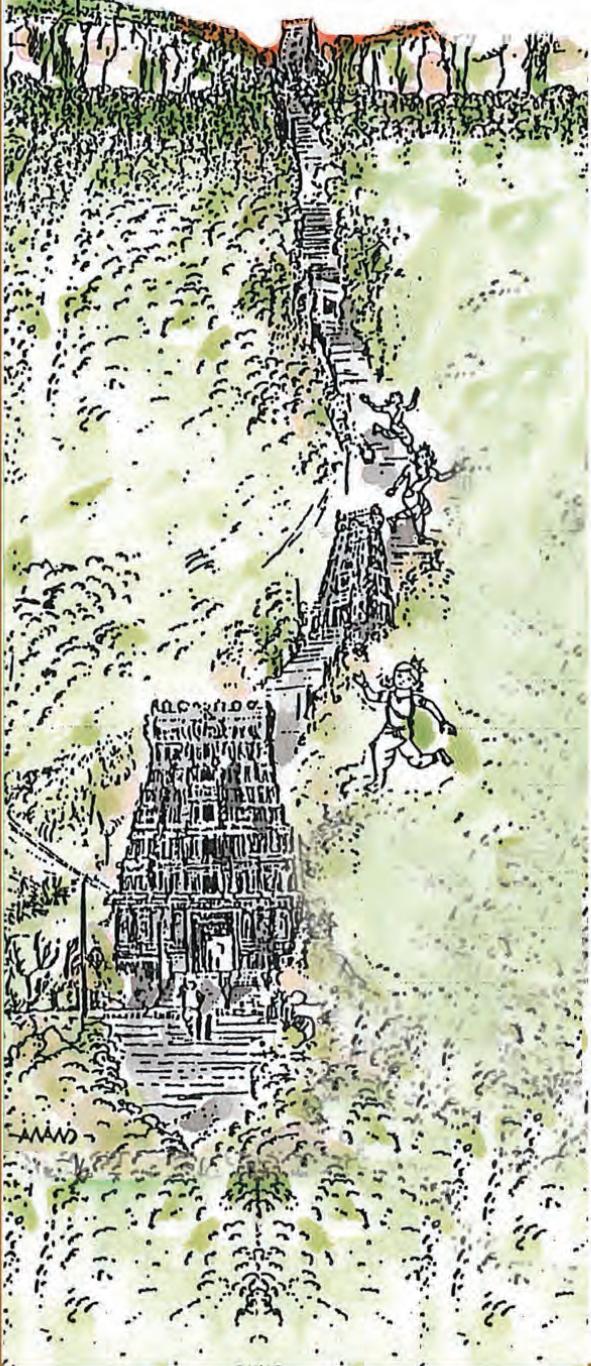
ಶ್ರೀ. ರಿಂಗಂ ರ ಶ್ರಾರ್ತ್ಯ ಭೂಕ್ಷಣ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಕುಟ್ಟಿದ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಹೆಸರನ್ನೇ ಹತಿಯ ಪೇಂಕ ಗಿಲಿಯೋಡನೆಯನು

ದಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಾಲಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿನ ಜಿತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಕೊಳೆತೆಲಿನಲ್ಲಿ ಈವ ಮಾಡ್ದು “ಹಂಪ್ಯ ಕುರುಡು” ಹಂಡಿಗ ಈ ಶ್ರೀನಿವಾಸದಾನ. ಅವರ ಮನೆ ದೇವರಾದ ಈ ಕುರುಡು ಮಗುಬಿಗೆ ಇಟ್ಟು... ಇಕ್ಕಂದಿಸಿಂದಲೂ ತಿರು ಬೀಳ್ಳರನೆಂದರೆ ಆ ಹಂಡಿಗಳಿಗೆ ಅಪಲಬಿತವಾದ ಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರೇ ಜಪ್ಪಾಕೆ ತಪ್ಪಿತ್ತು ಕಣಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದ

ನಂತೆ ಜಿಕ್ಕಂಡಿಸಿಂದಲೂ ಭಕ್ತರೊಂದಿಗೆ ಭಜನೆಗಳು, ನಂತರೆನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಗೆ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದಾನರ ಶೀರ್ಣಿನೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತು ಹರವಶಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು. ಆ ಲೀಟಿ ಶೀರ್ಣಿವಾನನು ಎಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಶೀರ್ಣಿವಾನ ದಾನನಾಗಿ ಬದಲಾದ.

ಹರಿಂಧನಾದರೂ ‘ಶೀರ್ಣಿ - ಭಜನೆ’ ನಮೇತ ಶೀರ್ಣಿವಾನನ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೇ ಉಟ ಮಾಡುತ್ತಿರಿಲ್ಲ. ತಿಳಿಂ ಯಾತ್ರೆಗಳೆಂದರೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ. ಕನ್ನಾರು ಮಾಲಿಂಗಂದ ನೇಹಾಲ್ ನವರೆಗೂ ಹುಣ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಾಡಿ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೮೦೨ ರ ಮೇಂಜೆಗೆ ತಿರುಪ್ಪತಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದ.

ಪ್ರತೀ ದಿನವೂ ತಿರುಜಾನೆಲಿನಲ್ಲಿ ಹಡ್ಡಾವತಿ ದೇವಿಯ ‘ದರ್ಶನ’ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿರುಮಲೆಯ ಬೆಣ್ಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟ. ದೇವರ ‘ದರ್ಶನ’ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನುಡಿದ್ದು. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಂತರದಾಯ ಬಢಿವಾಗಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವ ಅಭಾವಾನಿಯ ಭಕ್ತಿಗೆ ಆಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಎಲೆದಿಸಿ ಕೊಂಡು ತಿನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಇಲಂಘಣಿ ನಾಗಾನ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಪ್ರಸಾದ ದೋರೆಯುತ್ತಿರಿಲ್ಲ. ದೋರೆತರೂ, ಬೇಕಾಗಿದ್ದು, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದೋರೆಯುತ್ತಿರಿಲ್ಲ.

ಈ ಶೀರ್ಣಿವಾನದಾನ ಅಂತಹ ಯಾತ್ರಿಕರಿಗಾಗಿ ಬೆಣ್ಣದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಭಕ್ತದಲ್ಲಿ ಅನ್ನದಾನವನ್ನು ವಿಹಂಡಿಸಿದರು. ತಿರುಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮಾರು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಾ ದೇವರ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ದೇವಿಗೆ ಪ್ರತೀ ದಿನವೂ ಹೊವು, ಹಣ್ಣಗಳನ್ನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಕ್ಷಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊಳೆತ್ತಿ, ಭಕ್ತದಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿ, ದೇವಿಗೆ ಲಗೆ ಅಲ್ಲಂಡಲೇ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಮಾಡಿ, ಭಕ್ತಿಗೆ ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ, ಆ ಲೀಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಕೆಲಕಾಲಗಳಿಗೆ ಈ ಶೀರ್ಣಿವಾನದಾನನು “ಅನ್ನದಾನ ಶೀರ್ಣಿವಾನದಾನನು” ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದರು.

ಈತ ಹಣ್ಣ ಕುರುಡನ್ನಲ್ಲವೇ! ಪ್ರತೀ ಸಿಕ್ಕುಪೂ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ‘ದರ್ಶನಕ್ಕೆ’ ಹೋಗುವುದೇಕೆ? ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಏನು ನೋಡಬಲ್ಲ? ಕಣ್ಣ ಕಾಣಿಸದೆಯೇ ಇಡ್ಡಾಗ ಆ ಲೀಟಿ ಹೋಗುವುದೇಕೆ?

ಈ ಅನುಮಾನ ಅನೇಕರಿಗೆ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದುವಂತೆ, ಅಲಯದಲ್ಲಿನ ಅಜರ್ಣಕರಿಗೂ ಅದೇ ಅನುಮಾನ.

“ಪ್ರತೀ ದಿನವೂ ಮಾರು ಹೊತ್ತಿ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಈ ಕುರುಡ ಬರುತ್ತಾನೆ. ದೇವರ ಸಸ್ಯಧಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಅನುಭವಿತ ಹೊಂದಿದಂತೆ ಅನಂದೋಳಿತವನ್ನು ಹಡ್ಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈತನೇನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಏನು? ಅಜರ್ಣಕರು ಸಂದೇಹ ಹಡುತ್ತಿಲೇ ಇದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ನುಮ್ಮಿರಿರಲಾರದೇ ಶೀರ್ಣಿವಾನದಾನನ್ನೇ ಕೇಳಿ ಇಷ್ಟರು.

“ನ್ನಾಮಿಶೀರ್ಣಿವಾನದಾನರೆ! ನಿವೇದ್ಯೋ ಅಂಥರು. ಅದರಲ್ಲಾ ಹಣ್ಣನಿಂದಲೇ ಕಣ್ಣಗಳು ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ! ಪ್ರತೀ ಸಿಕ್ಕು ಇಷ್ಟಾಂದು ಕಷ್ಟಪಣ್ಣ ಅಲಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ?” ಎಂದು ಸಹಾನುಭವಿತಿಯಂದ ಕೇಳಿದರು.

ಅದಕ್ಕೆ ಶೀರ್ಣಿವಾನದಾನು ತಿರುಗೆ ಜೀರುತ್ತು

“ಈ ಅಜರ್ಣಕ ನ್ನಾಮಿಗಳಿಲ್ಲ! ನನಗೆ ಲಾಕಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ ನಿಜ... ನಾನು ಕುರುಡನೇ... ಆದರೆ ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಾನು ಕುರುಡನಲ್ಲ. ದೇವರೇ ನನಗೆ ದರ್ಶನವನ್ನು ಸಿಂಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕೇಳಿದರಾದ್ದಲಂದ ಹೇಳಿತ್ತಿದ್ದೇನೆ... ಗಭ್ರಗುಡಿಯಲ್ಲ ಮಾಲ ಮಾರ್ಗಿಗೆ ಅನಂತ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಪತ್ರಾಣನಾದ ಆ ಶೀರ್ಣಿವಾನನಿಗೆ ನಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿದ ಅಲಂಕಾರವೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಯಾವ ಅಭರಣಗಳನ್ನು ಯಾವ ಲೀಟಿ ಅಲಂಕರಣ ಸಿದ್ಧಿಎಂದು, ಯಾವ ಯಾವ ಹಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಣ ಸಿದ್ಧಿಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ನನಗೆ

ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದೆ....ಎನ್ನುತ್ತು ಒಂದೊಂದು ಆಭರಣದ ಬಗೆಗೆ ಇತರ ವಸ್ತು ಪ್ರತ್ಯಾಲಂಕಾರಗಳ ಬಗೆಗೆ, ಮೂಲ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನಲ್ಲಿದೆ, ಗಭ್ರಾಂತಿಯಜ್ಞನ ಇತರೆ ಬಿಗ್ರಹಗಳು ಎಲ್ಲಾವೇ, ಯಾವ ಲೀಟೆ ಅಲಂಕರಣಿಸ್ತಾರೆ, ಹ್ರಾಜೆಯನ್ನು ಯಾವ ಲೀಟೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಷಯಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಮಣಿಗಳನ್ನು ಪೂರೋಣಿಸಿದಂತೆ ಹೇಳಿದರಂತೆ.

ಅವರ ಪಣನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ನಂಭ್ರಮಾಳ್ಯದಗಳಿಗೆ
ಒಳಗಾದ ಅಜ್ಞಕರು ಭಯನೊಂಡರು. ಕೊಡಲೇ ಶ್ರೀನಿವಾಸ
ದಾಸಲಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ತಾವಾಲೀತಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದರ್ಥಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿ
ಕೊಂಡರಂತೆ. ಅಷ್ಟಕೇ ಸುಮೃಸಿರದೇ,

“ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಇಷ್ಟೀರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪಡೆದ ನೀವು ನಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ತಪಸ್ಸಂಹನರೋ, ಸಿದ್ಧ ತುರು ಹರೋ ಇರಬೇಕು” ಎಂದರಂತೆ.

ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸದಾನರು ಅತ್ಯೇತನುತ್ತಾ.

“ಸಿಂಪು ಆ ದೇವದೇವನ ಆಂತರಂಗಿಕ ಸೇವಕರು. ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದ್ದೇನಿದೆ? ಆದರೆ ಕೇಳಿದರಾದ್ದಲಿಂದ, ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ನನ್ನ ಜನ್ಮವುತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಬಾಹ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ... ಆದರೆ ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅಂತರಂಗದ ದೃಷ್ಟಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಿದ್ಧಿ ಇಂದಿನದಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಮೂಲಕ ದೇವರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ...” ಎನ್ನುತ್ತು ತಮ್ಮ ಶ್ರೋವಣನ್ನು ಕಥೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವರ ನನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲೇ ಅರ್ಜಕಲಿಗೆ ಹೇಳಿದರಂತೆ.

“నిచుగే శ్రీఎవ్వానుసరాయ తిథికి బగెగె తిజిదిదే
యల్లపే..ఆధ్యాత్మికశాస్త్ర అవయ షైబానసరల్లదిద్దరూ.
ఈ ఆలయదల్ల దేవర అజ్ఞనాది క్షోంకయుగిళన్ను
మాడుపంఠక ఆధ్యాత్మికమ్మ ఆ శ్రీఎవ్వానసు అవలగే
కటుపుసిద్ద.జలత్రియుల్ల నొఱదిదరే అవయ ఆ లిపి దేవ
రమ్మ కన్నెరఁడు చషణగళ కాల నేఱిసియవుదు తిజిదు
బయత్తుదే.ఆ కాలదల్ల అవలగే నేఱే మాడుప పలజా
రకరల్ల ఒబ్బ గురుగళ పూజే స్వేచ్ఛయుగిగె ఏహాంటు
మాడుత్తిద్ద...

“ବଂଦୁ ଦିନ ବ୍ୟାନତୀଳରୁ ନାହିଁନ ନଂଧ୍ୟ
ପଂଦନେଗଜ୍ଞନ୍ତୁ ମୁଖିସିକୋଠାଠୁ ପ୍ରାଜେ ନ୍ୟେଚେଲ୍ଦ୍ୟଗଜ
ନଂତର ଭାଙ୍ଗିବେ କୁଣ୍ଡରୁ...ତେ ହତଜାରୁ ଆ ଦିନ ଗୁରୁଗଜ
ନେବେ ମାତ୍ରାତ୍ମିଦ୍ଧ...ଗୁରୁଗଜ ଭୋଲଜନଦିଲ୍ଲ ବଂଦୁ କୋଳଦୁ
ବଂତୁ. ଅଂତକ ଭୋଲଜନଦିଲ୍ଲ ବିମୁଲରାଦ ବ୍ୟାନ
ତୀଳରୁ.

“ನಿನಗೆ ಕಟ್ಟಣಿಗಳಲ್ಲವೇ? ಅಥವಾ ಇದ್ದರೂ ಕಾಣೊಳ್ಳೇ ಎಂದು ಶಿಷ್ಯ ಪರಿಚಾರಕನ ಮೇಲೆ ಕೊಂಡ ರೂಪಾಂತರ.

“వ్యాసంతేధంరు మహాతపస్సిగళు. త్రిల్కృష్ణ దేవ
రాయరన్న కుజ యోగీదింద కాపాడుపుదక్కే ఆ గ్రహ
కూబిలుచెపరేగు తాపే రాజునాగిద్ద, దుష్టురక త్రభావ
చన్న తమ్మ చేఱలే ఎళ్ళెదుకొండు, రాజునన్న రళ్ళిసి పునః
కృష్ణదేవరాయలిగే పట్టుబ్బిణీక మాడిద తపోఏ ధనరు,
విజయినిగర నాముర్పుద రక్షణిగారి కంపెయ తుంగభద్రు
తిలదల్ల ఆంజనేయ న్యామియిన్న ప్రతిష్టే మాచబీళేందు
కొండయ. కెలవు బాల సోడి, ఆంజనేయ న్యామియిన్న
శ్రుద్ధిసి, మాల మంత్రదింద ఒందు దొడ్డ యంతువన్న
తయాలిసి ఆంజనేయ న్యామియిన్న ఆ యంతుద మధ్య
ప్రతిష్టుటిసి, ప్రతిష్టుపనే మాడిద ఆలయదల్ల మారుతి
స్థిరచాగిరుపంచే మాడిద మంత్ర శక్తియుళ్ళపట. ఇందిగూ
“యంతేన్నదారక కనుమంత నన్న” కంపెయల్ల సోడ
బహుదు. కేళపగడద కులదల్ల జసిసిద కనకదాననన్న
గురుతిసి, కనకదాన ఎంతక జ్ఞాని, భక్తునే తిజయుపంచే
మాడి, తమ్మ ఇతర భూక్షణ హండిత శిష్టలిగే తిజయుపంచే
మాడిద నంస్తుండు. ఇవరన్న ప్రక్కలుదన అవతారపంచు
భావిసుత్తారే ఇపరే నంతర కాలదల్ల రాఘవేంద్ర న్యామి
గళాగి (మంత్రులయ) ఇన్నెందు అవతారవన్న తళేద
రెందు భక్తుర నంబకే.

“ಅವಲಿಗೆ ಆ ತರ್ಹನ್ನಾಧನನೆಯಂದಾಗಿ ‘ಘಾಕ್ಯಾಡ್’ ಇತ್ತು. ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ಅನ್ತ್ಯಗಳಿಂದೂ ಬರುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ನಡೆದೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಅವರು ಭಗವಂತನ ಇಷ್ಟೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಮಾತನಾಡುವವರೆಂದು ಅಧರ. ಭಗವಂತನ ಆದೇಶದಂತೆ ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ಕುರುಡನೇ? ಕಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕಾಣೊಲ್ಲವೇ? ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಬಂದ ನಂತರ ಅದು ಸತ್ಯವಾಗಬೇಕಲ್ಲವೇ! ಅಷ್ಟೇ ಆ ಹಲಿಜಾರಕ ಕುರುಡನಾದ ಅಂದರೆ ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಮಾತುಗಳು ಶಾಪವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪರಿಬಾವವನ್ನು ತೋಲಿದುಬು.

“ఆ హలజారక బహళ నాట్కిను, గురుభక్తి, హల
భక్తియిన్ను హోందిద్దు అవన ఘురబ్బ ఆ లఇతి ఇష్టుదలంద
అందు ఆ హలస్థితి ఎదిరాగిత్తు, అదక్కే అవను కుగ్గుత్తా,
మాడిద తట్టిగే హళ్ళాత్తూపదింద జింతిసుత్తా, గురుగళన్ను
మరెయదే, హలజారక వృత్తియిందలే హోరబందరూ,
గురుభక్తి కడిచుయాగడే, హలగురుస్తరజేయల్లే కాల
వన్ను ముందొడుత్తిర్చ.

“ಕೆಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವ್ಯಾನತಿಳಂಗಿ ಆ ಶಿಷ್ಟನ ಮೇಲೆ ದಯೆಯಂಬಾಗಿ ಶಿಷ್ಟನ ಕನಹಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು.

“మగను, నినాగి కేవల బాక్స్‌ద్రోష్టి బేస్‌కేండ, అథవా అంతరంగజ్ఞాన ద్వారా బేస్‌కేండ?” ఎందు త్రిశిల్దదయ. అదక్కే తుఱుడనాద పలుజారక, న్యాయి కేవల బాక్స్‌ద్రోష్టి ననగే

బేడచే బేడ. జ్ఞానపూవుకవాద అంతరంగ దృష్టియన్న తునాదిను న్యాయి” ఎందు బేడికొండ.

“ఈ జన్మదల్ల ఈ హురబ్లకమసవన్న జడిసికొళ్పి వంటిల్ల. నిను కేళిద అంతరంగిక జ్ఞానదృష్టి కెలకాలద నంతర నినగి ముంబరువ మానవ జన్మదల్ల లుంబాగుత్తదే. కుట్ట కురుడనాదరూ భగవద్గుర్తనాగి, అంతరంగ జ్ఞాన దృష్టి యింద నాథనే మాడి, భగవంతన నాక్షుఅవురవన్న హడెదు జన్మపన్న నాథకపడిసికొళ్పిత్తి. ఆ జన్మదల్ల నినగి ఈ పూవజన్మద జ్ఞానపూ ఇద్దు నన్యాగుదల్ల నాథనే మాడి, దేవర భక్తుర సేచెయల్ల ధన్యాగుత్తి” ఎందు ఆశించిదిసి, గురుగజాద చ్యాపిలెఫరు అంతధానరాదరు.

“ఆహలజారక నానే! ఈ జన్మదల్ల శ్రీనివాస దాన నాగి కుట్టనస్త యోగ్యతేగి తక్కురంగ భగవంతనస్త, ఆతన భక్తురన్న నేఱినుత్తు నస్త నాథనేయన్న ముందువరేను త్రుద్దేనే” ఎందు అజ్ఞకరేణందిగి శ్రీనివాసదానరు ఎల్లా చ్యాత్మారువన్న ఖచలిసిదరు.

ఆ లిటి ఆతసిగి బాహ్యదృష్టి ఇల్లదిరువుదూ ఒందు లిటి యల్ల నన్యాగుదల్ల నాథనే మాడికొళ్పిపుదక్కే అపకాశవాగి, వరవాగి హలిబుసిత్తు, బెట్ట హత్తుబేందరూ, దేవాలయక్కే కోగబేందరూ, ఒళగి దేవర దశన నొఱడదే ఇద్దరూ హత్తురేపేగభు కండు బరదిద్దరూ తన్న బలజగి ఒంద భక్తులగి అవర హత్తువన్న స్ఫురిసి, అవర భటిష్టవన్న కేళబుత్తిద్దరంతే. బెట్టక్కే కోగలకేగింద బరుత్తిద్దపరు, ఇవర అస్తుదాన భత్తదల్ల భోజనవన్న మగిసి, అవర ఆశించాద మంత్రాంశుకేగభన్న తెగెదుకొండరే, అవర ఆనగభు నేరవేయత్తుత్తిత్తంతే నంతాన త్రుటియాగుత్తుత్తంతే. అవెల్లపూ హల గురుగజ అనుగ్రహచేందే శ్రీనివాసదానరు భావిసుత్తిద్దరంతే.

అస్తుదానఁబందిగి, జ్ఞానకాయఁక్కు హేజ్జిన ప్రాము ఖ్యతియన్న శ్రీనివాసదానరు నిఁడుత్తిద్దరు. దోడ్డ దోడ్డ

లుస్టవగుళ్ల, ముఖ్యవాగి తిరుమలేయ బ్రహ్మాండువ గళల్ల బెంగల్లయింద నంజియపరేగు త్రుతి నిక్య హండితలంద త్రవజనగళు, వృష్టివ హోమగుళన్న మాడినుత్తు భక్తురన్న జ్ఞానకాయఁదల్ల నిమగ్నన రాగి, దేవర వాహనోస్సవగుళల్ల త్రకారద జిది గళల్ల బందాగ మాత్రు దశన మాడికొళ్పిత్తిద్దరు.

ప్రశ్నిసినకాలదల్ల బ్రహ్మాండువగుళ నమయ దల్ల దేవర వాహన నేఱవేగభగాగి ఆలయద హోరగె బందాగ దేవాలయవన్న ముఖ్యతిద్దరంతే. బ్రహ్మది దేవతెగభే స్ఫురుకూ మేరవటిగెయల్ల బరుత్తారేంబ నంజకే. నంతరద కాలదల్ల, హోరగె వాహన లుస్టవమలేయప్పన్నాబుగి శ్రీదేవి, భూదేవిగె నడే యుత్తిద్దరూ, ఒళగి దశనక్కె భక్తురన్న జిడువ నంతు దాయ ప్రారంభవాయు.

ఈ శ్రీనివాసదానర భక్తులగె, దేవరే హోరగె స్ఫురుకూ మేరవటిగెయల్ల బరుత్తారేంబ గాఢచాద నంబజకేయదే. ఈ కాయఁక్తమగుళన్న మాడుపుదక్కే ఇవలగె ఒందు త్రైయేక త్రదేశ ఇరుత్తి రలల్ల. మోదచోదలు తిరుమలేయ హోమాయదల్ల మాడుత్తిద్దరు. ఆదరే బ్రహ్మాండువదల్ల మళే బరువ అపకాశ హజ్జు. ఆద్దలంద బహళ కష్టవాగుత్తిత్తు నంతర శ్రీరాఘవులక్ష్మిదాన భత్తదలల్ల, కాథిం రాంజీ మార్గభుల్ల ఈ జ్ఞాన భత్తగళు, అస్తు నంత హజియన్న మాడుత్తిద్దరు. బరుబరుత్తు ఈ కాయఁ క్తమవన్న బ్రహ్మాండువగుళల్ల మాత్ర తిరుమలేయల్ల మాడుత్తు, లుఖద దినగళల్ల దేశదల్లేయల్ల ఏహాంటు మాడుత్తు శ్రీనివాస తక్షచన్న ప్రజార మాడుత్తు బందరు.

దానరు బిశ్వాల జిల్లెయ హయఁటనేయల్ల నడేద ఒందు షటనే ఎల్లెడె ప్రజారదల్లదే. బిశ్వాల జిల్లెయ కెంజినగడ్డ గ్రామదల్ల హయఁటనేగాగి శ్రీనివాసదానరు బందరు. ఆగలే దానర ఆధ్యాత్మిక జింతనే, జ్ఞాన ప్రజార, అస్తు నంతపణఁ భక్తులగె తిజసి, అపరేల్లగె కోదరూ ఒళ్లేయ న్యాగత దేహరే యుత్తిత్తు ఆ లిటియల్లే ఆ గ్రామద కిలయరూ దాన రన్న ఆహ్వాని, అవలగె బేడకాద ఎల్లా నౌకయఁ గళన్న కష్టసిదరు. ఆ గ్రామ తుంగభద్రాన నది తిలరద ల్లాడె. నదియ మత్తుందు తిలరదల్ల శ్రీంపనుధేంద్ర తిలధర బృందావనబిదే. ఇవరు శ్రీ మంత్రులయ రాఘవేంద్ర న్యాయిగళ హరిగఁ అనుగ్రహచేందే శ్రీనివాసదానరు భావిసుత్తిద్దరంతే.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶತ್ತಿದೇವತೆಯ ಆರಾಧನೆ ಮತ್ತು

ಸಹಸ್ರಮಾತ್ರಕೆಯರು

ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ವುಹಕ್ಕೆ ನೀಡಿದರು. ಶ್ರೀವಿದ್ಯೇಹಾನಕರಾಗಿ ನೊಂದಯೂಲಕಲ ಹೊದಲಾದ ದೇವಿನೊತ್ತುತ್ತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ದೇವಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿ ಸಿದರು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶತ್ತಿ ಪ್ರಾಜೀಯ ಕುರುಕುಗಳು ಸುಮಾರು ತೀಸ್ತಪ್ರಾರ್ಥ 5000 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಸೀಂಧೂ, ಸರಸ್ವತಿ ನದಿ ಬಯಲನ ನಾಗಲಕತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಶತ್ತಿ, ಶಿವ ಮತ್ತು ಮಾತೃದೇವತೆಯ ಆರಾಧನೆಯ ವಿಶೇಷ ವಾಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮುದ್ರಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ವಿಗ್ರಹಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾತೃದೇವತೆಯ ಮೂರಿಗಳು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ದುರ್ಗ, ಕಾಜ, ಅಂಬಾ ಹೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳ ರೂಪಗಳು ಎಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ನಿರಣಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಂತರದ ವೇದ ಕಾಲದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲ ಅಳು, ಪೈಟಿ, ಅದಿತೀ ಹೊದಲಾದ ಸ್ತ್ರೀ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವ ನೂಕ್ತಿಗಳ ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಖಿಗ್ನೇದಲ್ಲ ದುರ್ಗಾನೂಕ್ತಿಗಳ ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಖಿಗ್ನೇದಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿವೆ. ವೈದಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಉತ್ತರಾಧಿದ ಪೂರಾಣಗಳಲ್ಲ ಮಹಾ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮ ಬಿಷ್ಟು, ಮಹಿಳೆಗಳ ಹಾಗೂ ಅವರ ಹತ್ತಿಯರಾದ ಸರಸ್ವತಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಹಾವಂತಿ ಇವರ ಪಣ ನೆಯು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಮಾತೃದೇವತೆ ಅಧ್ವಾ ಶತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಥಾನ ವಾಗಿ ಪ್ರಾಜಿನುವ ಶಾಕ್ತಮತಪ್ರದೇಶದ ಎಲ್ಲಿಡೆ ವಾಯ್ಪಿ ಸಿತ್ತು, ಚಂಗಲೂ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲದೆ. ಕನಾಂಡಕ, ಆಂಗ್ರ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಕ್ತ ಮತದ ಪ್ರಭಾವ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇತ್ತು, ಈ ಮತದ ಆರಾಧ್ಯದೇವತೆ ದೇವಿಯ ರೂಪವಾದ ಕಾಜ ಅಧ್ವಾ ಶತ್ತಿ ಶಾಕ್ತ ಮತದಲ್ಲ ವಾಮಾಜಾರ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣಾಜಾರ ಅಧ್ವಾ ನೌಮ್ಯಜಾರಗಳೆಂಬ ಎರಡು ಹಂಥಬಿಡೆ. ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲ ಇಂದ್ರಜಿತಪ್ರದೇಶಗೆ ಜಯ ದೋರೆಯಲ್ಲಿಂದು ನಿರ್ಬಂಜಲಾದೇವಿಯನ್ನು ವಾಮಾಜಾರ ದಿಂದ ಪ್ರಾಜಿಸಿದನು. ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣನ ನೂಜನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ತನಗೆ ಜಯ ದೋರೆಯಲ್ಲಿಂದು ಅಜುವನನ್ನು ದುರ್ಗಾ ದೇವಿಯ ನೊತ್ತುತ್ತೆವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಶಂಕರಾಜಾಯರು ಕರಾಜ ಸ್ವರೂಪಾದ ದೇವಿಯನ್ನು ನೌಮ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದ ರೆಂಬುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಶಂಕರಾಜಾಯರು ಪಂಜಾಯಿತನ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲ ಅಂಜಕೆ ಅಧ್ವಾ ದೇವಿಗೂ ಕೂಡಾ ನಾಥನ ನಿಂಡಿ ಶಾಕ್ತಮತದ ನೌಮ್ಯರೂಪದ ಪ್ರಾಜಾ

- ಡಾ. ಎನ್. ನಂಬಂಡಸ್ವಾಮಿ

78990 11310

ಪುರಾಣಗಳ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಮುಖ್ಯ ಪುರಾಣಗಳೇನಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ, ಮಾರ್ತಂಡೇಯ, ಶಿವ, ಅಂಗ, ಸ್ವಂದ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ದೇವಿಯ ಮಹಿಮೆಯ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹಯಲ್ಲಿನ ಮುನಿಯ ಹೇಳಿದ ಲಾಂತಾ ತ್ರಿಶೂಲ ಸುಂದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಈತೋಽಪಾಂಡಿತ್ಯಾಂದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಬಿಂಬಿಷ್ಯಾಹಾನಕ ತಾಂತ್ರಿಕ ಹಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಜಕ್ತಿದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಶತ್ತಿಪೀಠಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಉಹಪುರಾಣಗಳಾದ ದೇವಿ ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಾಜಕಾಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ದೇವಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಶತ್ತಿ ಹೀಠಗಳು ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ಶತ್ತಿ ಹೀಠಗಳು

ಶ್ರೀಜಕ್ತಿದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಜಿಂದುಮಂಡಲವನ್ನು ಓಡ್ಯಾಣಹೀಲವೆಂದು, ತ್ರಿಕೇಣಾಗ್ರಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ನಾಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣಗಿಲಿ, ಜಾಲಂಧರ ಮತ್ತು ಕಾಮೇಶ್ವರಿ ಹೀಠಗಳಿಂದು ಹೇಸರು, ಓಡ್ಯಾಣ ಹೀಠವು ವಾಯುವ್ಯದ ನಾಂತೀ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿರುವ ಓಡ್ಯಾಣ (ಜ್ಯಿತ್ರ) ಅಥವಾ ವೃಂದಾವನ ಅಥವಾ ಉದ್ಯಾನವೆಂಬ ಸ್ಥಳ. ಇಲ್ಲಿಯ ದೇವತೆ ಕಾತ್ಯಾಯನಿ. ಪ್ರಾಣಗಿಲಿಯ ಉತ್ತರ ಹಾಂಡದ ಶಾರದಾನದಿ ದಡದಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ತರ ಬದಲಿ. ಜಾಲಂಧರ ಹೀಠವು ಹಂಜಾಜಿನ ಜಿಲಂಧರ್, ಇಲ್ಲಿನ ದೇವತೆ ಜಂಡಿ.

ಕಾಮೇಶ್ವರಿ ಹೀಠವು ಕಾಮರೂಪ ಅಂದರೆ ಅನ್ವಾಂನ ಗೌಹತಿ, ಇಲ್ಲಿನ ದೇವತೆ ಕಾಮಾವ್ಯ ಅಥವಾ ಕಾಮೇಶ್ವರಿ. ಚೊದಱಗೆ ಇವು ನಾಲ್ಕು ಶತ್ತಿ ಹೀಠಗಳಾಗಿದ್ದವು.

ಶತ್ತಿಪೂರಜಿಯ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ 108, 51, 28, 18 ಶತ್ತಿಹೀಠಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಅನೇಕ ತಾಂತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಬಿಂಬಿಷ್ಯಾಹಾನಕ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಶತ್ತಿ ಹೀಠಕ್ಕೆ ನಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇರುವ ಹೌರಾಣಿಕ ಕಥೆ ಹಿಗಿದೆ. ದಕ್ಷ ಪ್ರಜಾಪತಿಯ ಯಜ್ಞ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಮಗ ಜಾದ ನತೀಂದೇವಿ ಅಥವಾ ಹಾವೆತಿಯ ಆಹ್ವಾನ ಬಿಲ್ಲ ದಿದ್ದರೂ ಹೊಳೆಂಬಳಿ. ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಹತಿ ಶಿವನನ್ನು ಹಜಾರಾಗ, ಯಜ್ಞಕುಂಡದೊಳಗೆ ಜಡ್ಯ ದಗ್ದಿಂಬಳಿ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಶಿವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕೊಳೆಹಡಿಂದ ವಿರೇಭದ್ರನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಯಜ್ಞವನ್ನು ಧ್ಯಂನ ಮಾಡಿ ದಕ್ಷನನ್ನು ನಂಹಲಿಸಿದನು. ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸತಿಯ ಕಳೆಂಬರವನ್ನು ಶಿವನು ಹೇಗಲ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ಅಲೆದಾಡತೆಂದಿದನು. ಶಿವನನ್ನು ಬಿಹ್ವಲತೆಯಂದ ದೂರ ಮಾಡಲು ವಿಷ್ಣುವು ತನ್ನ ಜ್ಯಕ್ತವನ್ನು ಇಟ್ಟು ನತೀ ದೇಖಿಯ ದೇಹವನ್ನು ಜೂರು ಜೂರು ಮಾಡಿದನು. ಅವು ಇದ್ದ ಸ್ಥಳಗಳೇ ಶತ್ತಿಹೀಠಗಳು, ಜೂರಾದ ನತೀಂದೇವಿಯ ದೇಹದ ಸ್ಥಳಗಳು ಜಾಲಂಧರದಲ್ಲಿ, ತೊಡೆಗಳು ಓಡ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ, ಕತ್ತು ಮತ್ತು ಭುಜಗಳು ಪ್ರಾಣಗಿಲಿಯಲ್ಲಿ, ಯೋನಿ ಮಂಡಲವು ಕಾಮರೂಪದಲ್ಲಿ, ಕಾಲುಗಳು ದೇವಿಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ನಾಭಿ ಮಂಡಲವು ದಿಕ್ತರ ವಾಸಿಸಿಯಿಲ್ಲ, ತೆಲೆಯು ಲಾಂತಾ ಕಾಂತಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವು. ಈ ಶತ್ತಿಹೀಠಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಕೂಡಾ ತನ್ನ ಒಂದೊಂದು ಅಂಶದಿಂದ ನೆಲೆಸಿ ಶತ್ತಿ ಯೋಡಗೂಡಿ ಭಕ್ತುದಿಗಳನ್ನು ಹರನುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಶತ್ತಿ ಹೀಠಗಳಲ್ಲಿ ದೇವಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಬೃಹತ್ ದೇವಾಲಯಗಳಿಂದ್ದು ಭಕ್ತರ ನಂಬ್ಯ ಅಗಣಿತವಾಗಿದೆ.

ಅಷ್ಟಾದಶ ಶತ್ತಿಹೀಠಗಳು

ಅಷ್ಟಾದಶ ಶತ್ತಿಹೀಠಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಶೈಲೀಕ ಈ ಲಿಂಗಿ ಇದೆ. “ಲಂಕಾಯಾಂ ಶಾಂತಲಿಂದೇವಿ, ಕಾಮಾಜ್ಞಿ ಕಾಂಜಿಕಾಪುರೇ, ಪ್ರದ್ಯಾಮ್ಯೇ ಶೃಂಬಿಂಬಾದೇವಿ, ಜಾಮುಂಡಿ ಕ್ರಾಂಜಪಟ್ಟಿ, ಅಲಂಕುರೇ ಜೊಗುಂಬಾಂಬಾ, ಶ್ರಿಶ್ರೀಲೆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಂಜಕಾ,

ಮಾಹುಯೇ ಏಕವಿಲಕ್ತಾ, ಉಜ್ಜಯಿಸ್ತೂ ಮಹಾಕಾಳೀ, ಹೀಗಾಗೆ ಪುರುಹೂತಿಕಾ, ಬಡನ್ನಿಂದ ಗಿಲಿಜಾದೇವಿ, ಮಾಣಿಕ್ಯೇ ದಕ್ಷ ವಾಟಿಕಾ, ಹಲಿಕ್ಕೇತ್ತಿನ ಕಾಮರೂಹಿ, ಪ್ರಯಾಗೇ ಮಾಧವೇಶ್ವರ, ಜ್ಯಾಲಾಯಾಂ ವೈಷ್ಣವಿನ ದೇವಿ, ಗಯಾಯಾಂ, ಮಾಂಗಲ್ಯಾ ಗ್ರಾಹಿಕಾ, ವಾರಣಾಸ್ಯಾಂತ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ, ಕಾಶೀರೇತು ನರಸ್ವತಿ, ಅಷ್ಟಾದಶ ಶತ್ರೀಹಿಲಾಟಿ ಯೋಗಿಣಾ ಭವತು ದುರ್ಬಂ”.

ಹೆಚ್ಚು ತ್ರೈದ್ವಿಯನ್ನು ಹಡೆದಿರುವ ಕೆಲವು ಶತ್ರೀಹಿಲಾರ್ಥ ಈ ಶಿಳಿಗಿನನಿಂತಿವೆ. ಆನ್ನಾಪುನ ಕಾಮಾಲ್ಯ ಮತ್ತು ಬಾಂಗ್ಲಾದೇಶದ ಶ್ರೀಹಂಪ್ಯ (ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ - ಸಿಲೆಂ), ಹಣಿಮ ಬಂಗಾಳದ ಕಲ್ಪತ್ರಾ (ಮಹಾಕಾಳಿ), ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಕೊಲ್ಲಾಪುರ (ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ), ತುಳಜಾಪುರ (ಖಾಸಿ), ಮಾಹೂರ್ (ರೇಣುಕಾ), ಕನ್ನಾಡಪಡೆಳ್ಳ ಕೊಲ್ಲಾರು (ಮೂಕಾಂಜಿಕಾ), ಶೃಂಗೇಲ (ಶಾರದಾಂಭಾ), ಚ್ಯಾನಾರು (ಜಾಮುಂಡೆಶ್ವರಿ), ತಬಿಳನಾಡಿನ ಕಾಂಜೀಪುರ(ಕಾಮಾಕ್ಷಿ), ಮಧುರ್ಯ (ಬುನಾಕ್ಷಿ), ಕೇರಳದ ಕ್ರಾಂಗನೀರು (ಕರುಂಬ ಭಗವತಿ). ಮನ್ಸುಡಿ (ಕಾಳಿ), ತೆಲಂಗಾಣಾದ ಅಲಂಪುರ(ಜೀಂಗುಳಾಂಭಾ), ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ವಿಜಯವಾಡ (ಕನಕ ದುರ್ಗಾ), ಮಹಾದೇವಿ (ಜಾಲಂಧರ), ಶುಭ್ರೀ (ಕನ್ನಾಕುಬ್ಜಿ - ಕನೊಜ್ಞಿ), ಸಿಂಹಿಕೆ (ಟಿಂಕಾಮುಳ್ಳ - ಶ್ರೀಲಂಕಾ), ಉಜ್ಜಿಲಿಸಿ (ಮಹಾಕಾಳಿ ಅಧಿವಾ ಮಹಾಕಾಳೇಶ್ವರ)

ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಪುರಾಣದ ದುರ್ಗಾ ಸಹಸ್ರತಿ ಅಧಿವಾ ದೇವಿ ಮಹಾತ್ಮೆ

ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಪುರಾಣಾಂತರಗತವಾದ 13 ಅಧ್ಯಾಯಗಳ 700 ಶ್ಲೋಕಗಳ ಶ್ಲಿಂಗಾರ ಸಹಸ್ರತಿಯ ದೇವಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಅರ್ಥಂತ ಜನಪ್ರಿಯ ದೇವಿ ಮಹಾತ್ಮೆಯಾಗಿದೆ. ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಮುಸಿಯಿ ನುರಫ ಎಂಬ ರಾಜ ಮತ್ತು ನಮಾದಿ ಎಂಬ ವೈಶ್ಯಸಿಗೆ ದೇವಿ ಮಹಾತ್ಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದನು. ವೈದಿಕ ಯುಗದಲ್ಲ ಆಂಬ್ರಾ ಎಂಬ ಖಿಂಡಿಯ ಮಗಳಾದ ವಾಕ್ ಎಂಬುವವರ್ಣಿತ ಈ ದೇವಿ ನೂಕ್ತದ ಖಿಂಡಿಯಾಗಿದ್ದಾಗೆ. ವಿಹತ್ತುಗಳ ನಿವಾರಣಗೆ ಮನೆಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದರ ಹಾರಾಯಣ ನಡೆಯತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ನಾಹಿಕ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಂದಲೂ ಅರ್ಥಂತ ನರಭವಾದ ನುಂದರವಾದ ದೇವಿ ನ್ನುತ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ದುರ್ಗಾ ಸಹಸ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವಿಯ ಮಾರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ. ಪ್ರಥಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲ ಮಹಾಕಾಳಿಯ, ದ್ವಿತೀಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ತೃತೀಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲ ಮಹಾನರಸ್ವತಿಯ ಅವತಾರದ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ನವದುರ್ಗಾಯರು

ದೇವಿ ಮಹಾತ್ಮೆಯಲ್ಲ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಬರುವ ದೇವಿ ಕವಚದಲ್ಲಿ ದೇವಿಯ ಒಂಬತ್ತು ಅವತಾರಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಜಾಮುಂಡಾಂಜಿಕೆ ಪ್ರೇತವೇ ಆನನ್ದ. ವಾರಾಹಿ ಮಹಿಷ ವಾಹನಾರೂಪಾಳಿ. ಬಂದ್ರಿಗೆ ಆನೆ, ವೈಷ್ಣವಿಗೆ ಗರುಡ, ಮಾಹಿಶ್ವಲಿಗೆ ವೃಷಭ, ಕೌಮಲಿಗೆ ನವಿಲು, ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಕಮಲ ಭೂಹೀಳಿ. ಹಂಸ ಮತ್ತು ಕೆಳ್ಳಿಗೆ ಕೂಡಾ ವೃಷಭವೇ ವಾಹನಗಳಾಗಿವೆ. ಇವರನ್ನು ನವದುರ್ಗಾಯರು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಪುರಾಣೋಕ್ತ ಇನ್ನೊಂದು ಮೂಲದ ಪ್ರಕಾರ ನವದುರ್ಗಾಯರು ಹಾಗೂ ಅವರ ವಾಹನಗಳ ಹಿಂಗಿವೆ. ಶೃಂಪತ್ರಿ-ವೃಷಭ, ಬ್ರಹ್ಮಜಾಲಿಂ ನಿಂತಿರುತ್ತಾರೆ. ಜಂಗ್ರಂಬಾ-ವೃಷಭ, ಕೂಳ್ಳಾಂಡಾ-ವೃಷಭ, ಸಿದ್ಧಿ ಧಾತ್ರೀ-ಕಮಲ ಇವರನ್ನು ನವದುರ್ಗಾಯರೆಂದು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲ ಹೇಳಿದೆ. ನವರಾತ್ರಿಯ ಒಂಬತ್ತು ದಿನವೂ ದೇವಿಯ ಈ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಜಿನಿ

ಕಾತ್ಯಾಯಿಸಿ-ಸಿಂಹ, ಕಾಲರಾತ್ರಿ-ಕತ್ತೆ-ಮಹಾಗೌರ-ವೃಷಭ, ಸಿದ್ಧಿ ಧಾತ್ರೀ-ಕಮಲ ಇವರನ್ನು ನವದುರ್ಗಾಯರು ಎಂದು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ನವರಾತ್ರಿಯ ಒಂಬತ್ತು ದಿನವೂ ದೇವಿಯ ಈ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಜಿನಿ

ನವದುರ್ಗಾಯರು ರೆಂದು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ನವರಾತ್ರಿಯ ಒಂಬತ್ತು ದಿನವೂ ದೇವಿಯ ಈ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಜಿನಿ ಲಾಗುತ್ತದೆ.

ದೇವಿ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯದ ಪ್ರಥಮ ಜಲತೆಯಲ್ಲಿ ತಾಮನ ರಾಹಿಣಿಯಾದ ಮಹಾಮಾಯೆಯ, ಯೋಗಸಿದ್ಧೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಿಷ್ಣುವಿನ ಕಿವಿಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಧು ಕೈಭರೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಯೋಗ ನಿಶ್ಚಯ ರೂಪದಿಂದ ಬಿಷ್ಣುವನ್ನು ಎಜ್ಜಲಿಸಿ, ಬಿಷ್ಣುವಿನ ಮೂಲಕವೇ ಮಧುಕೈಭರು ಸಂಹಾರ ವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು. ದ್ವಿತೀಯ ಜಲತೆಯಲ್ಲಿ ಹಲಹರಿಖುರ ಮುಲಿಂದ ತೇಜೋ ರೂಪವಾಗಿ ಬಂದ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಆಬಿಭ್ರವಿಸಿದಳು. ಜಗನ್ನಾತೆಯಾದ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಮಹಿಂಷಾನುರ ನನ್ನ ಪರಿಹಿತಿ, ಮಹಿಂಷಿಲರದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಮುಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಳು. ಮಹಿಂಷಾನುರ ಮಹಿಂಷಿಲರ ನಿಯಾದ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ರಜೋಗಣ ಪ್ರವರ್ತಕ ಕಳಿಸಿದಳು.

ಸತ್ತಮಾತ್ಮಕೆಯರು

ದುಗಾ ಸತ್ತಮಾತ್ಮಿಯ ಉತ್ತಮ ಜಲತೆಯಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳ ಶ್ರಾಂಕನೆಯಂತೆ ಸತ್ತಗುಣಾಧಿ

ಸತ್ಯಾಂಗಳ ವಾಹನ

ವಿಷನೇ ದಿನದ ಬೆಳ್ಗ್ನೆತ್ತಿಂ ಚೇಂಕಪೀಠರನು ಪ್ರತಿಮಾತ್ಮಿಯಾದ ಮಲೆಯಪ್ಪನ್ನಾಬ್ರಿ ಏಳು ಕುದುರೆಗಳುಳ್ಳ ರಥದಲ್ಲಿ ಸಾಯಂದೇವನೇ ಸಾರಧಿಯಾಗಿರಲು ಸ್ವಾಂಜಿತ ಸಾಯಂಪ್ರಭಾ ವಾಹನದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಲಿಗೆ ದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಅನಂತ ಬಿಶ್ವಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಚಿಶ್ವಪತಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು, ಸರ್ವಜೀವಿಗಳಿಗೆ ತಾನೇ ಅನ್ನಪ್ರದಾತನೆಂದೂ ಭಕ್ತಲಿಗೆ ನಂದೆಂದ ನೀಡುತ್ತಾನೆ.

ಕಿಂತ ಹಾವಣತೆಯ ಶರೀರ ಕೊಳೆದಿಂದ ಮಂಗಳ ಮಾತ್ರಿಯಾಗಿ, ಅತಿಲೋಕ ಸುಂದರಿಯಾಗಿ ಆದ ಕಾಶಿಕಿ ಎಂಬ ದೇವಿಯು ಉದ್ಧಬಿಸಿ ಧಾರ್ಮಿಕೋಜನವೆಂಬ ರಕ್ಷಣನನ್ನು ವಧಿಸಿದಳು. ತದ ನಂತರ ಕಾಜಿಕಾ ರೂಪದಿಂದ ಜಂಡ - ಮುಂಡರನ್ನು ವಧಿಸಿದಳು. ಜಂಡಮುಂಡರನ್ನು ವಧಿಸಿದ್ದಿಲಂದ ಈಕೆಗೆ ಜಾಮುಂಡಾ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿತು. ಕೊನೆಯಾದಿಗಿರಿ ರಕ್ಷಣಿಜಾನುರ, ಶುಂಭ ಸಿಶಿಂಭರೇಡನೆ ಸೀಂಹವಾಹಿನಿಯಾದ ಕಾಶಿಕಿ ರೂಪದ ದುರಾದೇವಿಯು ಯುದ್ಧಾನ್ನುಖಾದಿತು. ಬ್ರಹ್ಮ ಈಶ್ವರ, ಸ್ವಂದ, ಬಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಇಂದ್ರ ಈ ದೇವತೆಗಳ ಶತ್ರುಗಳ ಆ ದೇವತೆಗಳ ರೂಪ ದಿಂದಲೇ ದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಬರ್ಕುವಾದವು.

ಅನುರರ ಬಲವು ಹೆಚ್ಚಾದಾಗಿ, ಅವರೇಡನೆ ಹೊರಿರಾಡಲು, ದೇವಿಯ ತಸ್ಯಿಂದಲೇ ಏಳು ಶತ್ರುಯ ರೂಪದಿಂದ ಮಾಡಿದಳು. ಇವರೇ ಸತ್ಯ ಮಾತ್ಮಕೆಯರಾದ ಭೃಹಿತ್ಯ ಅಧವಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಂತಿ, ಮಾಹೇಶ್ವರ, ಕೌಮಾರ, ವ್ಯಾಷ್ಟಿ, ವಾರಾಹಿ, ನಾರಸಿಂಹಿ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಾಜಿ ಅಧವಾ ಬಂದ್ರಿ ಇವರು ಕುಮಾರಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಮಹಿಳೆಯರ, ಕುಮಾರ (ಸ್ವಂದ), ಬಿಷ್ಣು, ಪರಾಕ, ನರಸಿಂಹ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರ ಈ ದೇವರುಗಳ ಹತ್ಯಿಯರು. ಆದಕಾರಣ ಅವಲಿಗೂ ಆ ದೇವತೆಗಳ ರೂಪ, ಆಯುಧ ಮತ್ತು ವಾಹನಗಳ ಇರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ನಾರಸಿಂಹಿಗೆ ಬದಲು ಜಾಮುಂಡಾ ಎಂಬ ರೂಪವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವರೆಲ್ಲರ ಮೂಲ ಶತ್ರು ದುರ್ಗೆ.

ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಶಿಲ್ಪ ಅಧವಾ ಮೂರಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇವರು ಏಳು ಜನರೂ ನಾಲಾಗಿ ಆಯುಧಗಳ ಸಮೇತ ವಿರಾಣನದಲ್ಲಿ ಕುಂಪಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಹೀಗೆ ಈ ಕೆಳಗೆ ಇವರ ವಾಹನಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಏಳು ಜನರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗಣಪತಿಯ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಣಾಧಲಿ ಶಿವನ ಅಧವಾ ಪ್ರತಿಚೆ ಗಳೂ ಇರುವುದುಂಟು. ಇವರ ವಾಹನಗಳು ಇಂತಿವೆ. ಭೃಹಿತ್ಯ - ಹಂನ, ಮಾಹೇಶ್ವರ - ವ್ಯಾಷ್ಟಿ, ಕೌಮಾರ - ನವಿಲು, ವ್ಯಾಷ್ಟಿ - ಗರುಡ, ವಾರಾಹಿ-ಪರಾಕ, ಇಂದ್ರಾಜಿ (ಬಂದ್ರಿ)- ಆನೆ, ಜಾಮುಂಡಾ-ಸಿಂಹ. ತಂತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರತಾರ ಓಂಕಾರವನ್ನು ಪ್ರತಿಸಿಧಿಸುವ ಶತ್ರು ಭೃಹಿತ್ಯ, ಬಿಷ್ಣುವನ್ನು ನಂಂತರ ಮಾತ್ರಿಸಿ ನುವ್ಯಾಪನ್ಹಿಗೆಜನುವವರಳ ವ್ಯಾಷ್ಟಿ, ಮಾಹೇಶ್ವರಿಯಾಗಿ ಭೂಬಿಯ ಮೇಲನ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಹವಾಗಿದ್ದ ಶೋಂಡು ಅವಲಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಪ್ರಕಾರ ಶತ್ರುಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಅವರನ್ನು ಕುಮರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತೊಡಿಸುವವರು. ಕೌಮಾರಿಯು ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ನೆಲಿಸಿ ಆನೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಜೋಳಿಸಿದ್ದಿನುವ ಜಿರಯಾವ್ಯಾಪನಷ್ಟೆ. ವಾರಾಹಿಯು ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ನೀಡುವವರು ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲವನ್ನು ನುಂಗಿ ನೆಂಟಿಯುವವರು. ಇಂದ್ರಾಜಿಯು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶತ್ರುಯನ್ನು ನೀಡುವವರು.

ಸತ್ತಮಾತ್ಮಕೆಯರು ಮತ್ತು ದೇವಿಯ ಮೂರ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ

ಸತ್ಯ ಮಾತ್ಮಕೆಯರ ಮೂರ್ತಿ ಶಿಲ್ಪದ ಆರಾಧನೆಯು ಗುಹ್ಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಜಾತಿದಲ್ಲಿತ್ತು. ಗುಹ್ಯರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ಮಕೆಯರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸ್ವಂದಗುಪ್ತನ ಕಾಲದ ವಿಹಾರ ಶಿಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಸತ್ತಮಾತ್ಮಕೆಯರ ಶಿಲ್ಪಗಳಿವೆ. ಕದಂಬರು ಮತ್ತು ಜಾಲುಕ್ಯರು ಮಾತ್ಮಗಳಾದ ಆರಾಧಕರು. ಕದಂಬ ರಾಜರು ಮಹಾನೇನ ಅಂದರೆ ಕಾರ್ತಿಕೇಯ ಮತ್ತು ಸತ್ಯ ಮಾತ್ಮಕಾ ಗಣಗಳಿಂದ ಅಭಿಷಿಕ್ತರಾದವರು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಅವರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ “ನಾನ್ನಾಬ್ರಿ ಮಹಾನೇನಾ ಮಾತ್ಮಗಣಾನುದ್ಯ ತಾಭಿಜೀ ಕರ್ಮನಾಂ” ಎಂದು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಕದಂಬರ ಕಾಲದ ಮಾತ್ರದ ದೇವತೆಗಳ ಬಿಗ್ರಹಗಳ ಶರೀರ ಎಲ್ಲಾ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಕ್ರಿ.ಶ. 570 ರಿಂದ ನಿಖಿಲ ತಾಂತ್ರಿಕ ಬಾದಾಮಿ ಜಾಲುಕ್ಕರ ಗುಹಾ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಷಮಂಡಿನಿಯ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವ ಶಿಲ್ಪ ಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಇವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ಹಳೆಯ ಶಿಯ ದುಗಾ ದೇವಾಲಯವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ನತ್ತು ಮಾತೃತ್ವ ಯರು ಒಬ್ಬಾಗಿ ಅಥವಾ ಜಡಿ ಜಡಿಯಾಗಿ ಪೂರ್ಜಿನಲ್ಲಿದ್ದುತ್ತಾರೆ. ಮಹಿಷಾಸುರನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಮಹಿಷಮಂಡಿನಿ, ದುರ್ಗಾ ಅಥವಾ ಜಾಮುಂಡಾಂಜಕೆಯ ವಿಗ್ರಹ ರಾಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಶಿವಾಲಯದ ಪರಿಹಾರ ದೇವತೆಗಳೇ ಡಗೆಡಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪೂರ್ಜಿನಲ್ಲಿದ್ದುತ್ತಾಗೆ. ಕನ್ನಾಟಕ ಮತ್ತು

ವಿಷಣು ಪೆಟ್ಟಣದಮ್ಮೆ, ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ ಹೊದಲಾದ ಹೆನೆಲಿನ ಗ್ರಾಮ ದೇವತೆಗಳ್ಯಾಗಿ, ಅವರಲ್ಲಿರೂ ಶತ್ರು ಅಥವಾ ದುರ್ಗೆಯ ಸ್ವರೂಪರೇ.

ನವರಾತ್ರಿ

ನವರಾತ್ರಿ ಹಬ್ಬಪ್ರ ಶತ್ರುಯ ಆರಾಧನೆಯ ನಮಯ ವಾಗಿದೆ. ಇತಿಹಾಸ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜರು ವಿಜಯ ದಶಭಿಯಂದು ದೇವಿಯನ್ನು, ಶಿಂಹಾಷ್ಯಾಕ್ಷಿಂಧು ಶೂರಿಗಳಿಗೆ ಜ್ಯೋತಿಯಾತ್ಮಿಗೆ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದರು ಅಥವಾ ಜ್ಯೋತಿಯಾತ್ಮಿಯ ನಂತರ ವಿಜಯೋಷ್ಪವಂತನ್ನು ಆಚಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ದಕ್ಷಿಣಾರ್ಥಾರತದಲ್ಲಿ ಕಾಜಯನ್ನು ಜಾಮುಂಡಿ ಅಥವಾ ದುಗಾ ಎಂದು ಪೂರ್ಜಿನುತ್ತಾರೆ. ಮೈನೂರು ಅರನರ ಮನೆದೇವತೆ ಜಾಮುಂಡೆಶ್ವರಿ, ಶಿವನು ಮಹಾಬಲನ ರಾಜದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಈ ಬೆಂಬಿವನ್ನು ಮಹಾಬಲಾದಿ ಅಥವಾ ಜಾಮುಂಡಿಬೆಂಬಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ವಿಜಯನಗರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೇಭ ವರ್ಯಾತಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ನವರಾತ್ರಿ ಅಥವಾ ಹತ್ತುದಿನಗಳ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ದೇವಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನವರಾತ್ರಿ ದಿನದ ರಾತ್ರಿಗೆ ಶ್ರೀಸಿವಾನನ್ನಾಗಿ
ಜಿಜಯ ವಸ್ತ್ರಧಾರಿಯಾಗಿ, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿ
ಹಳಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ
ಜಂಗ್ರಾಹಕನದಲ್ಲಿ ಕುಂಡ ದಶನ
ಸೀಡುತ್ತಾನೆ. ಜಂಡ್ರನು ಉತ್ಸನ್ನ
ಕಾರಣನು. ನಾಥರ ಜಂಗಮಾದಿಗಳ
ಪೃಥಿಕಾರಕನಾದ ಜಂಗನ ವಾಹನದಲ್ಲಿ
ಕುಂಡದ ಶ್ರೀಸಿವಾನನು ಕೂಡ ವೃಧಿ
ಕಾರಣನೇ ಅಲ್ಲವೇ!

ಅಂತ್ಯತ್ವದೇಶದ ಭಾಗವನ್ನು ನುಮಾರು 600 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಆಜಿದ ಗಂಗರನರ ಕಾಲದ ಶಿವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ, ನಂತರ ಆಜ್ಞ್ಯಕೆ ನಡೆಸಿದ ಕಲ್ಯಾಣದ ಜಾಲುಕ್ಕು ಮತ್ತು ಹೊಯ್ಸಳರ ನಿಖಿಲ ಸಿದ ಶಿವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನತ್ತುಮಾತೃತ್ವಕೆಯರ ನಮಿಹ ವಿಗ್ರಹಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ನತ್ತುಮಾತೃತ್ವಕೆಯರ ದೊಡ್ಡದಾದ ಜಡಿ ವಿಗ್ರಹ ಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಲಯಗಳನ್ನು ನೇರಿಸಬಹುದು. ವಿಜಯನಗರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಾಲಯಗಳ ಹಕ್ಕುದಲ್ಲಿ ಹಾವಣತಿ ದೇವಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಲಯವನ್ನು ನಿಖಿಲನುವ ಪರಿಹಾರ ಬೆಳಿಯಲು. ಹಾವಣತಿಯ ರೂಪವಾದ ದುರ್ಗಾಗೆ, ಜಾಮುಂಡಿಗೆ ಭಾರತ ದ್ವಾರಾ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ದೇವಾಲಯಗಳಾಗಿ. ದಕ್ಷಿಣಾರ್ಥಾರತದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಲಿಗೂ, ಎಲ್ಲಮ್ಮೆ ಜೊಡೆಶ್ವರಿ,

ಕಾಲದ ದಸರಾ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಮೈನೂರು ಒಡೆಯರು ಮುಂದು ಪರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಶರದ್ ಮಿತುಬಿನ, ಆಷ್ಟುಯಿಜ ಮಾನದ ಹಾಣ್ಯದಿಂದ ಅರಂಭವಾಗುವ ನವರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಶರನ್ನಪರಾತ್ರಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಶತ್ರು ದೇವತೆಯ ಆರಾಧನೆಯ ಉಪನಿಷದ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶೂರಜಿ, ನರಸ್ವತಿ ಶೂರಜಿ, ಜಂಡಿ ಹೊಮೆ, ಜಂಡೀ (ದುಗಾ ನತ್ತುಶತ್ರಿ) ಹಾರಾಯಣ, ಅಯುಧ ಗಳ ಶೂರಜಿ, ಜ್ಯೋತಿಯಾತ್ಮಿ, ಶಿಂಹಾ ಶೂರಜಿ ಮೊದಲಾದವು ಗಳು ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ನವರಾತ್ರಿ ಉತ್ಸವದ ಒಂಭತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶತ್ರು ಸ್ವರೂಪಿಣಿಯನ್ನು ಹೊದಲ ಮೂರು ದಿನ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಏರಿಸಿ ಮೂರು ದಿನ ಸರ ಸ್ವತಿ ರಾಜದಲ್ಲಿ, ಮೂರನೆಯ ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ದುಗಾ ಅಥವಾ ಹಾವಣತಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಜಿನುತ್ತಾರೆ. ಹತ್ತನೆಯ ದಿನ ವಿಜಯ ದಶಭಿಯಂದು ಜ್ಯೋತಿಯಾತ್ಮಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಶಿಂಹಾ ಶೂರಜಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಂದನಗೆ ಗೋವಿಂದನ ದರುಶನಾ

-ಡಾ || ಸುಭಾಸ ಕಾಬಂಡಿ

ಇಂದನಗೆ ಗೋವಿಂದನ ದರುಶನಾ
ನಂದ ಭಾಗ್ಯಪು ಬಂದೊದಗಿದೆ ||ಹ||

ಈ ಕೀರ್ತನೆಯು ಬಹುಶಃ ದಾಸರು ತಮಗೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಹೃತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ದರುಶನ ಕೊಟ್ಟಿ ಅಂತಿತ ನೀಡಿ, ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಆಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ರಚಿಸಿದ ಕೃತಿ ಎಂದು ಮೇಲೆನ್ನೊಳಕ್ಕೆ ಕಂಡು ಬರುವುದು. ಶ್ರೀಪತಿನನ್ನ ಚೆಂಕಟದಾಸರು ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಅಂತಿಪಡೆದ ಎಕ್ಕೆಕ ಹಲದಾಸರು.

ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವದನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಾಸರು ಭಗವಂತನ ಮುಂದೆ ನಿರ್ವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.“ಇಂದು ನನಗೆ ಗೋವಿಂದನ ಸಿಜರಾಹ ದರುಶನದ ಆನಂದ ಭಾಗ್ಯಪು ಬಂದೊದಗಿದೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮುಂದಿನ ನುಡಿಯಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಭಗವಂತನು ಘೋರ ನಂನಾರ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಹಾರುಮಾಡಿದ ಎಂದು ನಿರ್ವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

“ಘೋರ ನಂನಾರ ನಾಗರದಿ ಮುಳಗಿರೆ
ಧಿರ ಸುಖತೀರ್ಥರ ಹೃನ್ನಾರುತ ತಾ -
ಕರುಣೆ ತೋರ ಕರುಣಾಕರ ಹಲ
ಮರಯದ ಕಂಡಾಯೆನ್ನಾರುತ ವ ಕೇಳಿ ||೧||

“ದಾಸರು ಜಿಕ್ಕೆ ಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದಾಗ, ತಂಡ - ತಾಯಿಯರನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡು ಅನಾಧರಾದಾಗ, ಅತ್ಯಿಗೆಯ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ, ಒಂದು-ಬಿಂದ್ಯ ಕಲಯಲು ಹೋಗಿದೇ ಹನುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಿ, ಮನೆಕೆಲನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಒಂದು ತುತ್ತ ಅನ್ನ, ಒಂದು ಲೋಟ ಮಜ್ಜಿಗೆಗಾಗಿ ಹೀನಾಯಾದ ಬೈಗಳಿಗಳನ್ನು, ನೋಪು - ಸಿಂದನೆಗಳನ್ನು ನಹಿನುತ್ತಾ ನಂನಾರ ನಾಗರದೊಳಗೆ ಮುಳಗಿದ್ದಾಗ, ಹರಮ ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಂದ್ರಾಜ ಜಾಯರ ಅಂತರ್ಗತನಾದ ಕರುಣಾಕರನಾದ ಶ್ರೀಹಳಿಯಾದ ಸಾಬು ವಂತಾದರು. ಎನ್ನ ಆರ್ಥನಾದ ಕೇಳಿ ಕರುಣೆಯಂದ ದಶನ ನೀಡಿದೆ” ಎಂದು ದಾಸರು ನ್ನುತ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ - ಎಂಬ ಭಾವವನ್ನು ಅಧ್ಯೇತನಬಹುದು.

ಮುಂದಿನ ನುಡಿಯಲ್ಲ ಯಾವ ಲೀತಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸದೇವರು ದಾಸ ಲಿಗೆ ಅನುರೂಪ ಮಾಡಿದ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ದೇಹಾದಿ ವಿಷಯ ಮೋಹ ದೂರವಾಯ್ತು |
ಅಹಂ ಮಮಕ್ಕೆ ಹಾಲ ಹೋಯ್ಯಿ |
ಬಾಹ್ಯಾಂತ್ರ್ಯ ನ್ಯಾತಂತ ದೇವನಲ್ |
ಬಾಹ್ಯಾಮತಿ ಹೃತ್ವಾಹ್ಯಾಹ ವಾಯ್ತು ||೨||

“ಹರಮ ಗುರುಗಳ ಅನುರೂಪದಿಂದ ದಾಸರು ತಿರುಪ್ಪತಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು, ಭಗವಂತನ ಆ ದಿವ್ಯ ಹಾದಗೆಗಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಅವನ ಅನಂತ ಅನಂದ ಮಯ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಮರೆತು ಶ್ರೀಹಳಿ ಅನಾಧ ರಕ್ಷಕ ನಿನ್ನ ಹಾದದ ಮೇಲೆ ಜಿಂದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನರವನಮಜಣ ಭಾವದಿಂದ ಶ್ರೀಹಳಿಯ ಹಾದಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಬಿನ್ನರಷ್ಟೆಯಲ್ಲ ಮಲಿಗ್ಗೆ ವೆಂಕಣಿನ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಅವರ ನಾಾಗೆ ಮೇಲೆ “ತ್ರಣನ್ನ ಚೆಂಕಟ” ಎಂಬ ಜೀಜಾಕ್ಷರ ಬರೆದು ಅಂತಿಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಅವಲಗೆ ಅಕ್ಷಣವೇ, ದೇಹಾದಿ ವಿಷಯಗಳ ಮೋಹ ದೂರವಾಗಿ ಹೋಯ್ತು, “ಅಹಂ - ಮಮಕ್ಕೆ” - ಅಂದರೆ ನಾನು ನನ್ನದೆಂಬ ಮಮತೆ ಅಹಂಕಾರ ದೂರವಾಗಿ ಹೋಯ್ತು, “ಬಾಹ್ಯಾಂತ್ರ್ಯ-ನ್ಯಾತಂತ ದೇವನಲ್ಲ” ಎನ್ನ ವಲ್ಲ “ನರವತಂತ್ರ-ನ್ಯಾತಂತನಾದ ದೇವ ದೇಹದ ಒಳಗೆ ಹೋರಿಗೆ ತುಂಜ ಹೋದ” - ಎಂದು ದಾಸರು ಅನನ್ಯವಾಗಿ ಶ್ರೀಹಳಿಗೆ ಅತ್ಯಾಂಶದಿನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು ಕೆನೆಯ ನುಡಿಯಲ್ಲ -

ತ್ರಾವ ಜನುಮ ತುಂಬ ಹಡಿಯಾಗಿರೆ
ಉವಿಂಸುರ ನಿಧಿ ಅಷ್ಟಪರಾಹತಾ ||
ಹಾವತಿ ಪ್ರಿಯ ಸಲ ತ್ರಣನ್ನೆಂಕಟಾ
ಸವಾಂಥಿಕ ಫಲ ನೀಡಿ ಹಲಸಿದಾ ||೩||

శ్రీ రఘులత్వవ

ఎంటనేయ దినద బ్రక్షోభపే 'రఘులత్వమ్'.

“రఘుస్తం కేళపం ధృత్యైష తునజున్నన విద్యుతే.” అందరే బ్రక్షోభప నమయదల్ల రఘదల్ల కుజత శ్రీదేవి భూదేవి నమేం శ్రీ వేంకటేశ్వరన్న దశన మాడిదరె తునజున్న విముక్తరాగి ముక్తి నామ్రాజ్యవన్న తడయెత్తురేందు శాస్త్రగభు తిజనుత్తిపే.

శ్రీవేంకటేశ్వరసిగె నాల్గు రఘగభు ఇచే. కల్పన రఘ, కట్టగెయ రఘ, బెళ్లయ రఘ, బంగారద రఘగభు ఇవేయాదరణ శేగ బంగార రఘద బజకేయే జాస్తి ఇదే.

రఘవేందరే శలీర, నారథి ఎందరే మనస్సు కుదురేగభు ఇంద్రియగభు, జక్కగభు కష్ట సువాగభు, ఒకౌ కుజత్తు హరమాత్కనే జివాత్త ఇదే రఘులత్వవద అంతరాథ. న్నామియ రఘద సేవయల్ల హాలేశ్వరంచరే కష్టగభు దార వాగుత్తపే.

ఇల్ల దానరు హేలుత్తురే - “ఇదు ప్రావంజన్మద పుణ్య బిశేషదింద, బ్రహ్మాజ్ఞాసిగభ నిధియాద హావం తియ తీయనప మనోసియామకరాద రుద్రదేవర బల దింద (శ్రీప్రతిన్ష్ట చేంకటదానరు రుద్రాంశరేందు ప్రతిఱి) శ్రీవేంకటేశన నాక్షత్రార్థవాగి అవనే అంతితపన్న సపాంధిక ఫలవన్న నిండి కలసిద్దానె. ఇదిలంద అవర జించన గతియే బదలాయత. ఆకంఠన్న కాయుత్తిద్ద,

గొంతాలక్షనంతిద్ద బాలక చేంకణ్ణ ప్రసన్నచేంకటదాన రాదరు కబియాదరు శ్రీగలగల ముద్దలాజాయార ముఖేన చేద శాస్త్రగభ అద్యయన మాడిదరు. భాగవత వన్న కావ్యయాదల్ల కస్తుడల్ల రజసి శ్రీకృష్ణన బాల అలేగభన్న కట్టుంబువంతే మనతుంబువంతే కొండా డిదరు” - ఎంబ భావవన్న అలయబముదు.

- ಹನುಮಂತ. ಮ. ದೇಶಪುಲಕಣ್ಣೆ

ಕೊಡು ಇಲ್ಲೆಯ ತಲಕಾವೇಲಯಳ್ಳಿ ಅಕ್ಷಯೈಬರ್ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂಡೂ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ಪ್ರಕಾರ ತುಲಾ ತಿಂಗಳ ಮೊದಲ ದಿನ ಕಾವೇಲ ಸಂಕ್ರಮಣವನ್ನು ಅಜಲಿನಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಲಕಾವೇಲ ದೇವನ್ನಾನದಲ್ಲಿರುವ ಪುಷ್ಟಿಂಜಿ ನಬೀಂಜದ ಕುಂಡಿಕೆಯಿಂದ ಕಾವೇಲ ನದಿ ಲುಗುಮಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಾವೇಲ ತೀರ್ಥರಹಾಣಿಯಾಗಿ ಒಳಿಯುವ ಹಬಿತ್ತು ದಿನದ ನಾಂತರದಾಯಕ ಅಜರಣೆಯೇ “ಕಾವೇಲ ತುಲಾ ಸಂಕ್ರಮಣ” ಮತ್ತು ಕಾವೇಲ ಜಂಗ್ಲಾಂದಿ” ಆ ಹಬಿತ್ತು ಮುಹಳದೆ. ನೂಯೆನು ತುಲಾ ರಾಶಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ದಿನದಂದು ತೀರ್ಥೋದ್ಯಂತ ಆಗುತ್ತದೆ. ತಲಕಾವೇಲಯಳ್ಳಿ ಇರುವ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕುಂಡಿಕೆಯಳ್ಳಿ ಈ ಮುಹಳದೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಭೂಖಿಯಾಳಿಗಿನಿಂದ ಜಿಲುಮೆಯಂತೆ ಮೇಲೆ ಉತ್ತಿ ಹಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಕೊಡಗಿನ ಕುಲದೇವಿ

ಕೊಡಗಿನವರ ಹಾಲನ ಕುಲದೇವಿ ಕಾವೇಲಮಾತೆಯು ಕೊಡಗಿನ ತಲಕಾವೇಲ, ಭಾಗ್ಯಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ನದಿಯಾಗಿ ಹಳಿದು ಬಲಮುಲಗೆ ಬರುವಾಗ ಒಮ್ಮೆಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರವಾಹದ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾತ್ಮೆ. ‘ಆ ನಮಯಿದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ ಇದ್ದ ಕೊಡವ ಮಹಿಳೆಯರ ಸೀಲರೆಯ ಮುಂದೆ ಇದ್ದ ನೀಲಗೆಯು ನೀಲನ ರಭಸಕ್ಕೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿತ್ತಂತೆ ಅಲ್ಲಂದ ಕೊಡವ ಮಹಿಳೆಯರು ಸೀರೆ ಉಡುವಾಗ ನೀಲಗೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಾತುವ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ. ಕಾವೇಲ ಸಂಕ್ರಮಣವನ್ನು ದೇವಾ ಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೊಡವ ಜನರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಶೇಷ ಪೂರ್ಜಿ ಯಾಂದ ಅಜಲಿನಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕುಂಡಿಗೆ

2x2 ಅಡಿಯ ಒಂದು ಜಿಕ್ಕೆ ಕೊಳ. ಇದನ್ನು ಕುಂಡಿಗೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಹಕ್ಕುದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ 4 ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಒಂದು

ಮುಂಬಹಬಿದೆ. ಕುಂಡಿಗೆಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಕೊಳಿಬಿದೆ. ಕುಂಡಿಗೆಯಿಂದ ಹೊರಟ ನೀರು ಸಣ್ಣ ಕೊಳ ನೆಲ ಅಂತರಾಂಬಿಯಾಗಿ ಹಳಿದು ಇನೆಂಬುಂದು ಕೊಳಿವನ್ನು ಉಂಬುತ್ತದೆ. ತುನಃ ನೀರು ಅಂತರಾಂಬಿಯಾಗಿ ಹಳಿದು ಕಟೆವೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಹಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಸಿಕ್ಕಿತ ಮುಹಳದೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಕುಂಡಿಗೆಯಿಂದ ನೀರು ಉತ್ತಿ ಹಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆ ನಮಯಿಕ್ಕೆ ದೇಶದ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಹಿಂಡೂ ಯಾತ್ರಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ನ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತುಲಾ ಸಂಕ್ರಮಣದಿಂದ ವೃಷಿಕ ಸಂಕ್ರಮಣದ ವರೆಗೆ ತಲಕಾವೇಲಯ ಬಿಂಜಾತ್ಮೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. 300 ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಸಹ್ಯಾಂತಿಗಳು ಹೋಮ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಹೇಳಲಾದ ಏಳು ಸಣ್ಣ ಗುಂಡಿಗಳವೆ.

ತೀರ್ಥೋದ್ಯಂತ

ಜೊಂಗಿಷ್ಠಾಸ್ತುದ ಲೀತಿ ಸಿಕ್ಕಿತವಾದ ತುಲಾ ಮುಹಳದೆಯಲ್ಲಿ ಕುಂಡಿಕೆಯಿಂದ ತೀರ್ಥೋದ್ಯಂತ ಪ್ರವಾಹಗುತ್ತದೆ. ಮುಹಳದೆ ನಮಯಿಪು ನಬೀಂಹಿಸಿದಂತೆ ಅಜರಕರು ಶ್ರೀಕಾವೇಲ ಕುಂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕಾವೇಲ ದೇವಿಗೆ ಮಹಾಸಂಕಲ್ಪ ಪೂರ್ಜಿ, ನಹಕ್ಕನಾಮಾಜಣನೆ, ಮಹಾಪೂರ್ಜಿ, ಮಂತ್ರಾಂತ್ರಜಾಗಿ ಬಿಧಿ ಪೂರ್ವಕ ವಾಗಿ ಮಹಾಮಂಗಾರತಿ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಕೃಷಾಣೀ ವಾದಪನ್ನು ಕೊಳೈತ್ತಾರೆ.

ಆ ನಮಯಿಕ್ಕೆ ತೀರ್ಥ ಕುಂಡಿಕೆಯಿಂದ ಹಬಿತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಜರಕರು ಶ್ರೀಜಲರಾಣಿಯಿಂದ ಕಾವೇಲಗೆ ಆರತಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿ ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥವನ್ನು ಕುಂಡಿಕೆಯಾಂದ ತೆಗೆದು ನೆರೆದಿದ್ದ ಭಕ್ತಸಮಾಹದ ಮುಂದೆ ಎರಡು ತ್ವದಂತೆ ಭಕ್ತ ನಮಾಹ ಜ್ಯೇಷ್ಣ ಮಾತಾ... ಕಾವೇಲ... ಎನ್ನುತ್ತಾ ತೀರ್ಥೋದ್ಯಂತ ಪವನ್ನು ಕಣ್ಣಂಜ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕುಂಡಿಕೆಯಾಂದ

ಅದೆಷ್ಟು ತೀರ್ಥ ತೆಗೆದರೂ ಪರಿತ್ಯಕ್ತ ಕುಂಡಿಕೆಯಲ್ಲ ತೀರ್ಥ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ತೀರ್ಥೋಽದ್ವಾರ ಹಾಗೂ ತೀರ್ಥ ಅಕ್ಷಯ ತಲಕಾವೇಲಯಲ್ಲ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಕಂಡು ಬರುವ ದೈವಿಕ ಪ್ರಾಣರ್ಶಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಪುರಾಣರ್ಶಿ ಕಾವೇರಿ

ಉತ್ತರ ಭಾರತದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣದೇಶಕ್ಕೆ ಆಗಬು ಸಿದ ಅಗನ್ಯ ಮಹಿಂಶಿ ಕವೇರಮುಸಿಗಳ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ ದಿವಾರಂಜ ನಂಭಳತೆಯಾದ ಕಾವೇಲ ಯನ್ನು ನೋಡಿ ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾಸಿಗಳಾದ ಅವರು ಕಾವೇಲಯ ಜೀವನೊಳ್ಳೇಶವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಂಡರು. ಅದರಂತೆ ಅಗನ್ಯ ಮಹಿಂಶಿಗಳು ಕಾವೇಲಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲು ಬಯಸಿದರು. ಅವರ ಅಭಿಲಾಷೆಗೆ ಕಾವೇಲಯ ಒಟ್ಟಿ ತನ್ನನ್ನು ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಜಣ್ಣಿ ಇರ ಕೂಡಲು, ಒಂದು ವೇಳೆ ಜಣ್ಣಿ ಹೋದ್ದೇಯಾದರೆ ತಕ್ಷಣವೇ ತಾನು ನದಿಯಾಗಿ ರೂಪ ತಳೆದು ನಮ್ಮ ತ್ರಾದ ಕಡೆ ಹೋರಣ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದಾಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅಗನ್ಯಮಹಿಂಶಿಗಳು ಒಟ್ಟಿ ಖಿಂಚಾಪ್ಪಾರು ಪರಿತ್ಯಕ್ತ ನೆಲೆಯಲ್ಲ ಶ್ರೀಲಂಗನ್ಯ - ಕಾವೇಲಯ ವಿವಾಹಪ್ರ ಬಹಳ ಪ್ರೇಭವದಿಂದ ಸೆರಪೇಲಿತು. ಹೀಗೆ ದಿನಕಳಿದಂತೆ ಒಂದು ದಿನ ಅಗನ್ಯ ಮಹಿಂಶಿಗಳು ಭುಷಿತಿ ಮಹಾತ್ಮೆದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಾನ ಕನಕಗೆ ನ್ಯಾನ ನಂಧಾರವಂದ ನೆಗೆ ತೆರಳುವ ಮುನ್ನ ಕಾವೇಲಯನ್ನು ಜಲ ರೂಪಿಯಾಗಿ ಹಲವರ್ತಿಸಿ ತನ್ನ ಕರ್ಮಂಡಲವಿನಲ್ಲಿ ನೇಲಿಸಿ, ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳ ಎಂದು ಹೇಳ ಕರ್ಮಂಡಲವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮ ಕುಂಡಿಕೆಯಲ್ಲಂಬ್ಜ ತೆರಜದರು. ಆ ನಮಯದಲ್ಲಿ ಜಲರೂಪಿಯಾಗಿದ್ದ ಕಾವೇಲಯ ಮೇಲುಕ್ಕಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಕುಂಡಿಕೆಗೆ ಹಳದು ನದಿರೂಪಿಯಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹಲದಾಗ ಶಿಷ್ಯರು ತಡೆಯಲು ಮುಂದಾದಾಗ ಕಾವೇಲಯ ಗುಣಗಾಬಿಸಿಯಾಗಿ ಮುಂದೆ ನಾಗಿದಳು. ಅತ್ಯ ಅಗನ್ಯ ಮಹಿಂಶಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ ಮಾಲಕ ಈ ವಿಜಾರ ತಿಂಡು ಧಾರಿಸಿ ಬಂದು ಕಾವೇಲಯನ್ನು ನದಿಯಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು, ಅಗ ಕಾವೇಲಯ ತಾನು ತನ್ನ ಶರೀರದ ಒಂದಂಶದಲ್ಲಿ ನದಿಯಾಗಿ ತೆರಜ ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣ ಕ್ಷಾಗಿಯೂ, ಉಜ್ಜ್ವಲಾಂದಂಶ ಹಸ್ತಿಯಾಗಿ ಉಜಯಿವನೆಂದು ನಮಾಧಾನ ಹೇಳ ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ಅವಶಾರ ಅಲ್ಲಾ ಕಾಯ್ದೆನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ನದಿಯಾಗಿ ಹಲದು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಭಾಗಮಂಡಲದ ಕಸ್ತಿಕಾ ನುಜ್ಜ್ವಲೆ ನದಿಗಳು ಕಾವೇಲಯಾಡನೆ ನಂಗಮವಾಗಿ ನಂಗಮ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿ ರೂಪ ಗೊಂಡಿತು.

ಅ ನ್ಯ ವಾ ಹಣ

ಎಂಬನೇ ದಿನದ ರಾತ್ರಿಗೆ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ್ವರ ನ್ಯಾಬಿ ಅಶ್ವ ವಾಹನಾರೂಢನಾಗಿ ದಶನ ನಿಲ್ಕುತ್ತಾನೆ. ಅಶ್ವಪು

ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ಸಂಕೇತ ಮತ್ತು ವಿರಾಘದ ಪ್ರತೀಕ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಪರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಚಾಹನ ಮರವಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಅಶ್ವವಾಹನವಿರುತ್ತದೆ. ಅಶ್ವಾರೂಢನಾದ ಶ್ರೀವಿಷಣುನನ್ನು ನಂದಂಶನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಧನ ಕನಕ, ವಸ್ತು, ವಾಹನ, ಗೃಹ ನೌಕ್ಕಿಗಳ ಲಭಿಸುತ್ತವೆ.

ಜೀವನವು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ನಂನಾರಫು ನರಾಗಮಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ಪುರಾಣ ಈಧ್ಯಯ ಪ್ರಕಾರ ಖಿಂಪುಮಾಯಾ ಎಂಬ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಗಳನ್ನು ಕವೇರಮುನಿ ನಾಶಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು, ಖಿಂಪುವಿನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಈ ಕನ್ಯೆಯು ದೇಹರೂಪಿಯಾಗಿ ‘ಲೋಹಾಯಮುಧ್ರು’ ಹೆನಲಿಸಿದಂತೆ ಅಗನ್ಯ ನತಿಯು ನದಿರೂಪಿಯಾಗಿ ಕಾವೇಲಯಾದಳಿ. ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಜಲಕ್ಷಾಪುದಿಯೆಂದು ನುಡಿ ತಿಂಡ ಅಗನ್ಯನು ತನ್ನ ಹಸ್ತಿಯ ಜೊತೆ ನಹ್ಯಾದಿಯ ತಪ್ಪಲ ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಜೋರಾದ ಗಾಜಿಂಜಿ ಕರ್ಮಂಡಲ ಉರುಳ ಅದರಲ್ಲಿ ಜಲರೂಪಿಯಾಗಿದ್ದ ಕಾವೇಲಯ ನದಿಯಾಗಿ ಹಲದಿಂದ ಹೇಳಿದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಶಾರ ಪದ್ಧನೆಂಬ ಅನುರನು ತನ್ನ ವಿಶೇಷ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ಜೀಳಿಪುದನ್ನು ತಡೆದನಂತೆ

ಇದಲಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಾಕಾಕಾರ ವಾಗಲು ಇಂದ್ರನ ಪ್ರಾಂತೀಯಂತೆ ಗಳೆಳನು ಕಾಗೆಯ ರೂಪತಳೆಯ ಕವೇರ ಶಿಂಧಿಯ ಕಮಂಡಲುವನ್ನು ಕೆಡಬಿ ಕಾವೇಲಯ ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾದನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೊಡಗಿನ ಕಾವೇಲ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿನ ಕಾವೇಲ ಮಾತೆ ಕಢೆಯನ್ನು ನಬಿ ಪರವಾಗಿ ಕೊಡವಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅಂಜರೆ

ನಂತರ ಮಣದಂದು ಕಾವೇಲ ಮಾತೆಯು ಪ್ರತಿ ಯೋಂದು ಮನೆಯನ್ನು ನಂದಿಸಿನುವಳೆಂದು ನಂಜಿಕೆ. ಆದ್ದಲಂದ ತೀಳೊಳಿದ್ಧವರ್ಕೆ ಮುಂಜಿತವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಮನೆ, ಪರಾಂಡವನ್ನು ಶುಚಿಗೊಳಿಸುವರು. ಎಲ್ಲಾ ಭಕ್ತರು ಗಂಡಿ ಗಳು, ಮನೆಯೆಂದರು, ಬಾಬಿ, ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳು, ಗೊಬ್ಬರು ಗುಂಡಿ, ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ‘ಬೊತ್ತೊ’ ನ್ನು

ಹುಣಿ ನೆಟ್ಟಿಗೆ ನಿಳಿಸುವರು. ‘ಬೊತ್ತೊ’ ಎನ್ನುವದು ‘ಫೋಂಗ’ ಮರದ ರೆಂಬೆಯನ್ನು ಅಳಿತ್ತರಕ್ಕೆ ಕತ್ತಲಿಸಿ, ಅದರ ಒಂದು ಕೊನೆಯನ್ನು ಗೇಣುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಸೀಳಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ‘ಕೈಬಳ’ ಬಣ್ಣಿಯನ್ನು ಸೀಂಜ ಸುತ್ತಿ ಸೀಕ್ಕಿಸಿದುದು. ಕೆಲವೆಡೆ ಫೋಂಗ ಮರದ ರೆಂಬೆಯ ಬದಲಾಗಿ ಜಡಿಲಿನ ದುಬ್ಬೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು.

ತೀಳೊಳಿದ್ಧವರಾದ ಮರುದಿನ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಡವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲ ಕಾವೇಲಯ ನಾಂಕೆತಿಕ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವರು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಣೆ ಪೂರಜಿಸುವುದು ಎಂದು ಹೆಸರು. ಬಹುಶಃ ಕನ್ಯಾ ಎನ್ನುವುದು ಕಣೆ ಎಂದಾಗಿ ಕಣೆ ಎಂದು ಅಪ್ಪಿಂಬಾಗಿದೆ. ಕನ್ಯಾ ಎಂದರೆ ಹಾದ್ವಾತಿ. ಕಾವೇಲಯ ಹಾದ್ವಾತಿಯ ಅವತಾರವೆನ್ನುವರು. ಈ ಪೂಜೆಯ ಹಿಂದಿನ ಸಂಜೀಹಣಿನ್ನು ತಂದು ಇಬ್ಬಿಸಿಯಾಳಣಿಯಾಗಿ ತಾರೆ.

ಹಬಿತ್ತನ್ನಾನ

ಯಾರು ಕಾವೇಲಯ ಹರಿಮ ಹಬಿತ್ತವಾದ ತೀಳೊಳಿದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾನುಮಾಡುವರೇ ಅವರ ಜನ್ಯಾಂತರ ಹಾಹಗಳೆಲ್ಲ ನಾಶ ವಾಗುವುದು, ನೂಯೆನು ತುಲಾರಾಶಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ತೀಳೊಳಿದ್ಧವರ ನಮಯದಲ್ಲಿ ತೀಳೊಳಾನ ಮಾಡುವುದಲಂದ ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗ ಹಲವು ಹಾಗೂ ಕಾವೇಲ ಜಿಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಎಡೆಜಡೆ ನ್ಯಾನ ಪೂಜಾದಿ ಕೃಂಕಯೆವನ್ನು ಮಾಡುವುದಲಂದ ಮಂಗಳಕರ ದಿವ್ಯಗತಿ ಹೊಂದುವರೆಂಬ ನಂಜ ಕೆಯೂ ಇದೆ.

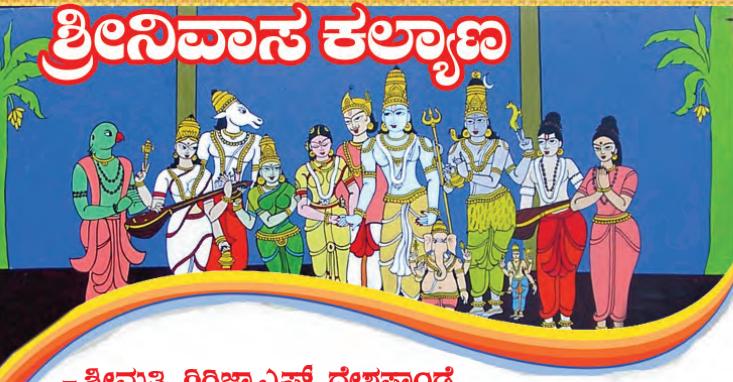
ತಲಕಾವೇಲಗೆ ಹೋಗಲು ನಾಧ್ಯವಾಗದವರು ಹಲ ಶ್ವಂತ್ರ, ಬಲಮುಲ ಹಾಗೂ ಗುಂಪು ಚೆಡಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾವೇಲಯಾಲ್ಲಿ ನ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಪೂಜೆ ನ್ಯಾನುವರು. ಈ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಬಿತ್ತನ್ನಾನ ಮಾಡಲು ನಾಬಿರಾಯ ಭಕ್ತರು ತಲಕಾವೇಲ ಮತ್ತು ಭಾಗಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಆಗಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ಥಳೀಯರು ಹಬಿತ್ತವೆಂದು ಹಲಗಣಿಸಿ ಈ ನೀರನ್ನು ನಂಗ್ರಹಿಸಿ ನಂರಕ್ಕಿನುತ್ತಾರೆ.

ನಾಧಾರಣವಾಗಿ ನುಡಶನಜಕ್ತ ನ್ಯಾಬಿಗೆ ಜಕ್ತನ್ಯಾನ ಮುಹೂರ್ತ ಶ್ರೀಸಿವಾಹನ ಜನ್ಮ ನಕ್ಷತ್ರವಾದ ಶ್ರವಣ ನಕ್ಷತ್ರವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಕೊನೆಯ ದಿನ (ಒಂಭತ್ತುನೆಯ ದಿನ) ನುಡಶನ ಜಕ್ತಕ್ಕೆ ಪುಣ್ಯ ತುತ್ತಲಿಣಿಯಲ್ಲಿ ಅವಭ್ಯರ ನ್ಯಾನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಹಜವಾಗಿ ಮಹಾಯಾಗ ಮಾಡಿದಾಗ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹಬಿತ್ತ ಅವಭ್ಯರ ನ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ಮಹಾಯಾಗವು ಮುಗಿದಿದ್ದಲಂದ ನುಡಶನ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಜಕ್ತನ್ಯಾನ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

**ಜ
ಕ
ನ್ಯಾ
ನ**

- ಶ್ರೀಮತಿ. ಗಿರಿಜಾ ಎಸ್. ದೇಶಾಂದ
97393 88300

ತ್ಯಾಗ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ಅವನು ಶ್ರೀನಿವಾಸನು. ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೆ ಜೋಳ ರಾಜರ ಕತ್ತಿಯಂದ ಕತ್ತೆಲಿನಲು ತಲೆ ಮತ್ತು ಗದ್ದೆದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಗಾಯ ವಾದಾಗ ರಕ್ತಪೂರ್ಣ ಸುಲಿಯುತ್ತದೆ. ಜೈಷಧಿಗೋಳನ್ನರ ಹುಡುಗಾಟ ನಡೆಸಿದಾಗ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಕೃಷ್ಣ ಹೆನ್ನರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಜಿಸಿ ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲ ಇರುವ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ವರುಳಿಸಾಳಿಕಾ ಎಂಬ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಅವಳು ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ ಗಾಯ ನೋಡಿ ಜಿಹಿತ್ತೆ ನಿಂಡಿ ನಂತ್ಯ ಸುತ್ತುತ್ತೇ.

ಕೃಷ್ಣನ ವಿಚಾಹ ಕಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ತಾಯಿಯಾದ ಯಶೋದೆ ಕಣ್ಣೀರ ಹಾಕಿದಾಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಆನೆ ಈಡೆಲ ಸುಬೆ ಎಂದು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಅದರಂತೆ ಯಶೋದೆಯೇ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ವರುಳಾಮಾಲಕೆ ಮಾತೆಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ತಾಯಿಯಾಗಿ ಹದ್ದಾವತಿಯ ಜೊತೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ವಿಚಾಹ ವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಹದ್ದಾವತಿಯ ಭೇಣ: ಅಕಾಶರಾಜನು ಭೂಬಿಯನ್ನು ಉಳಿವಾಗೆ ಅಲ್ಲ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿ ಮನು, ಕಮಲದ ಹೂವು ನಾವಿರ ದಳದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಮನುಭಿಗೆ ಹದ್ದಾವತಿಯೆಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರ ಯುವತಿಯಾಗಿ ಹದ್ದಾವತಿ ರಾಜನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಳು ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ವರುಳಿಸಾಡಿ ಅಶ್ವಿನಿ ಹುಟ್ಟಿರ ಬೇಟಿಯಾಡಲು ಬಂದಾಗ ಆನೆಯೋಂದು ಸ್ತೀಯನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಬಾಣ ದೊಂದಿಗೆ ಸ್ತೀಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಗ ಹದ್ದಾವತಿಗೂ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ನಿಗೂ ಪ್ರೀತಿ ಉಧ್ಘಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮುಂದೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುವ ಸ್ತೀ ಪೇಣಧಾರಿಯಾಗಿ ಅಕಾಶರಾಜನ ಆನ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು ತಾನು ನೋಡಿ ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಸ್ತೀ ಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದು. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಹದ್ದಾವತಿಯ ಮುಂದಿನ ಭಬಿಷ್ಯ ನುಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಯುವಕನ ಜೊತೆ ಅದ ಪ್ರೀತಿ ರಾಜ ಸಿಂದ ತಿಳಿದು ಆ ಯುವಕ ಹದ್ದಾವತಿಗೆ ವಿಚಾಹ ಮಾಡಲು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಹದ್ದಾವತಿಯರ ವಿಚಾಹ ಬಿಷಯ ತಿಳಿದು ದೇವತೆ

ಗಳೆಲ್ಲ ನಂತಹೆಣಪಡುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಮುಂದೆ ದೇವಾನು ದೇವತೆಗಳು ತ್ರೈಕೃಷ್ಣರಾಗಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ ಮದು ವೆಗೆ ಬರುವುದಾಗಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೆ ಕುಬೇರಸಿಂದ ಮದುವೆಗೆ ಆಗುವ ಹಣ ನಂಹತ್ತು ಭಲಿನುವ ವಿಜಾರ ಕೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಕಾಶರಾಜ ಮದುವೆ ಆಮಂತ್ರಣ ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೆ ನಿಂಡಿದಾಗ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ತನ್ನ ತಾಯಿಯೆಂದು ನಾರಬಿನುವ ವರುಳ ಮಾಳಕ ಮಾತೆಗೆ ತೋಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕುಬೇರನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಕಲಾಯುಗದ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಂದು ಕೊಟ್ಟ ನಾಲ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಆ ದುಡ್ಡಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಶಿವ ಇದಕ್ಕೆ ನಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಎರಡು ಆರಂಭಮರ ತಾಜ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಈಗಲೂ ಪ್ರಷ್ಟರಣೆ ಬಾಬಿಯ ದಡದಲ್ಲ ಈ ಅರಂಭ ಮರ ಕಾಣಬಹುದು.

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹದ್ದಾವತಿ ವಿಬಾಹ: ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಹದ್ದಾವತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ತನ್ನ ವಾಹನ ಗರುಡನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯಂ ಬೆಳಸಿದನು. ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬಾಗಿ ಮದುವೆಗೆ ಬಂದು ಪ್ರಷ್ಟಾರನ್ನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಖಂಟಿ ಮುಸಿಗಳು ಆಶೀರ್ವಾದ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹದ್ದಾವತಿಯರ ಕಲಾಞೊಳ್ಳವ ವಿಜ್ಞಂಭಜಣೆಯಂದ ಸೆರವೆಲುತ್ತದೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ: ಹರಮಾತ್ಮೆ ತಿಳಿದಾವತಿಯ ಪ್ರಯಾಣದ ಉತ್ಸವ ಶ್ರವಣ ನಕ್ಷತ್ರದಂದು ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರ ರಥ ಎಳಿಯುವುದರ ಮುಖಾಂತರ ಆಜಲಿನುವುದಲಿಂದ ಇದನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ವಿಜಯ ದಶಮಿ ಶ್ರವಣ ನಕ್ಷತ್ರದಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ಸಡೆನುವ ನಂತಹದಾಯ. ತೊಂಡಮಾನ ರಾಜನ ಮುಖಾಂತರ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರು ಹಲವಾರು ರಥದೊಂದಿಗೆ ಭತ್ತ, ಜಾಮರ, ವ್ಯಂಜನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೇ ನಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ, ರಾಜ ಸ್ವರೂಪಿಯಾದವರೂ, ಖಂಟಿ ಮುಸಿಗಳೂ ಉಹ ಸ್ಥಿತಿ ಅಗ ಇದ್ದುದಲಿಂದ ಇಂದಿಗೂ ಎಲ್ಲದೇವತೆಗಳೂ ಉಹಸ್ಥಿತಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ತ್ವರಿತೆ ಇದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ಭೇಣ ನಿಂದು ಜನಲಿಗೆ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಅಭಿಷ್ಠ ಪೂಜಣಗೊಳಿಸಿ ಈಗಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಥಕ ಸಾಧನೆಯಾಗಿ ಉಂಟಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಥಕ ಸಾಧನೆಯಾಗಿ ಉಂಟಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಥಕ ಸಾಧನೆಯಾಗಿ ಉಂಟಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

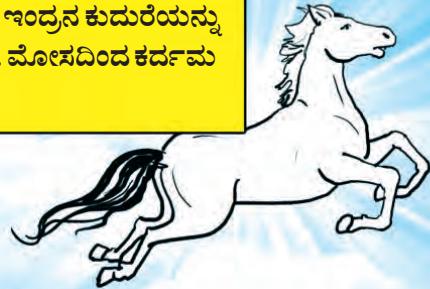

ಜಿತ್ತರಕಥೆ

ಗರುಡವಾಹನ

ಕಥೆ: ತೆಲುಗು ಮೂಲ: ಶ್ರೀನಿವಾಸದಿಕ್ಷಿತರು
ಅನುವಾದ: ಶ್ರೀಮತಿ
ಚಿತ್ರಗಳು: ಡಿ. ಶಿವಾಚಿ

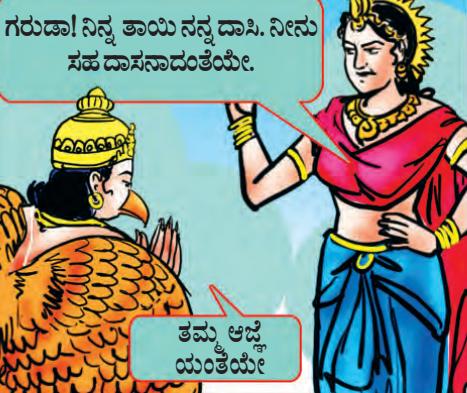
ಕಶ್ಯಪ ಪ್ರಜಾಪತಿಗೆ ಕರ್ದವು, ವಿನುತೆ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಪತ್ತಿಯರು. ಒಂದು ದಿನ ಶಮುದ್ರದ ಬಳಿ ಇಂದ್ರನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಾಲವನ್ನೇ ಯಜೇಕೆಂದು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹಂಡ್ಯವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೋಸದಿಂದ ಕರ್ದವು ಹಂಡ್ಯವನ್ನು ಗೆದ್ದಿದ್ದಾಳೆ.

ವಿನುತಾ ನೀನು ಹಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೋತಿದ್ದೀರೆ,
ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ನೀನು ನನ್ನ ಧಾರಿಯಾದೆ.

ಕರ್ದವಾ ನಿಯಮ ಬಧಿಕಾಗಿದ್ದೇನೆ.
ನಿನ್ನ ದಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಕರ್ದವು ಗರುಡನನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದಾಳೆ.

ಗರುಡಾ! ನನ್ನ ಮುಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆನ್ನ
ಮೇಲೆರಿಸಿಕೊಂಡು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ
ಆಡಿನು

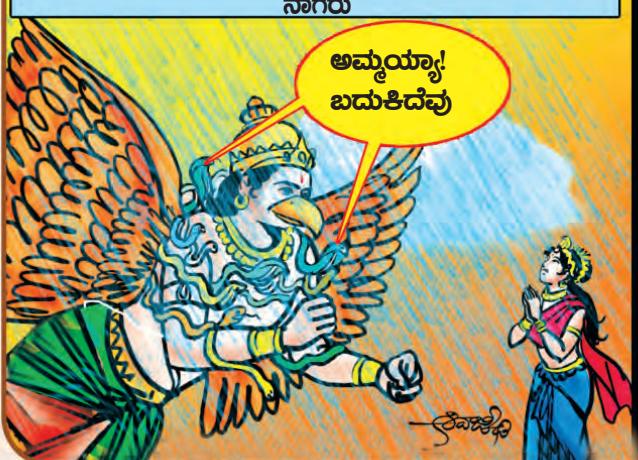
ಹಾಗೇಯೇ
ಆಗಲಿ ಮಾತೆ

ಕರ್ದವು ಸುತರಾದ ನಾಗಗಳನ್ನು
ಆಡಿಸುತ್ತಾ ಗರುಡನು ಸೌರಮಂಡಲ
ದವರೆಗೂ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ನಾಗರು

ಮುಕ್ಕಿರೆಯುಂತೆ ಕರ್ದವು ಇಂದ್ರನನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾಳೆ. ಮತ್ತೆ ಸುರಿದಿದೆ.
ನಾಗರು

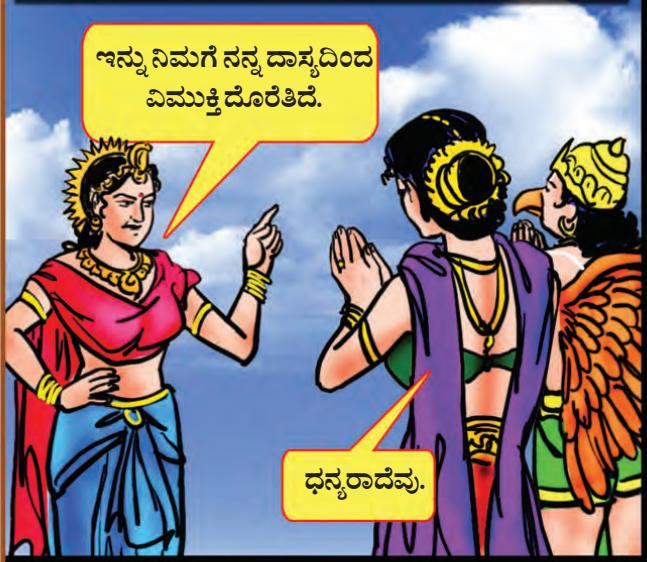

ಗರುಡಾಕ್ಷನನ್ನು ಕರ್ದವು ದೂರಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಆಗ ಗರುಡನು ಕರ್ದವು ಇನ್ನು ಕುರಿತು....

“ಅಮ್ಮಾ! ನಮ್ಮ ಈ ದಾಸ್ಯ ಹೋಗಿ
ಬೇಕೆಂದರೆ ಏನೂ ಮಾಡಬೇಕು?

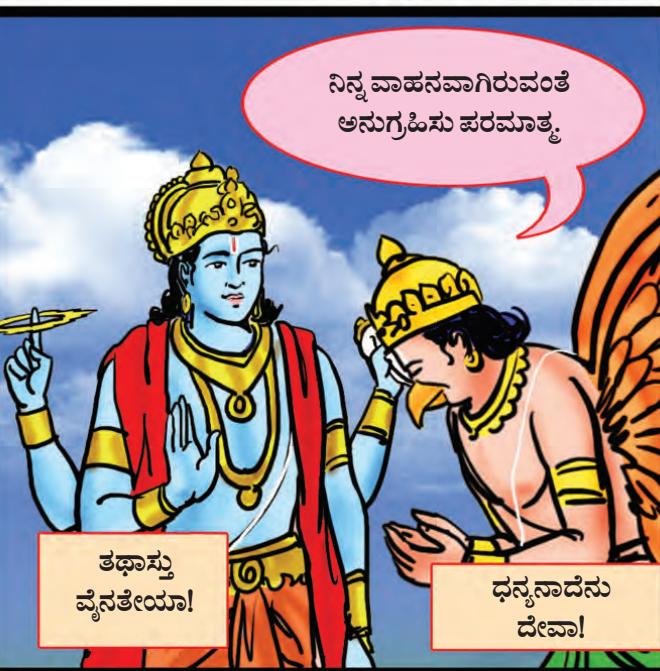
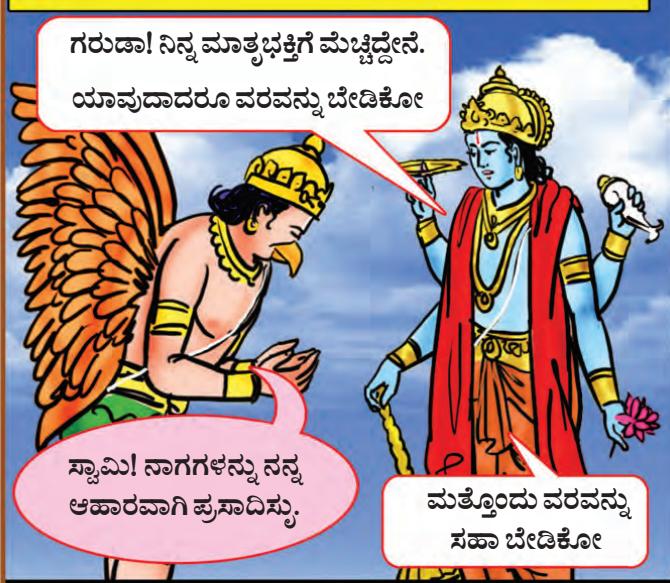
ಬಾಹಸದಿಂದ ಅಮೃತವನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಗರುಡನು
ಕರ್ದಾಮಳು....

ಅಪ್ಸರಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನು ವೇಗದಿಂದ ಆಗಮಿ, ಅಮೃತ ಕಳಸವನ್ನು
ಕರ್ದಾಮಗಳಿಂದ ಕಸಿದುಕೊಂಡು ಓಡಿ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ವಿಷಾದದಿಂದ
ಕರ್ದಾಮ.....

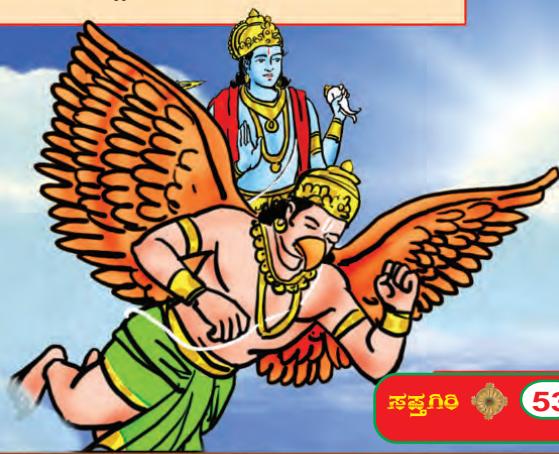

ವಿಶ್ವವು ಗರುಡನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಣಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಆ ದಿನದಿಂದ ಬಾಹಸರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಗರುಡನು

— ಕ್ರಿಷ್ಣಾಜ್ಞಾನಿ

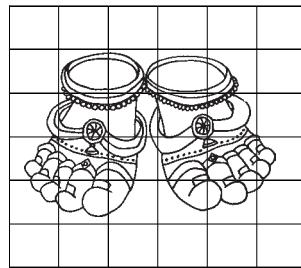

ಶಿಫ್ಟ್

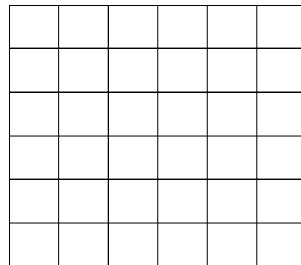
ರಸತ್ವ

- ಅ) ತರುಮಲೆಗೆ ಇರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರೇನು?
1. ಭೂಕ್ಯೆಕುಂಠ
 2. ಭೂಕ್ಯೆಲಾಸ
 3. ಸಿಂಹಾಸನ
 4. ಶ್ರೀತ್ಯೆಲ
- ಆ) ತರುಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ್ವರನಿಗಂತಲೂ ಮೊದಲೇ ಇದ್ದ ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿಶ್ವಾಸನ ಮತ್ತೊಂದು ರೂಪ ಯಾವುದು?
1. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ
 2. ಅದಿವರಾಹಷಣ್ಣಮಿ
 3. ನರಸಿಂಹಷಣ್ಣಮಿ
 4. ಹಯಗ್ರಿವ
- ಇ) ತರುಮಲೆಯಲ್ಲಿನ ಪುಷ್ಟಿರಿಂತಹಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೇವಿಗೆ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕರ್ಶಿಕೆಗೊಡಲಾಗಿದೆ?
1. ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ
 2. ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತಿದೇವಿ
 3. ಭೂದೇವಿ
 4. ಶ್ರೀದೇವಿ
- ಕಾ) ತರುಮಲೆಯ ದೇವಷಾಸನದ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಚೀವ ಸಮಾಧಿಯಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಭಕ್ತಿ ಯಾರು?
1. ಮೀರಾಬಾಯಿ
 2. ಕವಯಿತ್ರಿ ಮೋಲ್ಲಿ
 3. ತರಿಗೊಂಡ ವಂಗಮಾಂಬ
 4. ಸರೀಸುಕೂಬಾಯಿ
- ಉಂಟಾ) ತರುಮಲೆಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಮಾವ ಎಂದು ಕರ್ಶಿಕೆಗೊಳ್ಳುವ ಭಕ್ತ ಯಾರು?
1. ಅನ್ನಮಾಯ್ಯ
 2. ರಾಮಾನುಜರು
 3. ಶ್ರೀಪುರಂದರಾಸರು
 4. ಕನಕದಾಸರು
- ಉಂಟಾ) ತರುಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಬುಹ್ಮೋತ್ಸವಗಳು ಯಾವ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ?
1. ಕಾರ್ತಿಕ
 2. ಮಾರ್ಗಾಶಿರ
 3. ಅಶ್ವಿಜ್
 4. ಮಾಘ
- ಉಯ) ತರುಮಲೆಯ ಗಭಾಗುಡಿಯ ಹೊಸ್ತಿಲನ್ನು ಏನೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ?
1. ಜಾಬಾಲಿ
 2. ರಾಮುಳವಾರಿ ಮೇಡ
 3. ಮಂಟಪ
 4. ಕುಲಶೇಖರಪಡಿ

ಈ ಗೊಂಬೆಗೆ ಬಣ್ಣವನ್ನು ತುಂಬಿ.

ಉತ್ತರದಲ್ಲಿರುವ ಗೊಂಬೆಯನ್ನು ಕೆಕ್ಕಿನ ಬಾಕ್ಕನ್ನಲ್ಲಿ ಬರಿಯಬಾಣಿ...

ಸಿದ್ಧಿನಿಯ ಗೊತ್ತು ಮತ್ತುಕ್ಕೇಣಿ?

1. ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಭಿಯವರಿಗೆ ಲಾಲ ಹಾಡನ್ನು ಬರೆದವರಾರು?
2. ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಭಿಯವರಿಗೆ ಮುತ್ತಿನ ಆರತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದವರು ಯಾರು?
3. ತರುಮಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಲಕ್ಷ್ಮಿವದಲ್ಲ ಅವಭ್ಯಧನ್ಯಾನವನ್ನು ಯಾವ ನಕ್ಷತ್ರ ದಿನದಂದು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ?
4. ಅದಿಕಾರ್ಯವೆಂದು ಯಾವ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಹೆಸರು?
5. ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ಹಿಂಗೆಯಿಡಿ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ?
6. ನಮುದ್ರಲಂಘನೆಯಿಂತು ಹನುಮಂತನು ಏಂದ ಹವಣತದ ಹೆನರೇನು?
7. ಹನುಮ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದ ನಮುದ್ರದ ದೂರವೆಷ್ಟು ?

ಮತ್ತುಕ್ಕೇಣಿ ಇದನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ:

1. ಬಲರಾಮ
 2. ಅಜುವನ
 3. ದುಯೋಽಧನ
 4. ರಾವಣ
 5. ಕೃಷ್ಣ
- ಅ) ಕುಂಡಿದೆಬಿ ಪುತ್ರ
 - ಆ) ಗಾಂಥಾಲ ಪುತ್ರ
 - ಇ) ರೋಹಿಣಿ ದೆಬಿ
 - ಈ) ದೇವಕಿ ಪುತ್ರ
 - ಉ) ಕೃಕಸಿ ಪುತ್ರ

ಅ) (೫ ಒ) (೪ ಒ) (೩ ಒ) (೨ ಒ) (೧ ಒ) : ಇಂತಹುದ್ದಿಗಳು

ಈ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಾಡೆ ಇದೆ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಿರಿ

ನೋಡಿಬಾಣಿ....

ಕ	ಅ	ಆ	ನ
ಸ	ಂ	ಂ	ಂ

ಇಂತಹಾಂತರಗಳನ್ನು ಇಂತಹುದ್ದಿಗಳು

:ಇಂತಹುದ್ದಿಗಳನ್ನು ಇಂತಹುದ್ದಿಗಳಾಗಿ ಇರಿಸಿ

ಬೆಂಗಳೂರು ದೇವನಾಳನಾಡು

ತಿರುಮಲೆ

ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ್ವರನಾಳಮಿಯವರ ಪ್ರಮೋತ್ತವಾಗಿ
2021 ಅಕ್ಟೋಬರ್ 07 ರಿಂದ 15 ರ ವರೆಗೆ

14-10-2021

ಗುರುವಾರ

ರಾತ್ರಿ: ಅಶ್ವವಾಹನ

14-10-2021
ಗುರುವಾರ
ಹಾಲು: ರಥಾಲಂತ್ರವ

SAPTHAGIRI (KANNADA) ILLUSTRATED MONTHLY
Published by Tirumala Tirupati Devasthanams
Printing on 25-09-2021

15-10-2021
ಬುಕ್ತಿವಾರ
ಹಗಲು : ಜತ್ತನ್ನಾನ
ರಾತ್ರಿ : ದೃಜಾವರ್ಯಾಹಣ